

Euroopan unionin virallinen lehti

L 237

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
4. syyskuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 865/2008, annettu 27 päivänä elokuuta 2008, Kiinan kansantasaval-
lasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimanganin tuontia koskevalla asetuksella (EY)
N:o 1420/2007 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin suspendoimisen jatkamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 866/2008, annettu 3 päivänä syyskuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista
tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 867/2008, annettu 3 päivänä syyskuuta 2008, neuvoston asetuksen
(EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä oliivialan toimijaor-
ganisaatioiden sekä niiden toimintaohjelmien ja rahoituksen osalta 5**
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 868/2008, annettu 3 päivänä syyskuuta 2008, maatalojen tulojen
selvittämiseen ja niiden taloudellisen toiminnan analysointiin käytettävästä maatalailmoituksesta 18**

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

- II EY:n ja Euroatomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Komissio

2008/711/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 11 päivänä maaliskuuta 2008, valtioneustusta C 15/07 (ex NN 20/07), jota Italia on myöntänyt verokannustimina tietyille uudelleenjärjestelyn kohteena olleille luottolaitoksille (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 869) ⁽¹⁾** 70

- III Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

2008/712/YUTP:

- ★ **Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös BiH/13/2008, tehty 29 päivänä heinäkuuta 2008, jolla muutetaan päätöstä BiH/1/2004 kolmansien valtioiden osallistumisen hyväksymisestä Euroopan unionin sotilasoperaatioon Bosnia ja Hertsegovinassa ja päätöstä BiH/3/2004 osallistujien komitean perustamisesta Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavaa Euroopan unionin sotilasoperaatiota varten** 90

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 865/2008,

annettu 27 päivänä elokuuta 2008,

Kiinan kansantasavallasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimanganin tuontia koskevalla asetuksella (EY) N:o 1420/2007 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnittullin suspendoimisen jatkamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtavalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 14 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1420/2007 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnittullin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Kazakstanista peräisin olevan, CN-koodeihin 7202 30 00 ja ex 8111 00 11 (Taric-koodi 8111 00 11 10) kuuluvan piimanganin (ferropiimangaani mukaan luettuna) tuonnissa, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'. Käyttöön otettu polkumyynnittulli oli 8,2 prosentin suuruinen Kiinasta peräisin olevan tuotteen osalta ja 6,5 prosentin suuruinen Kazakstanista peräisin olevan tuotteen osalta.
- (2) Komissio suspendoi päätöksellä 2007/789/EY ⁽³⁾, jäljempänä 'päätös', lopullisen polkumyynnittullin yhdeksän kuukauden ajaksi 6 päivästä joulukuuta 2007 lukien.

B. SUSPENSION JATKAMISEN PERUSTEET

- (3) Perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdassa säädetään, että polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä voidaan yhteisön edun perusteella olla väliaikaisesti soveltamatta eli suspendoida, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei suspendoinnista todennäköisesti

aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että yhteisön tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Suspendiota voidaan perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaan jatkaa uudella enintään yhden vuoden pituisella jaksolla, jos neuvosto niin päättää komission ehdotuksesta. Lisäksi 14 artiklan 4 kohdassa säädetään, että asianomaisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä voidaan milloin tahansa alkaa soveltaa uudelleen, jos niiden suspendoiminen ei enää ole perusteltua.

- (4) Lopullisen polkumyynnittullin suspendoimisen jälkeen komissio on päätöksen johdanto-osan 13 kappaleen mukaisesti jatkanut markkinoiden kehityksen seurantaan, erityisesti piimanganin tuonnin määrän ja hintojen osalta. Tuontia koskevan tarkastelun lisäksi lähetettiin kyselylomake yhteistyössä toimiville yhteisön tuottajille, joilta pyydettiin kuukausittaiset tiedot tuotannosta, myynnin määrästä ja arvosta yhteisön markkinoilla sekä vuoden 2007 viimeisen neljänneksen ja vuoden 2008 ensimmäisen neljänneksen kannattavuudesta.
- (5) Koottujen tietojen perusteella todettiin, että piimanganin markkinahinnat yhteisön markkinoilla ovat edelleen melko korkeat ja huomattavasti korkeammat kuin alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla (1. heinäkuuta 2005–30. kesäkuuta 2006). Vuoden 2006 kolmannelta neljännekseltä lukien voidaan havaita jatkuvaa hinnan nousua, jolloin keskimääräinen hinta oli 622 euroa/tonni, kun taas vuoden 2007 kolmannella neljänneksellä keskimääräinen hinta oli 1 051 euroa/tonni ja vuoden 2008 ensimmäisellä neljänneksellä keskimääräinen hinta oli 1 189 euroa/tonni. Sama kehityssuuntaus havaittiin myös piimanganin tuonnissa yhteisöön.
- (6) Toimenpiteiden suspendoimista koskevaa päätöstä varten tutkitun ajanjakson (1. lokakuuta 2006–30. syyskuuta 2007), jäljempänä 'päätöksen tutkimusajanjakso', ja 1. maaliskuuta 2007–29. helmikuuta 2008, jäljempänä 'tarkasteluajanjakso', välisenä aikana Kiinasta ja Kazakstanista peräisin olevan piimanganin tuonnin markkinaosuus kasvoi vain marginaalisesti 0,2 prosenttia eli 10

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 317, 5.12.2007, s. 5.

⁽³⁾ EUVL L 317, 5.12.2007, s. 79.

prosenttiin yhteisön kokonaiskulutuksesta ja pysyi alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana olleen markkinaosuusrajan alapuolella (10,4 prosenttia). Yhteisön kokonaiskulutus pysyi vakaana, noin 20 prosenttia korkeampana kuin alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana.

- (7) Yhteisön tuotannonalan tilanne pysyi kohentuneena alkuperäiseen tutkimusajanjaksoon (1. heinäkuuta 2005–30. kesäkuuta 2006) verrattuna. Kuten päätöksen johdanto-osan 8 kappaleessa on mainittu, alkuperäisen tutkimusajanjakson ja ajanjakson päätöksen tutkimusajanjakson välisenä aikana myynti kasvoi määrällisesti 15 prosenttia ja tuotanto 19 prosenttia, ja yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli 42 prosenttia vuoden 2007 kolmannella neljänneksellä. Uudet tiedot osoittivat, että tutkimusajanjakson ja tarkasteluajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi vielä 9 prosenttia lisää ja markkinaosuus kasvoi 25,4 prosenttiin. Piimanganin EU:n markkinoilla jatkuvasti vallinneen korkean hintatason seurauksena yhteisön tuotannonalan kannattavuus pysyi erinomaisena, vaikka se hieman huononi vuoden 2008 ensimmäisellä neljänneksellä 36 prosenttiin, mutta ylitti silti selvästi alkuperäisessä tutkimuksessa soivaksi katsotun 5 prosentin voittotason.
- (8) Kuten asetuksen (EY) N:o 1420/2007 johdanto-osan 157–163 kappaleessa ja päätöksen johdanto-osan 9 kappaleessa todetaan, edellä mainittujen toimenpiteiden käyttöönoton odotettiin johtavan käyttäjien kannalta joihinkin, tosin vähäisiin, kielteisiin vaikutuksiin, kuten käyttäjien kustannusten kasvuun siksi, että niiden on mahdollisesti tarpeen järjestää uusia tai vaihtoehtoisia toimituksia. Kun otetaan huomioon markkinaolosuhteiden väliaikainen muutos ja se, että tämän seurauksena yhteisön tuotannonalalle ei nykyisin aiheudu vahinkoa, voidaan todeta, että käyttäjiin kohdistuvat mahdolliset kielteiset vaikutukset voitaisiin poistaa suspendoimalla toimenpiteet. Näin ollen voidaan päätellä, että suspendointi on yhteisön yleisen edun mukaista.

C. YHTEISÖN TUOTANNONALAN KUULEMINEN

- (9) Komissio on perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoittanut yhteisön tuotannonalalle aikomuksestaan jatkaa kyseessä olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden suspendoimista. Yhteisön tuotannonalalle

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä elokuuta 2008.

on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, eikä se vastustanut polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden suspendoimista.

D. PÄÄTELMÄT

- (10) Edellä olevan perusteella katsotaan, että markkinat ovat selvästi samankaltaisessa tilanteessa, jossa ne olivat silloin kun toimenpiteet suspendoitiin. Kun otetaan huomioon markkinaolosuhteiden väliaikainen muutos ja erityisesti yhteisön markkinoilla vallitseva piimanganin hintojen korkea taso, joka on huomattavasti korkeampi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa todettu vahinkoa aiheuttava taso, päätellään, että Kiinasta ja Kazakstanista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin liittyvää vahinkoa ei todennäköisesti aiheutuisi uudelleen suspendoinnin jatkamisen vuoksi.
- (11) Edellä esitettyjen havaintojen perusteella ehdotetaan, että piimanganin (ferropiimangaani mukaan luettuna) tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden suspensiota jatketaan perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti vielä vuodella.
- (12) Komissio jatkaa edelleenkin tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin ja hintojen seuranta. Jos jossain vaiheessa ilmenee, että Kiinasta ja Kazakstanista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntyy uudelleen ja tämän vuoksi aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet polkumyynnitullin uudelleen käyttöön ottamiseksi vahingon arviointia koskevat aineelliset säännöt huomioon ottaen. Tarvittaessa voidaan suorittaa välivaiheen tarkastelu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jatketaan komission päätöksellä 2007/789/EY käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin suspensiota 6 päivään syyskuuta 2009.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. KOUCHNER

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 866/2008,
annettu 3 päivänä syyskuuta 2008,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä syyskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	22,4
	ZZ	22,4
0707 00 05	JO	156,8
	TR	152,4
	ZZ	154,6
0709 90 70	TR	94,9
	ZZ	94,9
0805 50 10	AR	69,9
	CL	65,6
	UY	72,2
	ZA	75,3
	ZZ	70,8
0806 10 10	IL	235,7
	TR	116,4
	US	188,9
	XS	61,0
	ZZ	150,5
0808 10 80	BR	89,0
	CL	101,3
	CN	80,8
	NZ	108,2
	US	91,5
	ZA	78,2
0808 20 50	ZZ	91,5
	AR	123,5
	CN	58,4
	TR	142,2
	ZA	82,5
0809 30	ZZ	101,7
	TR	138,6
	US	166,6
	XS	61,2
0809 40 05	ZZ	122,1
	IL	138,1
	MK	53,9
	TR	58,0
	XS	53,4
	ZZ	75,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 867/2008,**annettu 3 päivänä syyskuuta 2008,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä oliivialan toimijaorganisaatioiden sekä niiden toimintaohjelmien ja rahoituksen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 103 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 201 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien yhteisestä markkinajärjestelystä ja asetuksen (EY) N:o 827/68 muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 865/2004 ⁽²⁾ kumotaan 1 päivästä heinäkuuta 2008. Koska komission asetuksessa (EY) N:o 2080/2005 ⁽³⁾, jossa säädetään asetuksen (EY) N:o 865/2004 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, on useita viittauksia asetuksen (EY) N:o 865/2004 erityissäännöksiin, sekä selkeyden ja järkipäristämisen vuoksi asetus (EY) N:o 2080/2005 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella, jossa vahvistetaan uusi oikeusperusta ja joka sisältää viittauksen oikeisiin perussäännöksiin. Uuteen asetukseen olisi myös sisällyttävä eräitä muutoksia, joita pidetään tarpeellisina toimintaohjelmien kahden täytäntöönpanovuoden aikana saadun kokemuksen perusteella.
- (2) Hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden tehokkuuden varmistamiseksi toimijaorganisaatioiden hyväksyntä olisi myönnettävä erilaisille toimijaryhmille, jotka liittyvät tiiviisti oliiviöljyn tai syötäväksi tarkoitettujen oliivien alaan. Samalla olisi varmistettava, että kyseiset organisaatiot kykenevät täyttämään tietyt vähimmäisvaatimukset taloudellisesti merkittävien tulosten saamiseksi.
- (3) Jotta tuottajajäsenvaltiot voisivat hallinnoida oliivialan hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden järjestelmää, olisi vahvistettava kyseisten organisaatioiden hyväksymistä koskevat menettelyt ja määrääjät sekä niiden toimintaohjelmien valintaperusteet ja yhteisön rahoitustuen jakamista ja maksamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (4) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁴⁾, jossa vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevat yhteiset säännöt ja tietyt viljelijöiden tukijärjestelmät, 110 i artiklan 4 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 10 prosenttia mainitun asetuksen 41 artiklassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän oliiviöljyosasta yhteisön rahoituksen varmistamiseksi hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden laatimille toimintaohjelmille yhdellä tai useammalla asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla toiminta-alalla.
- (5) Suoran tuen järjestelmien rahoittamista koskevien yhteisten sääntöjen noudattamiseksi ja jotta jäsenvaltio voisi käyttää mainitut käytettävissä olevat määrät, on tarpeen, että toimintaohjelmien toteuttamiseen tarkoitettujen vuosimenojen määrä ei ylitä jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 110 i artiklan 4 kohdan mukaisesti pidättämiä vuosittaisia määriä.
- (6) Hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden toimien johdonmukaisuuden varmistamiseksi on syytä täsmentää, mitkä toimintatyyppit ovat tukikelpoisia ja mitkä eivät. On myös syytä vahvistaa ohjelmien esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja kyseisten ohjelmien valintaperusteet. NykYTEknologian tehostumisen vuoksi varastoinnin tai jalostuksen parannukset, jotka voivat myös lisätä kapasiteettia epäsuorasti, olisi katsottava tukikelpoisiksi. On kuitenkin aiheellista sallia asianomaisten jäsenvaltioiden vahvistaa tukikelpoisuutta koskevia lisäedellytyksiä toimenpiteiden mukauttamiseksi oliivialan kansallisiin olosuhteisiin.
- (7) Saatujen kokemusten perusteella yhteisön rahoitusosuudelle olisi vahvistettava enimmäismäärä ainakin silloin kun kyseessä ovat oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen sekä oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyyden sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen erityisesti, kun kyse on loppukuluttajalle myytävän oliiviöljyn laadun valvonnan tarkkailusta kansallisten viranomaisten alaisuudessa, jotta varmistetaan, että vähintään tietty määrä toimenpiteitä toteutetaan herkillä painopistealueilla. Saadun kokemuksen huomioon ottamiseksi oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantamista koskevaa enimmäismäärää olisi mukautettava, jotta se vastaisi alan kehitystä. Asianomaisten toimintaohjelmien perusteella, ja jotta helpotettaisiin niiden täytäntöönpanoa, on aiheellista säätää, että yleiskustannusten prosenttimäärää korotettaisiin.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 161, 30.4.2004, s. 97, oikaisu EUVL L 206, 9.6.2004, s. 37.⁽³⁾ EUVL L 333, 20.12.2005, s. 8.⁽⁴⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

- (8) Jotta toimintaohjelmat toteutettaisiin asetetussa määräajassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä jotta oliivialan hyväksytyjen toimijaorganisaatioiden järjestelmän tehokas hallinto voitaisiin varmistaa, olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat toimintaohjelmien hyväksymishakemuksia, valintaa ja hyväksymistä. Toimintaohjelmien valitsemiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon myös toimijaorganisaatioiden tämän asetuksen, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/98 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä oliivialan toimijaorganisaatioiden markkinointivuosien 2002/2003, 2003/2004 ja 2004/2005 toimintaohjelmien osalta 23 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1334/2002⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 2080/2005 mukaisesti toteuttama ohjelmien arviointi.
- (9) Hyväksytyjen toimintaohjelmien moitteettoman ja täydellisen toimeenpanon varmistamiseksi olisi olennaisen tärkeää korottaa hakemuksen hyväksymiseen liittyvän pankkitakuun määrää ja sallia sen vapauttaminen vasta sen jälkeen, kun koko toimintaohjelma on saatu päätökseen.
- (10) Jäsenvaltion käytettävissä olevan rahoituksen moitteettoman käytön varmistamiseksi on tarpeen säätää seuraavaksi vuodeksi hyväksytyjen toimintaohjelmien vuotuisesta muuttamismenettelystä, jotta mahdolliset asianmukaisesti perustellut muutokset suhteessa alkutilanteeseen voitaisiin ottaa huomioon. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava määrittellä toimintaohjelmien muuttamista ja myönnettyjen määrien uudelleenjakamista koskevat edellytykset, jotta tuottajajäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 110 i artiklan 4 kohdan mukaisesti pidättämät vuosittaiset määrät eivät ylittyisi. Toimijaorganisaatioiden pyytämien ohjelmien muutosten varalta ja jotta toimintaohjelmien soveltamisessa voitaisiin joustaa, olisi syytä lyhentää toimivaltaisille viranomaisille annettavan ennakoilmoituksen määräaika.
- (11) Jotta työt voitaisiin aloittaa mahdollisimman pian, toimijaorganisaatioille olisi voitava maksaa ennakkoa, jonka määrä on enintään 90 prosenttia hyväksytyyn toimintaohjelman vuotuisista tukikelpoisista menoista, sillä edellytyksellä, että toimijaorganisaatio asettaa vakuuden maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2220/85⁽²⁾ säädetyin edellytyksin. Toimintaohjelmien toteuttamisen nopeuttamiseksi olisi aiheellista säätää ennakoiden määrän jakamisesta tasapuolisemmin.
- (12) Oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markkinoiden seurannan ja hallinnon alalla toteutettavien toi-

mintaohjelmien kokonaisvaikutusten lisäämiseksi olisi säädettävä, että toimijaorganisaatioiden ja jäsenvaltioiden olisi julkaistava kyseisellä alalla toteutettujen toimenpiteiden tulokset internetsivustoillaan.

- (13) Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi oliivialan toimijaorganisaatioita koskevien sääntöjen moitteettoman hallinnon varmistamiseksi laadittava tarkastussuunnitelma ja esitettävä seuraamusjärjestelmä sääntöjenvastaisuuksien varalta. Lisäksi olisi säädettävä, että oliivialan toimijaorganisaatioiden on annettava toimintansa tulokset tiedoksi asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille, joiden on ilmoitettava ne komissiolle. Toimijaorganisaatioiden rahoitushakemusten esittämistä koskevan määräajan vuoksi ja jotta jäsenvaltiot voivat saada tarvittavat tarkastukset päätökseen, olisi vahvistettava jäsenvaltioiden tiedonantoja koskeva uusi määräaika.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 ja 125 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat toimijaorganisaatioiden hyväksyntää, toimenpiteitä, joihin voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, toimintaohjelmien hyväksymistä ja hyväksytyjen toimintaohjelmien toteuttamista.

2 artikla

Oliivialan toimijaorganisaatioiden hyväksymisedellytykset

- Jäsenvaltiot hyväksyvät toimijaorganisaatiot, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklassa tarkoitettuihin toimintaohjelmiin.
- Jäsenvaltioiden on vahvistettava hyväksymisedellytykset, joihin on kuuluttava ainakin seuraavat edellytykset:
 - tuottajaorganisaatioiden jäsenenä on yksinomaan sellaisia oliivintuottajia, jotka eivät kuulu muuhun hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon;
 - tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenenä on yksinomaan sellaisia hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita, jotka eivät kuulu muuhun hyväksytyyn tuottajaorganisaatioiden liittoon;

⁽¹⁾ EUVL L 195, 24.7.2002, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.

- c) muiden toimijaorganisaatioiden jäseninä on yksinomaan sellaisia oliivialan toimijoita, jotka eivät kuulu muuhun hyväksyttyyn toimijaorganisaatioon;
- d) toimialakohtaiset organisaatiot edustavat laajasti ja tasapainoisesti kaikkia oliiviöljyn ja/tai syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotantoon, jalostukseen ja kauppaan liittyviä taloudellisia toimia;
- e) toimijaorganisaatio pystyy esittämään toimintaohjelman vähintään yhdeltä 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa tarkoitettua toiminta-alalta;
- f) toimijaorganisaatio sitoutuu suostumaan tämän asetuksen 14 artiklassa säädettyihin tarkastuksiin.

3. Toimijaorganisaatioiden jättämien hyväksymishakemusten arvioimiseksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) oliivialan erityisolosuhteet kullakin jäsenvaltion määrittämällä alueellisella vyöhykkeellä, jäljempänä 'alueellinen vyöhyke';
- b) kuluttajien kiinnostus ja markkinatasapaino;
- c) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;
- d) esitettyjen toimintaohjelmien tehokkuuden arvioiminen.

3 artikla

Oliivialan toimijaorganisaatioiden hyväksymismenettely

1. Jotta oliivialan toimijaorganisaatio voidaan hyväksyä, sen on jätettävä ennen jäsenvaltion vahvistamaa määräpäivää mutta viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta hakemus, jossa vahvistetaan organisaation täyttävän 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua edellytyksiä.

Hyväksymishakemus on laadittava jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimittaman mallin mukaisesti, jotta 2 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä voidaan valvoa. Sen on sisällettävä tiedot, joiden perusteella kukin toimijaorganisaation jäsen voidaan tunnistaa.

2. Jäsenvaltio hyväksyy toimijaorganisaation ja antaa sille hyväksymisnumeron viimeistään hyväksytyyn toimintaohjelman toteuttamisvuoden 1 päivänä huhtikuuta.

3. Hyväksyntä evätään, keskeytetään tai kumotaan välittömästi, jos toimijaorganisaatio ei täytä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

4. Jos toimijaorganisaatio on kuitenkin toiminut hyvässä uskossa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttämisen osalta, se säilyttää hyväksymisestä johtuvat oikeutensa hyväksymisen kumoamiseen saakka.

Jos hyväksyminen kumotaan, koska toimijaorganisaatio on tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin seurauksena jättänyt täyttämättä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hyväksymisedellytyksiä, kumoamispäätös tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jona hyväksymisedellytykset eivät enää täyty.

5. Hyväksyntä evätään, keskeytetään tai kumotaan välittömästi, jos toimijaorganisaatiolle

- a) on langetettu seuraamuksia neuvoston asetuksessa N:o 136/66/ETY⁽¹⁾ säädetyn tuotantotukijärjestelmän rikkomisesta markkinointivuosina 2002/2003, 2003/2004 ja 2004/2005;
- b) on langetettu seuraamuksia neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1638/98⁽²⁾ säädetyn toimijaorganisaatioiden toimiin liittyvän rahoitusjärjestelmän rikkomisesta markkinointivuosina 2002/2003, 2003/2004 ja 2004/2005.

6. Toimijaorganisaatioita, jotka jäsenvaltio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1334/2002 mukaisesti ja/tai joiden toimintaohjelmille on myönnetty rahoitusta markkinointivuosina 2002/2003, 2003/2004 ja 2004/2005, voidaan pitää hyväksytyinä tämän asetuksen mukaisesti, jos ne täyttävät 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua edellytyksiä.

4 artikla

Yhteisön rahoitus

1. Yhteisön vuotuinen rahoitus toimijaorganisaatioiden toimintaohjelmille voi olla enintään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 110 i artiklan 4 kohdan mukaisesti pidätetty määrä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytyjen toimintaohjelmien toteuttamiseksi tarkoitettujen vuotuisten menojen määrä ei ylitä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön rahoitus myönnetään oikeassa suhteessa 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn ajanjakson pituuteen.

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32.

5 artikla

Toimenpiteet, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan 1 kohdan mukaista yhteisön rahoitusta voidaan myöntää seuraaville toimenpiteille, jäljempänä 'tukikelpoiset toimenpiteet':

a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markkinoiden seurannan ja hallinnoinnin alalla:

i) alaa ja markkinoita koskevien tietojen keruu noudattaen toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vahvistamia menetelmiä, maantieteellistä edustavuutta ja täsmällisyyttä;

ii) tutkimusten tekeminen erityisesti muihin asianomaisen toimijaorganisaation toimintaohjelmassa vahvistettuihin toimiin liittyvistä aiheista;

b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantamisen alalla:

i) yhteistoimet sellaisten ympäristön kannalta tärkeiden oliivitarhojen säilyttämiseksi, jotka ovat vaarassa hävitä, noudattaen toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vahvistamia puolueettomia perusteita, jotka koskevat erityisesti mahdollisesti tukikelpoisia alueellisia vyöhykkeitä sekä toimien tehokkuuden varmistamiseksi vaadittavaa vähimmäispinta-alaa ja oliivialan tuottajien vähimmäismäärää;

ii) hyvien maatalouskäytäntöjen määrittelemine oliivinviljelylle paikallisiin olosuhteisiin mukautettujen ympäristöön liittyvien perusteiden mukaisesti, niistä tiedottaminen oliivinviljelijöille sekä niiden käytännön sovellusten seuranta;

iii) hankkeet sellaisten tekniikoiden esittelemiseksi käytännössä, jotka ovat vaihtoehtona kemiallisille tuotteille oliivikärpäsien torjunnassa;

iv) hankkeet sellaisten oliivinviljelytekniikoiden esittelemiseksi käytännössä, joilla pyritään suojelemaan ympäristöä ja säilyttämään maisema; tällaisia ovat muun muassa luonnonmukainen, vähäisiä tuotantopanoksia käyttävä ja integroitu viljely;

v) ympäristöön liittyvien tietojen lisääminen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklassa tarkoitettuun oliivialan paikkatietojärjestelmään;

c) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamisen alalla:

i) oliivien viljelyolosuhteiden ja erityisesti oliivikärpäsien torjunnan sekä korjuu-, toimitus- ja varastointiolosuhteiden parantaminen ennen oliivien jalostusta, toimivaltaisen

kansallisen viranomaisen vahvistamien teknisten eritelmien mukaisesti;

ii) oliivitarhojen lajikkeiden kehittäminen yksittäisillä tiloilla edellyttäen, että tilat osallistuvat toimintaohjelman tavoitteiden toteuttamiseen;

iii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon jäämien varastointi- ja hyödyntämisolosuhteiden parantaminen;

iv) tekninen apu oliiviöljyn jalostusteollisuudelle tuotteiden laatuun liittyvissä seikoissa;

v) neitsytoliiviöljyn määrittämissä laboratorioiden perustaminen ja parantaminen;

vi) öljynmaistajien koulutus neitsytoliiviöljyjen aistinvaraisia tarkastuksia varten;

d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyyden alalla sekä laadun varmentamisen ja suojaamisen alalla, erityisesti kun kyseessä on loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun valvonta kansallisten viranomaisten alaisuudessa

i) sellaisten järjestelmien käyttöönotto ja hallinto, joiden avulla tuotteet voidaan jäljittää oliivinviljelijältä pakkaus- ja merkintävaiheeseen toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vahvistamien eritelmien mukaisesti;

ii) sellaisten laadunvarmistusjärjestelmien käyttöönotto ja hallinto, jotka perustuvat riskianalyysiä ja kriittisten kohtien valvontaa koskevaan menetelmään, joka vastaa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vahvistamia teknisiä perusteita;

iii) sellaisten seurantajärjestelmien käyttöönotto ja hallinto, joilla seurataan markkinoille saatettujen oliiviöljyjen ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien aitoutta, laatua ja kaupan pitämistä koskevien vaatimusten noudattamista, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vahvistamien teknisten eritelmien mukaisesti;

e) toimijaorganisaatioiden toteuttamia oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien laadun parantamiseen tähtäviä toimenpiteitä koskevien tietojen levittämisen alalla

i) toimijaorganisaatioiden a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettuilla aloilla toteuttamia toimia koskevien tietojen levittäminen;

ii) sellaisen internetsivuston luominen ja ylläpito, joka käsittelee oliivialan toimijaorganisaatioiden a, b, c ja d alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteuttamia toimenpiteitä.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdassa säädetyn toimenpiteen osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkoituksenmukaiset määräykset vahvistetaan investoinnin tai sen jäännösarvon perimiseksi takaisin, jos jäsen poistuu toimijaorganisaatiosta.

2. Jäsenvaltio voi vahvistaa lisäedellytyksiä täsmentämällä, mitkä toimenpiteet ovat tukikelpoisia, mutta kuitenkin niin ettei toimenpiteiden esittäminen tai toteuttaminen käy mahdottomaksi.

6 artikla

Yhteisön rahoituksen jakautuminen

Kunkin jäsenvaltion on kohdistettava vähintään 25 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan mukaisesti käytävissä olevasta yhteisön rahoitusosuudesta 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettulle toiminta-alalle ja vähintään 12 prosenttia yhteisön rahoitusosuudesta 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettulle toiminta-alalle.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähimmäismäärää ei käytetä kokonaan mainituilla toiminta-aloilla, käyttämättömiä määriä ei voida siirtää muille toiminta-aloille, vaan ne on palautettava yhteisön talousarvioon.

7 artikla

Toimet ja kustannukset, joihin ei voida myöntää yhteisön rahoitusta

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan mukaista yhteisön rahoitusta ei voida myöntää toimille,

- a) joihin myönnetään muuta kuin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklassa säädettyä yhteisön rahoitusta;
- b) joilla pyritään suoraan lisäämään tuotantoa tai varastointi- tai jalostuskapasiteettia;
- c) jotka liittyvät oliiviöljyn tai syötäväksi tarkoitettujen oliivien ostoon tai varastointiin, jotka vaikuttavat niiden hintaan;
- d) jotka liittyvät oliiviöljyn tai syötäväksi tarkoitettujen oliivien myynninedistämiseen;
- e) jotka liittyvät tieteelliseen tutkimukseen;
- f) jotka voivat vääristää kilpailua toimijaorganisaation muun taloudellisen toiminnan osalta.

2. Toimijaorganisaatioiden on 1 kohdan a alakohdan säännösten noudattamisen varmistamiseksi sitouduttava kirjallisesti

omasta puolestaan ja jäsentensä nimissä luopumaan muusta yhteisön tai kansallisesta tukijärjestelmästä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan mukaisesti tosiasiallisesti rahoitettujen toimenpiteiden osalta.

3. Edellä 5 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä tukea ei voida myöntää kustannuksiin, jotka aiheutuvat

- a) ennen toimintaohjelman käynnistämistä kokonaan tai osittain toteutettua toimenpidettä varten otettujen lainojen takaisinmaksusta (erityisesti annuiteetit);
- b) kokouksiin ja koulutusohjelmiin osallistuville toimijoille ansionmenetyksen korvaamiseksi maksettavista maksuista;
- c) jäsenvaltioille ja maataloustukirahaston tukea saaville edunsaajille hallinto- ja henkilöstökustannuksista aiheutuvista menoista;
- d) rakentamattoman maan ostosta;
- e) käytettyjen laitteiden ja välineiden ostosta;
- f) leasing-sopimuksiin liittyvistä menoista, joita ovat muun muassa verot, korot ja vakuutusmaksut;
- g) vuokrauksesta ostamisen vaihtoehdona ja vuokrattujen hyödykkeiden käyttökustannuksista.

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä ja täsmentää, mitkä 1 kohdassa tarkoitettut toimet ja mitkä 3 kohdassa tarkoitettut kustannukset eivät ole tukikelpoisia.

8 artikla

Toimintaohjelma ja hyväksymishakemus

1. Toimintaohjelmat, joihin voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan 1 kohdan mukaista yhteisön rahoitusta, on toteutettava enintään kolmen vuoden ajanjaksolla. Ensimmäinen ajanjakso alkaa 1 päivänä huhtikuuta 2006. Seuraavat ajanjaksot alkavat kolmen vuoden välein 1 päivänä huhtikuuta.

2. Kukin tämän asetuksen nojalla hyväksytty toimijaorganisaatio voi jättää ennen jäsenvaltion vahvistamaa määräpäivää mutta viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä helmikuuta hyväksymishakemuksen yhden toimintaohjelman osalta.

Hyväksymishakemuksen on sisällettävä seuraavat seikat:

- a) tiedot asianomaisesta toimijaorganisaatiosta;

- b) 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä valintaperusteita koskevat tiedot;
- c) kunkin ehdotetun toimenpiteen kuvaus, perustelut ja toteutusaikataulu;
- d) menosuunnitelma, joka on eritelty 5 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja toiminta-alojen mukaan sekä toimintaohjelman hyväksymispäivästä alkavien 12 kuukauden jaksojen mukaan ja jossa erotetaan yleiskustannukset (joiden määrä saa olla enintään 7 prosenttia kokonaiskustannuksista) muista tärkeimmistä kustannustyypeistä;
- e) rahoitussuunnitelma, joka on eritelty 5 artiklassa tarkoitettujen toiminta-alojen mukaan sekä toimintaohjelman hyväksymispäivästä alkavien 12 kuukauden jaksojen mukaan ja jossa ilmoitetaan erityisesti haettu yhteisön rahoitus ja tarvittaessa toimijoiden ja kansallinen rahoitusosuus;
- f) kuvaus määrällisistä ja laadullisista tehokkuuden osoittimista, joiden avulla voidaan tehdä arvioinnit ohjelman aikana ja sen jälkeen jäsenvaltion vahvistamien yleisperiaatteiden perusteella;
- g) todiste asetuksen (ETY) N:o 2220/85 mukaisesti asetetusta takuusta, joka on vähintään 10 prosenttia haetusta yhteisön rahoituksen määrästä;
- h) 11 artiklan mukainen ennakkoa koskeva hakemus;
- i) 7 artiklan 2 kohdassa säädetty ilmoitus;
- j) tiedot toimijaorganisaatioista, jotka vastaavat toimialakohtaisten järjestöjen ja tuottajaorganisaatioiden liittojen ohjelmien tosiasiallisesta toteuttamisesta alihankintana;
- k) vakuutus siitä, että toimijaorganisaation, joka kuuluu tuottajaliittoon tai toimialakohtaiseen organisaatioon, ohjelmassa vahvistetuille toimenpiteille ei ole haettu muuta tämän asetuksen mukaista yhteisön rahoitusta.
- b) toimijaorganisaation rahoituksellisen aseman ja resurssien soveltuvuus ehdotettujen toimenpiteiden toteuttamiseen;
- c) toimintaohjelman kohteena olevan alueellisen vyöhykkeen laajuus;
- d) niiden asianomaisella alueellisella vyöhykkeellä esiintyvien taloudellisten olosuhteiden moninaisuus, jotka otetaan huomioon toimintaohjelmassa;
- e) useiden toiminta-alojen mukanaolo ja toimijoiden rahoitusosuuden suuruus;
- f) jäsenvaltion vahvistamat määrälliset ja laadulliset tehokkuuden osoittimet, joiden avulla voidaan tehdä arvioinnit ohjelman toteuttamisen aikana ja sen jälkeen;
- g) toimijaorganisaation tämän asetuksen tai asetusten (EY) N:o 1334/2002 tai (EY) N:o 2080/2005 mukaisesti aiemmin mahdollisesti toteuttama arviointi.
- Jäsenvaltioiden on otettava huomioon hakemusten jakautuminen eri toimijaorganisaatioiden kesken kullakin alueellisella vyöhykkeellä.
2. Jäsenvaltion on hylättävä puutteelliset toimintaohjelmat ja toimintaohjelmat, jotka sisältävät virheellisiä tietoja tai 7 artiklassa säädettyjä toimia, joille ei voida myöntää tukea.
3. Jäsenvaltion on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä maaliskuuta toimijaorganisaatioille hyväksytyistä toimintaohjelmista ja tapauksen mukaan toimintaohjelmista, joille se myöntää vastaavaa kansallista rahoitusta.
- Toimintaohjelman lopullisen hyväksymisen edellytyksenä voi olla, että siihen tehdään jäsenvaltion aiheellisiksi katsomat muutokset. Tällöin asianomaisen toimijaorganisaation on ilmoitettava suostumuksestaan 15 päivän kuluessa muutosten tiedoksiantamisesta.
4. Jos ehdotettua toimintaohjelmaa ei valita, jäsenvaltion on viipymättä vapautettava 8 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettu vakuus.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön rahoitus myönnetään kussakin toimijaorganisaatioluokassa ottaen huomioon toimijaorganisaation jäsenten tuottaman tai kaupan pitämän oliiviöljyn arvo.

9 artikla

Toimintaohjelmien valinta ja hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on valittava toimintaohjelmat seuraavin perustein:

- a) ohjelman yleinen laatu ja johdonmukaisuus jäsenvaltion vahvistamien oliivialan suuntausten ja painopisteiden kanssa asianomaisella alueellisella vyöhykkeellä;

10 artikla

Toimintaohjelman muuttaminen

1. Toimijaorganisaatio voi pyytää jäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen jo hyväksytyyn toimintaohjelmansa muuttamista sisällön ja talousarvion osalta, mutta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 110 i artiklan 4 kohdan mukaisesti pidätetty määrä ei saa ylittyä muutosten vuoksi.

2. Toimintaohjelman muutoshakemuksen tueksi on esitettävä asiakirjat, joissa esitetään muutosten syy, luonne ja vaikutukset. Toimijaorganisaation on jätettävä hakemus toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kolme kuukautta ennen asianomaisen toimenpiteen toteuttamisen alkamista.

3. Jos yhteenliittyneillä toimijaorganisaatioilla oli ennen erilliset toimintaohjelmansa, ne jatkavat näitä ohjelmia rinnakkain ja erillisinä yhteenliittymän muodostamista seuraavan vuoden 1 päivään tammikuuta asti. Kyseiset organisaatiot yhdistävät toimintaohjelmansa tekemällä omien toimintaohjelmiensa muutoshakemukset 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat toimijaorganisaatioiden pyynnöstä näiden esittämien asianmukaisten perustelujen nojalla sallia, että molemmat toimijaorganisaatiot toteuttavat omat toimintaohjelmansa niitä yhdistämättä.

4. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettavaksi asiakirjat tutkittuaan annettava päätöksensä tiedoksi asianomaiselle toimijaorganisaatiolle kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen muutoshakemuksen vastaanottamisesta. Kaikki muutoshakemukset, joista ei ole tehty päätöstä mainitussa määräajassa, katsotaan hyväksytyiksi.

5. Jos toimijaorganisaatiolle myönnetty yhteisön rahoitusosuus on pienempi kuin hyväksytyssä ohjelmassa, tuensaajat voivat mukauttaa ohjelmaansa saamansa rahoituksen mukaan.

11 artikla

Ennakkomaksut

1. Jos toimijaorganisaatio on jättänyt 8 artiklan 2 kohdan h alakohdassa säädetyn hakemuksen, sille maksetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin ennakko, jonka enimmäismäärä on 90 prosenttia kunkin vuoden, jota hyväksytty toimintaohjelma koskee, tukikelpoisista menoista.

2. Jäsenvaltio maksaa asianomaiselle toimijaorganisaatiolle viimeistään hyväksytyyn toimintaohjelman kunkin toteuttamisvuoden alkamista seuraavan kuukauden lopussa ensimmäisen

erän, jonka suuruus on puolet 1 kohdassa tarkoitettusta määrästä.

Toinen erä, jonka suuruus on jäljellä oleva osa 1 kohdassa tarkoitettusta määrästä, maksetaan 3 kohdassa säädetyn varmistuksen jälkeen.

3. Jäsenvaltion on ennen seuraavan erän maksamista varmistettava, että kukin ennakkoerä on tosiasiallisesti käytetty.

Jäsenvaltio tekee kyseisen varmistuksen 13 artiklassa tarkoitettua kertomuksen tai 14 artiklassa tarkoitettua paikalla tehtävän tarkastuksen perusteella.

4. Asianomaisen toimijaorganisaation on asetuksen (ETY) N:o 2220/85 mukaisesti asetettava 2 kohdassa tarkoitetuista maksuista vakuus, jonka suuruus on 110 prosenttia haetun ennakon määrästä. Kyseisen asetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus on hyväksytyyn toimintaohjelmaan sisältyvien toimenpiteiden toteuttaminen.

5. Asianomaiset toimijaorganisaatiot voivat ennen jäsenvaltion vahvistamaa määräpäivää ja viimeistään toimintaohjelman toteuttamisvuoden päättyessä jättää hakemuksen 4 kohdassa tarkoitettua vakuuden vapauttamiseksi määrältä, joka on enintään puolet tosiasiallisesti toteutuneista menoista. Jäsenvaltioiden on määriteltävä ja tarkastettava hakemuksen liitteenä olevat todisteet ja vapautettava kyseisiin menoihin liittyvät vakuudet hakemuksen jättämiskuukautta seuraavan toisen kuukauden kuluessa.

12 artikla

Yhteisön rahoituksen hakeminen

1. Jotta toimijaorganisaatiolle voidaan maksaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan mukainen yhteisön rahoitus, sen on jätettävä maksajavirastolle rahoitushakemus ennen jäsenvaltion vahvistamaa määräpäivää mutta kuitenkin kolmen kuukauden kuluessa toimintaohjelmansa kunkin toteuttamisvuoden päättymisestä.

Jäsenvaltio voi maksaa toimijaorganisaatioille kutakin toimintaohjelman toteuttamisvuotta vastaavan yhteisön rahoitusosuuden jäännöksen varmistettuaan 13 artiklassa tarkoitettua kertomuksen tai 14 artiklassa tarkoitettua paikalla tehdyn tarkastuksen perusteella, että 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kaksia ennakkoerää on tosiasiallisesti käytetty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivämäärän jälkeen jätetyt yhteisön rahoitusta koskevat hakemukset on hylättävä, ja ohjelmalle mahdollisesti maksetut yhteisön rahoitusosuudet on korvattava 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Yhteisön rahoitusta koskeva hakemus on tehtävä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimittaman mallin mukaisesti. Jotta hakemus voitaisiin hyväksyä, sen mukana on oltava

a) todisteet:

- i) toimintaohjelman toteuttamisajanjaksona toteutuneista menoista (maksujen suorittamisen todistavat laskut ja pankkiasiakirjat);
- ii) tarvittaessa toimijoiden ja asianomaisen jäsenvaltion suorittamista rahoitusosuuksista;

b) kertomus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- i) tarkka kuvaus toteutetuista ohjelmavaiheista 5 artiklassa tarkoitettujen toiminta-alojen mukaan eriteltyinä;
- ii) tarvittaessa jäsenvaltion hyväksymän toimintaohjelman vaiheiden ja toimintaohjelman tosiasiallisesti toteutettujen vaiheiden välisten erojen perustelut ja taloudelliset vaikutukset;
- iii) toimintaohjelman arviointi 8 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen osoittimien perusteella.

3. Rahoitushakemukset, jotka eivät täytä 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä, hylätään. Asianomainen toimijaorganisaatio voi jättää uuden rahoitushakemuksen jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

4. Rahoitushakemukset, jotka liittyvät yli kaksi kuukautta toimintaohjelman toteuttamisjakson päättymisen jälkeen maksettuihin menoihin, hylätään.

5. Jäsenvaltion on todisteet tutkittuaan ja 14 artiklassa tarkoitettujen tarkastukset tehtyään maksettava yhteisön rahoitusosuus kolmen kuukauden kuluessa rahoitushakemuksen ja 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden jättämisestä ja tapauksen mukaan vapautettava 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu vakuus.

Edellä 8 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettu vakuus on vapautettava sen jälkeen, kun koko toimintaohjelma on saatu päätökseen, todisteet tarkastettu ja 14 artiklassa tarkoitettujen tarkastukset tehty.

13 artikla

Toimijaorganisaation esittämät kertomukset

1. Vuodesta 2007 alkaen toimijaorganisaatioiden on ennen kunkin vuoden 1 päivää toukokuuta esitettävä vuosikertomus

toimintaohjelmien toteuttamisesta edellisen kalenterivuoden aikana. Näissä kertomuksissa on annettava seuraavat tiedot:

- a) toimintaohjelman jo toteutetut tai parhaillaan toteutettavat vaiheet;
- b) toimintaohjelmiin tehdyt tärkeimmät muutokset;
- c) jo saatujen tulosten arviointi 8 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen osoittimien perusteella.

Toimintaohjelman viimeisen toteuttamisvuoden osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kertomusten korvaa loppukertomus.

2. Jos toimintaohjelman kesto on alle vuosi, loppukertomus on esitettävä kahden kuukauden kuluessa ohjelman toteuttamisen päättymisestä.

3. Loppukertomuksessa arvioidaan toimintaohjelma, ja sen on sisällettävä vähintään seuraavat osiot:

- a) ainakin 9 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyihin osoittimiin ja muihin asianomaisiin perusteisiin perustuva selvitys, jossa esitetään, missä määrin ohjelman tavoitteet on saavutettu;
- b) toimintaohjelman muutoksia koskeva selvitys;
- c) tapauksen mukaan selvitys seikoista, jotka on otettava huomioon seuraavaa toimintaohjelmaa laadittaessa.

4. Edellä olevan 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa kerätyt tiedot ja niiden yhteydessä tehdyt tutkimukset on asianomaisen toimenpiteen päättyessä julkaistava toimijaorganisaation internetsivustolla.

14 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön rahoituksen myöntämistä koskevat edellytykset täyttyvät erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- a) hyväksymisedellytysten täyttyminen;

b) hyväksytyjen toimintaohjelmien ja erityisesti investointitoimenpiteiden toteuttaminen;

c) tosiasiallisesti toteutuneet menot suhteessa haettuun tukeen ja asianomaisten oliivialan toimijoiden rahoitusosuudet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava paikalla tehtäviä tarkastuksia koskeva suunnitelma, joka sisältää otoksen hyväksytyistä toimijaorganisaatioista asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on valittava otos riskianalyysin perusteella siten, että

a) kaikille tuottajaorganisaatioille ja tuottajaorganisaatioiden liitoille tehdään paikalla tarkastus vähintään kerran sen jälkeen kun ennakko on maksettu ja ennen kuin yhteisön rahoitus lopullisesti maksetaan;

b) kaikille muille toimijaorganisaatioille ja toimialakohtaisille järjestöille tehdään tarkastus kunkin hyväksytyyn toimintaohjelman kunakin toteuttamisvuonna; kuitenkin jos niille on vuoden aikana maksettu ennakkoa, tarkastus on tehtävä ennakon maksamisen jälkeen.

Jos tarkastuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kuluvana vuonna lisätarkastuksia ja lisättävä seuraavana vuonna tarkastettavien toimijaorganisaatioiden määrää.

3. Tarkastukset paikalla on tehtävä ennalta ilmoittamatta. Käytännön järjestelyjen helpottamiseksi tarkastuksen kohteena olevalle toimijaorganisaatiolle voidaan kuitenkin antaa ennakkoilmoitus enintään 48 tuntia ennen tarkastusta.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä tarkastettavat tuottajaorganisaatiot erityisesti riskianalyysin perusteella ottaen huomioon seuraavat kriteerit:

a) hyväksytyyn toimintaohjelmaan myönnetyn rahoituksen määrä;

b) toimintaohjelmassa rahoitettujen toimien luonne;

c) toimintaohjelmien toteuttamisaste;

d) aiemmissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa tai hyväksyntämenettelyn aikana tehdyissä varmistuksissa tehdyt havainnot;

e) muut jäsenvaltioiden määrittelemät riskien arviointiperusteet.

5. Paikalla tehtävän tarkastuksen kesto riippuu hyväksytyyn toimintaohjelman toteuttamisasteesta.

15 artikla

Tarkastuskertomukset

Paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava yksityiskohtainen tarkastuskertomus, jossa esitetään erityisesti

a) tarkastuksen päivämäärä ja kesto;

b) paikalla olleet henkilöt;

c) luettelo tarkastetuista laskuista;

d) kirjanpitoasiakirjoista valittujen laskujen viitetiedot (osto- tai myyntirekisteri ja alv-rekisteri, johon valitut laskut on kirjattu);

e) pankkiasiakirjat, jotka ovat todisteena valittujen määrien suorittamisesta;

f) maininta jo toteutetuista toimenpiteistä, jotka on erityisesti analysoitu paikalla.

16 artikla

Oikaisut ja seuraamukset

1. Jos hyväksyminen kumotaan 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, koska toimijaorganisaatio on tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin seurauksena jättänyt noudattamatta velvollisuutensa, kyseinen toimijaorganisaatio suljetaan yhteisön rahoituksen ulkopuolelle koko toimintaohjelman osalta, ja sen on palautettava toimivaltaiselle viranomaiselle evättyä rahoitusta vastaava määrä.

2. Jos jotakin toimenpidettä ei toteuteta toimintaohjelman mukaisesti, toimijaorganisaatio suljetaan yhteisön rahoituksen ulkopuolelle kyseisen toimenpiteen osalta. Poissulkemista ei sovelleta, jos toimijaorganisaation toimittamat tiedot ovat paikansa pitäviä tai se voi muulla tavoin osoittaa, ettei syy ole sen.

3. Jos toimintaohjelman toteuttamisen yhteydessä havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, toimijaorganisaatioihin sovelletaan seuraavia seuraamuksia:

a) kun kyseessä on laiminlyönnistä johtuva sääntöjenvastaisuus:

i) toimijaorganisaatiolta evätään rahoitus asianomaisen toimenpiteen osalta;

ii) toimijaorganisaation on maksettava toimivaltaiselle viranomaiselle evätyä rahoitusosuutta vastaava määrä;

b) kun kyseessä on tahallinen sääntöjenvastaisuus (virheelliset ilmoitukset mukaan luettuina):

i) toimijaorganisaatiolta evätään rahoitus koko toimintaohjelman osalta;

ii) toimijaorganisaation on maksettava toimivaltaiselle viranomaiselle evätyä rahoitusosuutta vastaava määrä;

iii) toimijaorganisaatiolta evätään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 artiklan mukainen yhteisön rahoitus niiden kolmen vuoden ajalta, jotka seuraavat sitä ajanjaksoa, jolloin sääntöjenvastaisuus havaittiin.

4. Tämän artiklan mukaisten oikaisujen tai seuraamusten soveltamisesta johtuvat määrät maksetaan vastuussa olevalle maksajavirastolle, joka vähentää ne Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavista menoista.

17 artikla

Aiheettomien maksujen takaisinperintä

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on perittävä takaisin perusteettomasti maksetut määrät, joihin lisätään tapauksen mukaan 2 kohdan mukaisesti laskettu korko.

2. Korot lasketaan

a) sen perusteella, miten paljon aikaa on kulunut maksun ja tuensaajan suorittaman takaisinmaksun välillä;

b) käyttäen perusteena Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltamaa korkoa, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa ja joka oli voimassa aiheettoman maksun suorittamisajankohtana, kolmella prosenttiyksiköllä korotettuna.

3. Jos myöhemmin katsotaan, ettei jokin toimenpide ole tukikelpoinen mutta se on toteutettu hyväksytyin toimintaohjelman mukaisesti, jäsenvaltio voi päättää maksaa kyseisen tuen tai olla perimättä jo maksettuja määriä takaisin, jos se toimisi samalla tavalla vastaavissa kansallisesta talousarviosta rahoitettavissa tapauksissa ja sillä edellytyksellä, että toimijaorganisaatio ei ole laiminlyönyt tehtäviään eikä toiminut tahallisesti.

4. Tämän artiklan mukaisesti takaisinperityt tai maksetut määrät maksetaan maksajavirastolle ja vähennetään Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavista menoista.

18 artikla

Jäsenvaltioiden ilmoitukset

1. Oliiviöljyn tuottajajäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2006 1 päivänä huhtikuuta 2006 alkavalta ensimmäiseltä kolmivuotiskaudelta ja 31 päivänä tammikuuta 2009 toiselta kolmivuotiskaudelta, joka alkaa 1 päivänä huhtikuuta 2009, tämän asetuksen soveltamista koskevat kansalliset säännökset ja erityisesti säännökset, jotka liittyvät

a) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimijaorganisaatioiden hyväksymisedellytyksiin;

b) 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuihin lisäedellytyksiin, joilla täsmennetään tukikelpoisia toimenpiteitä;

c) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin oliivialan suuntauksiin ja painopisteisiin sekä 9 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin määrällisiin ja laadullisiin osoittimiin;

d) 11 artiklassa tarkoitetun ennakkojärjestelmän yksityiskohtaisiin sääntöihin ja tarvittaessa kansallisen rahoituksen maksusjärjestelmään;

e) 14 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten ja 16 artiklassa säädettyjen seuraamusten ja oikaisujen soveltamiseen;

f) 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään hyväksytyjen toimintaohjelmien kunkin toteuttamisvuoden 1 päivänä toukokuuta tiedot

a) hyväksytyistä toimijaorganisaatioista;

b) toimintaohjelmista ja niiden ominaisuuksista, eriteltyinä toimijaorganisaatioiden, toiminta-alojen ja alueellisten vyöhykkeiden mukaan;

c) kullekin toimintaohjelmalle myönnetyn rahoituksen määrästä;

d) yhteisön rahoitukselle vahvistetusta aikataulusta kunakin varainhoitovuonna toimintaohjelmien kokonaiskeston ajan.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään hyväksytyjen toimintaohjelmien jokaisen toteuttamisvuoden 20 päivänä lokakuuta tämän asetuksen täytäntöönpanosta kertomus, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

a) rahoitettujen toimintaohjelmien lukumäärä, tuensaajat, oliivinviljelypinta-alat, puristamot ja jalostuslaitokset sekä oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien määrät;

- b) kullakin toiminta-alalla toteutettujen toimenpiteiden ominaispiirteet;
- c) suunniteltujen toimenpiteiden ja tosiasiallisesti toteutettujen toimenpiteiden väliset erot ja niiden vaikutus menoihin;
- d) tulosten kuvaus ja arviointi erityisesti 12 artiklan 2 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmia koskevien arviointien perusteella;
- e) 14 ja 15 artiklassa säädettyjä tarkastuksia koskevat tilastot ja 16 artiklan mukaisesti sovellettuja seuraamuksia ja oikaisuja koskevat tilastot;
- f) menot eriteltyinä toimintaohjelmien ja toiminta-alojen mukaan sekä yhteisön, kansallisten ja toimijoiden rahoitusosuuksien mukaan.

4. Tässä artiklassa säädetyt ilmoitukset on tehtävä sähköisesti komission jäsenvaltioille antamien ohjeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimenpiteiden päättyessä julkaistava internetsivustoillaan kaikki 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa kerätyt tiedot ja toimenpiteiden yhteydessä tehdyt tutkimukset.

19 artikla

Siirtymäsäännös

1. Jäsenvaltiot voivat maksaa yhteisön rahoituksesta ennakkoa ohjelman ensimmäisen toteuttamisvuoden osalta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä syyskuuta 2008.

2. Ennakon määrä saa olla enintään yhteisön rahoitusosuu-
den suuruinen.

3. Edellä 2 kohdassa säädetyn ennakkomaksun jälkeen toteutuneet menot on kirjattava 16 päivän ja 31 päivän lokakuuta 2006 välisenä aikana toteutuneina menoina.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimenpiteiden päättyessä julkaistava internetsivustoillaan kaikki asetuksen (EY) N:o 2080/2005 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa kerätyt tiedot ja toimenpiteiden yhteydessä tehdyt tutkimukset.

20 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2080/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2009. Asetuksen 19 artiklan 4 kohtaa sovelletaan kuitenkin asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE

Asetuksen 20 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 2080/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–f alakohta	9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–f alakohta
—	9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 2–5 kohta	9 artiklan 2–5 kohta
10 artikla	10 artikla
11 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	11 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
11 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	—
11 artiklan 5 kohta	11 artiklan 5 kohta
12 artiklan 1–4 kohta	12 artiklan 1–4 kohta
12 artiklan 5 kohta	12 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
—	12 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
—	13 artiklan 4 kohta
14 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	14 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	14 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artiklan 1–4 kohta	18 artiklan 1–4 kohta
—	18 artiklan 5 kohta

Asetus (EY) N:o 2080/2005	Tämä asetys
19 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	19 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
—	19 artiklan 4 kohta
20 artiklan ensimmäinen kohta	20 artiklan ensimmäinen kohta
20 artiklan toinen kohta	—
—	20 artiklan toinen kohta
21 artiklan ensimmäinen kohta	21 artiklan ensimmäinen kohta
—	21 artiklan toinen kohta

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 868/2008,**annettu 3 päivänä syyskuuta 2008,****maatilojen tulojen selvittämiseen ja niiden taloudellisen toiminnan analysointiin käytettävästä maatilailmoituksesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan talousyhteisön maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpito-tietojen keruuta varten 15 päivänä kesäkuuta 1965 annetun neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen N:o 79/65/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen kirjanpito-tietojen, jotka kerätään maatilojen tulojen luotettavaa selvittämistä varten laaditun maatilailmoituksen perusteella, on seurannan kohteena olevista kirjanpito-tiloista riippumatta oltava yhdenmukaiset luonteensa, määrittelynsä ja esitystapansa puolesta. Yksinkertaisuuden ja tietojen luettavuuden vuoksi olisi säädettävä myös, että kyseisessä yksilöllisessä ilmoituksessa esitetään täydentävä aineisto ja yksityiskohdat, jotka vastaavat mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti valittujen maatilojen taloudellisen toiminnan analysoinnin erityistarpeita. Tällaisessa tapauksessa maatilailmoitusta on pidettävä myös 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna erityisenä maatilailmoitukseksi.
- (2) Maatilojen tulojen selvittämiseen käytettävästä maatilailmoituksesta 23 päivänä syyskuuta 1977 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2237/77⁽²⁾ vahvistetaan kirjanpito-tietojen keruuta koskevat säännöt.
- (3) Maatilailmoituksen perusteella kerätyissä tiedoissa on otettava huomioon verkoston luomisen jälkeen ja yhteisen maatalouspolitiikan kehityksen myötä saatu kokemus, ja tietojen on vastattava määritelmiä, jotka annetaan asiaa koskevissa asetuksissa ja erityisesti maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91⁽³⁾, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003⁽⁴⁾, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005⁽⁵⁾, rakennerahojen tukeen oikeutettujen alueiden osalta Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1083/2006⁽⁶⁾ ja maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007⁽⁷⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus).

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan talousyhteisön maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpito-tietojen keruuta varten 15 päivänä kesäkuuta 1965 annetun neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen N:o 79/65/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen kirjanpito-tietojen, jotka kerätään maatilojen tulojen luotettavaa selvittämistä varten laaditun maatilailmoituksen perusteella, on seurannan kohteena olevista kirjanpito-tiloista riippumatta oltava yhdenmukaiset luonteensa, määrittelynsä ja esitystapansa puolesta. Yksinkertaisuuden ja tietojen luettavuuden vuoksi olisi säädettävä myös, että kyseisessä yksilöllisessä ilmoituksessa esitetään täydentävä aineisto ja yksityiskohdat, jotka vastaavat mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti valittujen maatilojen taloudellisen toiminnan analysoinnin erityistarpeita. Tällaisessa tapauksessa maatilailmoitusta on pidettävä myös 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna erityisenä maatilailmoitukseksi.

(2) Maatilojen tulojen selvittämiseen käytettävästä maatilailmoituksesta 23 päivänä syyskuuta 1977 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2237/77⁽²⁾ vahvistetaan kirjanpito-tietojen keruuta koskevat säännöt.

(3) Maatilailmoituksen perusteella kerätyissä tiedoissa on otettava huomioon verkoston luomisen jälkeen ja yhteisen maatalouspolitiikan kehityksen myötä saatu kokemus, ja tietojen on vastattava määritelmiä, jotka annetaan asiaa koskevissa asetuksissa ja erityisesti maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91⁽³⁾, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003⁽⁴⁾, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005⁽⁵⁾, rakennerahojen tukeen oikeutettujen alueiden osalta Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1083/2006⁽⁶⁾ ja maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007⁽⁷⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus).

- (4) Asetusta (ETY) N:o 2237/77 olisi sen vuoksi mukautettava ottaen huomioon yhteisen maatalouspolitiikan, tietojen analysointiin tarvittavien tietojen luonteen ja tietojen toimitusvälineiden kehitys kyseisen asetuksen antamisen jälkeen. Mainittu asetus on selkeyden ja järjeistämisen kannalta aiheellista korvata uudella asetuksella.
- (5) Asianmukaisesti täytetyt maatilailmoitukset on toimitettava komissiolle kunkin jäsenvaltion asetuksen N:o 79/65/ETY 6 artiklan mukaisesti nimeämän yhdyselimen välityksellä. Tätä varten olisi säädettävä, että yhdyselin voi komission käyttöönottan tietojärjestelmän avulla toimittaa kyseiset tiedot suoraan komissiolle ja että vaadittuja tietoja on voitava vaihtaa mainitussa järjestelmässä sähköisesti niiden mallien perusteella, jotka on järjestelmän välityksellä asetettu yhdyselimen saataville. Lisäksi olisi säädettävä, että komissio ilmoittaa jäsenvaltioille maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän yhteisön komitean välityksellä kyseisen järjestelmän täyttöpäntöä koskevista yleisistä järjestelyistä.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän yhteisön komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL 109, 23.6.1965, s. 1859/65.⁽²⁾ EYVL L 263, 17.10.1977, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1. Asetus korvataan neuvoston asetuksella (EY) N:o 834/2007 (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1) 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen.⁽⁴⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.⁽⁷⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Maatilaillmoitukset ja kirjanpitoliedot

1. Asetuksen N:o 79/65/ETY II ja III luvun mukaista maati-
lojen tulojen vuosittaista selvittämistä ja niiden taloudellisen
toiminnan analysointia varten tarvittavien kirjanpitolietojen
luonne ja esitystapa vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin liittyvät määri-
telmät ja ohjeet vahvistetaan liitteessä II.

2 artikla

Ilmoitukset komissiolle

1. Asetuksen N:o 79/65/ETY 6 artiklassa tarkoitettu yhdys-
elin toimittaa maatalousilmoitukset ja 1 artiklassa tarkoitettut
tiedot komissiolle käyttäen tietojärjestelmää, jonka komissio
on ottanut käyttöön ja asettanut jäsenvaltioiden saataville sähköistä
tiedonvaihtoa varten.

2. Jäsenvaltioille ilmoitetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojär-
jestelmän täytäntöönpanoa koskevista yleisistä järjestelyistä maa-

talouden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän yhteisön komi-
tean välityksellä.

Maatalousilmoituksen muoto ja sisältö määritellään mallin mu-
kaan ja ilmoituksen laatimiseen tarvittavien ohjeiden pohjalta.
Komissio mukauttaa ja päivittää mallia tietojärjestelmän avulla
ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua komitealta saatujen tie-
tojen perusteella.

3 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2237/77.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän
asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tilikaudesta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä syyskuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

MAATILAILMOITUKSEN MUOTO

Lisätietoja tämän liitteen taulukkojen otsakkeista ja sarakkeista on liitteessä II vahvistetuissa määritelmissä ja ohjeissa. Näiden taulukoiden sarakkeissa olevat numerot ovat tietovälineissä annettavien tietojen sarjanumeroita. Nämä sarjanumerot ilmoitetaan systemaattisesti myös niiden kohtien osalta, joita ei koskaan täytetä (esim. taulukko K, pinta-alaa koskeva sarake tuotteelle 162 "lehmänmaito"). Käyttämättömät numerot ovat myöhempää käyttöä varten, ja ne olisi täytettävällöllillä.

A. MAATILAA KOSKEVAT YLEISET TIEDOT

Otsakkeen numero ja kuvaus	Sarjanumero
1. Tilan numero	
— Alue	1
— Osa-alue	2
— Maatilan sarjanumero	3
"Ei käytössä"	4–5
2. Atk-tietueita ja tilivirastoa koskevat tiedot	
— 10-datan ryhmien lukumäärä	6
"Ei käytössä"	7–16
— Tiliviraston numero	17
3. Tilan yritysmuoto	18
"Ei käytössä"	19
4. Kansalliset otos- ja painotuskertoimet	
— Jäsenvaltion tilalle laskema kansallinen painotus	20
"Ei käytössä"	21
"Ei käytössä"	22
"Ei käytössä"	23–30
5. Maatilan sijainti	31
6. Tilaluokka	
— Luonnonmukainen maatalous	32
— Teknis-taloudellinen suuntautuminen valintahetkellä	33
— Teknis-taloudellinen suuntautuminen kirjanpitotietojen perusteella	34
— Taloudellinen koko valintahetkellä	35
— Taloudellinen koko kirjanpitotietojen perusteella	36
7. Tilikauden päättymisen ja tietovälineen luonnin ajankohta	
— Tilinpäätöspäivä	37
— Tietovälineen luomisajankohta	38
8. Epäsuotuisa alue	39
9. Muut maatilaa koskevat tiedot	
— Kasteltu käytössä oleva maatalousmaa (KMM)	40
— Korkeus merenpinnasta	41
— Laidunpäivät alppilaitumilla ja muilla laitumilla, jotka eivät sisälly KMM:ään	42
— Katteenalainen viljelyala yhteensä	43
— Rakennerahastojen kohdealue	44
— Ympäristörajoitteiset alueet	45
"Ei käytössä"	46–47

B. HALLINTAMUOTO

Otsakkeen numero ja kuvaus	Sarjanumero
10. Omistusviljelyssä oleva KMM	48
11. Vuokraviljelyssä oleva KMM	49
12. Osuusviljelyssä oleva KMM	50

C. TYÖVOIMA

Otsakkeen numero ja kuvaus	Tehtävä yrityksessä (koodi)	Syntymävuosi	Henkilötöyvuosia	Vuotuinen työaika (tuntia)
	(1)	(2)	(3)	(4)
A. Vakainainen palkaton työvoima				
13. Tilan haltija/tilanhoitaja (koodi 1)	51	52	53	54
	55	56	57	58
14. Tilan haltija/ei tilanhoitaja (koodi 2)	59	60	61	62
	63	64	65	66
15. Tilanhoitaja/ei tilan haltija (koodi 3)	67	68	69	70
	<i>Henkilöiden määrä</i>			
16. Haltijan/haltijoiden puoliso(t)	71	—	72	73
17. Muut	74	—	75	76
B.18. Tilapäinen palkaton työvoima	—	—	—	77
C. Vakainainen palkkatyövoima				
19. Tilanhoitaja	—	78	79	80
20. Muut	—	—	81	82
D.21. Satunnainen palkkatyövoima	—	—	—	83

D. KOTIELÄINTEN MÄÄRÄ JA ARVO

Otsakkeen numero ja kuvaus	Alkuinventaario		Loppuinventaario		Keskiarvo
	Lukumäärä	Arvo	Lukumäärä	Arvo	
	(1)	(2)	(3)	(4)	
22. Hevoseläimet	86	87	88	89	90
23. Teurasvasikat	91	92	93	94	95
24. Muut alle vuoden ikäiset naudat	96	97	98	99	100
25. Vähintään 1- mutta alle 2-vuotiaat urospuoliset naudat	101	102	103	104	105
26. Vähintään 1- mutta alle 2-vuotiaat naaraspuoliset naudat	106	107	108	109	110
27. Vähintään 2-vuotiaat urospuoliset naudat	111	112	113	114	115
28. Siitoshiehot	116	117	118	119	120
29. Teurashiehot	121	122	123	124	125
30. Lypsylehmät	126	127	128	129	130
31. Poistettavat lypsylehmät	131	132	133	134	135
32. Muut lehmät	136	137	138	139	140
33. Mehiläispesät	141	142	143	144	145
34. Naaraspuoliset siitoskanit	146	147	148	149	150
35. "Ei käytössä"	151	152	153	154	155
36. "Ei käytössä"	156	157	158	159	160
37. "Ei käytössä"	161	162	163	164	165
38. Naaraspuoliset siitosvuohet	166	167	168	169	170
39. Muut vuohet	171	172	173	174	175
40. Uuhet	176	177	178	179	180
41. Muut lampaat	181	182	183	184	185
42. "Ei käytössä"	186	187	188	189	190
43. Porsaas	191	192	193	194	195
44. Siitosemakot	196	197	198	199	200
45. Lhasiat	201	202	203	204	205
46. Muut siat	206	207	208	209	210
47. Lihakananpojat	211	212	213	214	215
48. Munivat kanat	216	217	218	219	220
49. Muu siipikarja	221	222	223	224	225
50. Muut eläimet	—	227	—	229	—

E. KOTIELÄINTEN OSTOT JA MYNNIT

Otsakkeen numero ja kuvaus	Eläinten ostot	Eläinten myynnit	Oma kulutus ja luontoissuoritukset
	(1)	(2)	(3)
51. Hevoseläimet	231	232	233
52. Nautakarja	234	235	236
53. "Ei käytössä"	237	238	239
54. Lampaat	240	241	242
55. Vuohet	243	244	245
56. Siat	246	247	248
57. Siipikarja	249	250	251
58. Muut eläimet	252	253	254

F. KUSTANNUKSET

Otsakkeen numero ja kuvaus	Sarjanumero
Työvoima- ja konekustannukset	
59. Palkat ja sosiaaliturvamaksut	259
60. Ulkopuolisten tekemät työt ja koneiden vuokraus	260
61. Koneiden ja laitteiden kunnossapito	261
62. Koneiden poltto- ja voiteluaineet	262
63. Automenot	263
Erityiset karjanhoidon kustannukset	
<i>Ostorehut:</i>	
64. Tiivisterehut laidunkarjalle (hevoseläimet, naudat, lampaat, vuohet)	264
65. Korsirehut laidunkarjalle (hevoseläimet, naudat, lampaat, vuohet)	265
66. Sianrehut	266
67. Siipikarjan ja muiden pieneläinten rehut	267
<i>Tilalla tuotetut ja käytetyt rehut:</i>	
68. Laidunkarjalle (hevoseläimet, naudat, lampaat, vuohet)	268
69. Sioille	269
70. Siipikarjalle ja muille pienille eläimille	270
71. Muut kotieläintalouden erityiskustannukset	271
Erityiset viljelykustannukset	
72. Ostosiemenet ja taimet	272
73. Tilalla tuotetut ja käytetyt siemenet ja taimet	273
74. Lannoitteet ja maanparannusaineet	274
75. Kasvinsuojelutuotteet	275
76. Muut erityiset viljelykustannukset	276
77. Metsätalouden erityiskustannukset	277
Maatalouden yleiskustannukset	
78. Perusparannusten ja rakennusten yleinen kunnossapito	278
79. Sähkö	279
80. Lämmitysöljy	280
81. Vesi	281
82. Vakuutukset	282
83. Verot ja muut maksut	283
84. Muut maatalouden yleiskustannukset	284
Maatalousmaahan liittyvät kustannukset	
85. Maksettu vuokra	285
86. josta: maasta maksettu vuokra	286
87. Rakennusten vakuutukset	287
88. Maasta ja rakennuksista maksettava vero	288
Maksetut korot	
89. Maksetut korot ja rahoituskustannukset yhteensä	289
90. Maksetut korot ja rahoituskulut maata ja rakennuksia varten myönnettyistä lainoista	290
91. josta: maa-alueiden ostoon	291
92. Maksetut korot ja rahoituskulut käyttöpääomaa varten myönnettyistä lainoista ja veloista	292
93. Kokonaiskustannukset	293

G. MAA JA RAKENNUKSET, KONEET JA LAITTEET SEKÄ LIIKEPÄÄOMA

Otsakkeen numero ja kuvaus	"Ei käytössä"		Alkuin- ventaario	Investoinnit		Myyntit	Poistot	Loppuin- ventaario
	(1)	(2)		(3)	Ennen tukien vähentämistä			
			(4)		(5)	(6)	(7)	(8)
94. <i>Maatalousmaa, rakennukset ja oikeudet, joista:</i>	294	295	296	297	298	299	300	301
95. Maatalousmaa	302	303	304	305	306	307	308	309
96. Pysyvät kasviviljelmät	310	311	312	313	314	315	316	317
97. Perusparannukset	318	319	320	321	322	323	324	325
98. Maatilan rakennukset	326	327	328	329	330	331	332	333
99. Hankintakustannukset, kiintiöt ja muut oikeudet	334	335	336	337	338	339	340	341
100. <i>Metsätalousmaa, mukaan lukien puusto</i>	342	343	344	345	346	347	348	349
101. <i>Koneet ja laitteet</i>	350	351	352	353	354	355	356	357
102. <i>Liikepääoma</i>	358	359	360	361	362	363	364	365
103. Yhteensä	366	367	368	369	370	371	372	373

H. VELAT

Otsakkeen numero ja kuvaus	Alkuinventaarior				Loppuinventaarior			
	Yht.	Josta:			Yht.	Josta:		
		Maaomaisuus ja rakennukset		Muut omai- suuserät		Maaomaisuus ja rakennukset		Muut omai- suuserät
		Yht.	Josta maata			Yht.	Josta maata	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	
104. Pitkäksi ja keskipitkäksi ajaksi myön- netyt lainat	374	375	376	377	378	379	380	381
105. Lyhytaikaiset lainat ja tilivelat	382	383	384	385	386	387	388	389
106. Yhteensä	390	391	392	393	394	395	396	397

I. ARVONLISÄVERO (ALV)

Otsakkeen numero ja kuvaus	Sarjanumero
107. Alv-järjestelmä	400
Alv-järjestelmän alajako (ainoastaan Espanja, Ranska ja Italia)	401
Otsakkeet 108–111 täytetään vain maatalousjärjestelmää tai vastaavaa järjestelmää sovellettaessa	
108. Alv myynnistä	402
109. Alv ostoista	403
110. Alv investoinneista	404
111. Veroviranomaisten palauttama alv	405

J. AVUSTUKSET JA TUET

Täydelliset tiedot on annettava

Otsakkeen numero	Tavaran kuvaus	Koodi ⁽¹⁾	Määrä
112	Avustukset ja tuet, ei kuitenkaan kustannuksia ja eläinten ostoja koskevat	—	408
113	joista:	409	mihin: ...
	20 "avointa" koodia vastaa liitteessä II määriteltyjä luokkia	...	448
114	Kustannuksia koskevat avustukset ja tuet	—	449
115	joista:	450	mihin: ...
	10 "avointa" koodia vastaa kyseessä olevia kustannuksia koskevia otsakkeita (otsakkeet 59–89).	...	469
116	Eläinten ostoja koskevat avustukset ja tuet	—	470
117	joista:	471	mihin: ...
	5 "avointa" koodia vastaa ostettuja eläinryhmiä koskevia otsakkeita (otsakkeet 51–58).	...	480
118	Avustukset ja tuet yhteensä	—	481
119	"Ei käytössä"	—	482
	Erot aiempiin tilikausiin verrattuna	—	483

⁽¹⁾ Merkitään kyseisten eläinryhmien, tuotteiden, kustannusten tai suorien tukien otsake.

K. TUOTANTO (eläimiä lukuun ottamatta) (otsakkeet 120–375)

Tuote (otsake)	Viljelymuoto (koodi)	Puuttavat tiedot (koodi)	Alue	Tilikauden tuotanto	Alkuinventaariorio	Myynnit	Oma kulutus ja luontoissuoritukset	Loppuinventaariorio	Oma käyttö
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
488	489	490	491	492	493	494	495	496	497
498	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	⁽¹⁾

⁽¹⁾ Viimeinen sarjanumero = 487 + (10 × ilmoitettujen tuotteiden määrä).

L. KIINTIÖT JA MUUT OIKEUDET

Kiintiö tai oikeus	Tietomuoto (koodi)		Maksut (osto/leasing, vuokraus)	Tulot (osto/leasing, vuokraus)	Alkuinventaariorio	Poistot	Loppuinventaariorio	Määrä	Verot (myös lisämaksu)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
xxx	Koodi 1 = varoja koskevat merkinnät Koodi 2 = tuloja koskevat merkinnät	Ei käytössä	Koodi 1 = hankintojen arvo Koodi 2 = käyttömaksut	Koodi 1 = myynnin arvo Koodi 2 = vuokratulot	Koodi 1 = arvo Koodi 2 = ei käytössä	Koodi 1 = arvo Koodi 2 = ei käytössä	Koodi 1 = arvo Koodi 2 = ei käytössä		Koodi 2 = arvo

M. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ mukaiset SUORAT TUET (otsakkeet 601–680 ja 700–772)

Tuote tai tuotteiden yhdistelmä (otsake)			Maksun perusteena olevien yksiköiden määrä	Tuen kokonaismäärä	Rahoitusohje				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
xxx	Ei käytössä	Ei käytössä							Ei käytössä

N. ELÄINTEN OSTOJA JA MYYNTEJÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHDAT

Eläinryhmä (otsake)			Ostettujen eläinten lukumäärä	Hankintojen arvo	Myytyjen eläinten lukumäärä	Myynnin arvo			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
xxx	Ei käytössä	Ei käytössä							Ei käytössä

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

LIITE II

MAATILAILMOITUSTA KOSKEVAT MÄÄRITELMÄT JA OHJEET

I. YLEISET MÄÄRITELMÄT JA OHJEET

- a) Maatilailmoituksen tiedot koskevat yhtä maatilaa ja yhtä tilikautta, jossa on 12 perättäistä kuukautta.
- b) Maatilailmoituksen tiedot koskevat yksinomaan maatilaa. Nämä tiedot liittyvät tilan varsinaiseen toimintaan ja tarvittaessa maatilanyhteydessä harjoitettavaan metsätalouteen ja matkailuun. Mitään tietoja, jotka liittyvät viljelijän ja hänen perheensä ”tilan ulkopuoliseen” toimintaan tai eläkkeisiin, perintöön, yksityisiin pankkitileihin, maatilanyhteyden ulkopuoliseen omaisuuteen, henkilökohtaiseen verotukseen, yksityisiin vakuutuksiin jne., ei maatilailmoitusta laadittaessa oteta huomioon.

Kun tilan tuotannon tekijöitä (palkattu ja palkaton työvoima, koneet ja kalusto) käytetään käyttöomaisuuden kasvattamiseen (koneiden rakentaminen tai suurehko korjaus, rakennusten rakentaminen tai suurehko korjaus taikka purkaminen, hedelmäpuiden istutus tai kaataminen), vastaavia kustannuksia, tai tarvittaessa niiden arvioita, ei sisällytetä tilan juokseviin menoihin. Joka tapauksessa käyttöomaisuuden kasvattamiseen käytetyt työvoimakustannukset sekä työtunnit on vastaavasti jätettävä työvoimaa koskevien kustannusten ja tietojen ulkopuolelle. Jos muita käyttöomaisuuden kasvattamisesta aiheutuneita kustannuksia kuin työvoimakustannuksia (esimerkiksi tilan traktorin käyttö) ei voida laskea erikseen, käyttöomaisuuden kasvattamisesta aiheutuneiden kokonaiskustannusten arvio ilmoitetaan poikkeuksellisesti otsakkeessa 181 (Muut tuotot ja tulot).

Joka tapauksessa käyttöomaisuuden arvo on arvioitava siitä aiheutuneiden kustannusten perusteella (mukaan lukien palkatun ja/tai muun kuin palkatun työvoiman työn arvo), ja se on lisättävä otsakkeisiin 94–101 kirjattavaan käyttöomaisuuden arvoon.

- c) Maatilailmoituksen tiedot perustuvat kirjanpitoon, johon on kirjattu tilikauden tapahtumat järjestelmällisesti ja säännöllisesti.
- d) Kirjanpitotiedot ilmoitetaan rahamääräisesti
- joko ilman alv:tä,
 - tai alv:n kanssa jäljempänä mainituissa yhteyksissä (katso otsakkeet 107–111).
- e) Rahamääräiset kirjanpitotiedot ilmoitetaan ilman avustuksia ja tukia. Avustuksella ja tuella tarkoitetaan kaikkea julkisista varoista maksettavaa suoraa tukea, josta on koitunut erityistä tuloa (katso otsakkeet 112–119).
- f) Avustukset ja tuet:
- Taulukossa G ilmoitettavat avustukset ja tuet on saatu tilikauden aikana, mukaan luettuina edellisillä tilikausilla toteutetuille investoinneille maksetut avustukset ja tuet.
 - Taulukossa J ilmoitetaan:
 - Kaikki tuotantoa, pinta-alaa tai eläimiä koskevat suorat tuet, jotka liittyvät kuluvaan tilikauteen, vaikkei niitä olisi vielä saatu.
 - Maaseudun kehittämistukien osalta ainoastaan tilivuoden aikana saadut määrät.
 - Taulukossa M ilmoitetut suorat tuet liittyvät tilalle kuluvaan tilikauden aikana kuuluneisiin pinta-alaan tai eläimiin, vaikkei niitä olisi vielä saatu.
- g) Maatilailmoituksen tiedot olisi annettava seuraavina yksikköinä ja noudattaen seuraavia täsmällisyyttä koskevia vaatimuksia:
- arvot: arvot euroina tai kansallisena valuuttana ilman desimaaleja. Sellaisten kansallisten valuuttojen yhteydessä, joiden yksikön suhteellinen arvo on alhainen euroon nähden, kyseisen jäsenvaltion yhdysselin ja maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa hallinnoiva komission yksikkö voivat kuitenkin sopia, että arvot ilmoitetaan satoina tai tuhansina kansallisen valuutan yksikköinä,

- fyysiset määrät: satoina kilogrammoina lukuun ottamatta munia, joiden määrä ilmoitetaan tuhansina kappaleina, ja viiniä ja siihen liittyviä tuotteita, joiden määrä ilmoitetaan hehtolitroina,
- pinta-alat: aareina lukuun ottamatta sieniä, joiden pinta-ala ilmoitetaan kokonaisviljelyalueen neliömetreinä,
- eläinten keskimääräinen lukumäärä: yhden desimaalin tarkkuudella lukuun ottamatta siipikarjaa ja kaneja, jotka ilmoitetaan kokonaislukuina, ja mehiläisiä, jotka ilmoitetaan käytössä olevien mehiläispesien määränä,
- työvoimayksiköt: kahden desimaalin tarkkuudella.

Kiinteät kohdat (katso liitteen I taulukot A–J), joiden osalta ei ole mitään ilmoitettavaa, täytetään nolllilla.

Taulukossa K ilmoitettujen tuotteiden, taulukossa L ilmoitettujen kiintiöitä ja muita säädettyjä oikeuksia koskevien liiketoimien, taulukossa M ilmoitettujen suorien tukien ja taulukossa N ilmoitettujen eläinten ostoa ja myyntiä koskevien yksityiskohtien yhteydessä ne kohdat, joissa ei ole mitään ilmoitettavaa, olisi täytettävä nolllilla.

II. MAATILAILMOITUKSEN ERI KOHTIA KOSKEVAT MÄÄRITELMÄT JA OHJEET

A. MAATILAA KOSKEVAT YLEISET TIEDOT

1. Tilan numero

Jokaiselle kirjanpitotilalle annetaan numero, kun se valitaan ensimmäistä kertaa. Tila säilyttää tämän numeron koko sen ajan, jona se kuuluu kirjanpitoverkkoon. Kerran annettua numeroa ei koskaan siirretä toiselle tilalle.

Jos maatilalla kuitenkin tehdään perustavanlaatuinen muutos ja erityisesti jos tämä muutos koskee jakautumista kahdeksi erilliseksi tilaksi tai sulautumista yhteen toisen tilan kanssa, maatila voidaan katsoa uudeksi tilaksi. Tässä tapauksessa sille annetaan uusi numero. Tilan teknis-taloudellisen suuntautumisen muutos ei edellytä uuden numeron saamista. Jos tila uhkaa numeronsa perusteella sekaantua johonkin toiseen kirjanpitotilaan (esim. silloin kun on luotu uusia alueellisia osa-alueita), sen numero olisi vaihdettava. Vanhojen ja uusien numeroiden vastaavuutta koskeva taulukko toimitetaan tämän jälkeen komissiolle.

Tilan numero sisältää seuraavat kolme tietoryhmää:

Sarjanumero 1 – Alue: on annettava koodinumero, joka vastaa komission asetuksen (ETY) N:o 1859/82 ⁽¹⁾ liitteessä I vahvistettua koodia.

Sarjanumero 2 – Osa-alue: on annettava koodinumero.

Valittujen osa-alueiden olisi perustuttava yleiseen alueiden luokitusjärjestelmään nimeltä ”Tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö (NUTS)”. Sen on luonut Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto yhteistyössä kansallisten tilastotoimistojen kanssa.

Kyseisen jäsenvaltion on kaikissa tapauksissa toimitettava komissiolle taulukko, jossa ilmoitetaan kustakin osa-alueesta käytetyn koodin osalta vastaavat NUTS-tason alueet sekä vastaava alue, jonka osalta lasketaan standardibruttomarginaalin erityisarvot.

Sarjanumero 3 – Maatilan sarjanumero.

2. Atk-tietueita koskevat tiedot

Viittä ensimmäistä sarjanumeroa vastaavat tiedot muodostavat tilan otsikkotiedot. Ne toistuvat jokaisen tietueen alussa. Kunkin tilan kuudennessa kentässä ilmoitetaan jakamattomien 10-datan ryhmien lukumäärä.

3. Tilan yritysmuoto

- 1 = Perheviljelmät: tilan taloudellinen tulos kattaa korvauksen tilanhaltijan/tilanhoitajan ja viljelijäperheen palkattomalle työlle sekä omalle pääomalle
- 2 = Yhtymät ja vastaavat: yhtymän osakkaista vähintään puolet työskentelee tilalla palkattomana työvoimana ja tilan taloudellinen tulos kattaa korvauksen yhtymän osakkaiden yhtymään tuomille tuotantopanoksille.

⁽¹⁾ EYVL L 205, 13.7.1982, s. 5.

3 = Muut tilat, joilla ei ole palkatonta työvoimaa, sekä muut tilat, joita ei voida luokitella kohtiin 1 ja 2.

4. Kansalliset otos- ja painotuskertoimet

Sarjanumero 20: Jäsenvaltion tilalle laskema kansallinen painotus. Arvot on ilmoitettava sadasosan tarkkuudella.

Sarjanumero 21:

Sarjanumero 22:

5. Maatilan sijainti

Ilmoitetaan tarkoituksenmukaisin sellaisen maantieteellisen perusyksikön numero (mieluiten kunta), jolla tila sijaitsee.

Näitä yksiköjä koskeva kartta numeroineen toimitetaan komissiolle. Kaikki maantieteellisten yksiköiden rajoja koskevat huomattavat muutokset on saatettava komission tietoon.

6. Tilaluokka

Sarjanumero 32 – Luonnonmukainen maatalous: ilmoitetaan, käytetäänkö tilalla luonnonmukaisia tuotantotapoja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ja erityisesti sen 6 artiklan merkityksessä. Seuraavia koodinumeroita käytetään:

1 = tilalla ei käytetä luonnonmukaisia tuotantotapoja,

2 = tilalla käytetään ainoastaan luonnonmukaisia tuotantotapoja,

3 = tila on siirtymässä luonnonmukaisten tuotantotapojen käyttöön tai sillä käytetään sekä luonnonmukaisia että muita tuotantotapoja.

Sarjanumero 33: Komission päätöksen 85/377/ETY⁽¹⁾ liitteen II mukainen koodi, joka ilmoittaa tilan teknis-taloudellisen suuntautumisen hetkellä, jona valinta kyseiselle tilikaudelle tehtiin.

Sarjanumero 34: Komission päätöksen 85/377/ETY liitteen II mukainen koodi, joka ilmoittaa tilan teknis-taloudellisen suuntautumisen kyseisen vuoden kirjanpitolietojen perusteella.

Sarjanumero 35: Koodi, joka ilmoittaa maatilan taloudellisen koon (pätöksen 85/377/ETY liitteen III mukaisesti) hetkellä, jona valinta kyseiselle tilikaudelle tehtiin.

Sarjanumero 36: Koodi, joka ilmoittaa maatilan taloudellisen koon päätöksen 85/377/ETY liitteen III mukaisesti kyseisen vuoden kirjanpitolietojen perusteella.

7. Tilikauden päättymisen ja tietovälineen luonnin ajankohta

Sarjanumero 37 – Tilikauden päättymispäivämäärä: esim. 30. kesäkuuta 2009 tai 31. joulukuuta 2009.

Sarjanumero 38 – Tietovälineen laatimispäivämäärä: esim. 15. elokuuta 2010.

8. Epäsuotuisa alue

Ilmoitetaan, sijaitseeko suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾ 18–20 artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueella. Seuraavia koodinumeroita käytetään:

1 = Suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta ei sijaitse asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18–20 artiklassa tarkoitettulla epäsuotuisalla alueella.

⁽¹⁾ EYVL L 220, 7.8.1985, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

- 2 = Suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 19 ja 20 artiklassa tarkoitetulla epäsuotuisalla alueella.
- 3 = Suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitetulla vuoristoalueella.
- 4 = Alueet ovat kyseisissä jäsenvaltioissa niin pieniä ja niitä on niin paljon, että tämä tieto ei ole merkityksellinen.

9. Muut maatilaa koskevat tiedot

Sarjanumero 40 Kasteltu KMM

Muu kuin lasinalainen käytössä oleva maatalousmaa, jota tosiasiallisesti kastellaan tilikauden aikana joko kiinteiden tai liikuteltavien laitteiden avulla menetelmästä riippumatta (pirskottaminen, upotus).

Sarjanumero 41 Korkeusvyöhyke

Korkeusvyöhyke ilmoitetaan seuraavien koodinumeroiden avulla:

- 1 = suurin osa tilasta sijaitsee alle 300 metrin korkeudessa,
- 2 = suurin osa tilasta sijaitsee 300–600 metrin korkeudessa,
- 3 = suurin osa tilasta sijaitsee yli 600 metrin korkeudessa,
- 4 = tietoa ei saatavilla.

Sarjanumero 42 – Laidunpäivät alppilaitumilla ja muilla laitumilla, jotka eivät sisälly KMM:ään: niiden kokonaisten nautayksikkö- (NY) laidunpäivien määrä, joiden aikana tilan karjaa on laidunnettu KMM:ään kuulumattomilla mailla.

NY-laidunpäivä on yksikkö, joka vastaa yhden lypsylehmän tai yhden yli kaksivuotiaan nautaeläimen tai hevosen yhtä laidunpäivää. Alle kaksivuotiaiden nautaeläinten ja hevosten sekä vuohien ja lampaiden laidunpäivät muutetaan NY-laidunpäiviksi soveltamalla kertoimia 0,5, 0,2 ja 0,15.

Sarjanumero 43 – Katteenalainen viljelyala yhteensä: ilmoitetaan aareina, joilla voidaan periaatteessa kasvattaa tyyppin 5 viljelykasveja: esim. tyyppin 5 viljelykasvit 138, 141 ja 156 ja lisäksi viljelykasvit 143, 285 ja 157.

”Katteenalainen viljely” tarkoittaa kasvihuoneissa, pysyvissä kasvilavoissa ja sisälle mentävissä tunneleissa suoritettavaa viljelyä, mutta ei viljelyä muovitunneleissa, joihin ei voi mennä sisälle, suojakupujen alla tai siirrettävissä kasvilavoissa (katso taulukossa K viljelykasveille 138, 141 ja 156 annettu määritelmä).

Ilmaisu ”yhteensä” tarkoittaa koko katteenalaisen viljelyn pinta-alaa sen käytöstä riippumatta (mukaan lukien polut). ”Kerroskasvihuoneiden” yhteydessä pinta-ala lasketaan vain kerran.

Sarjanumero 44 – Rakennerahastojen kohdealue: ilmoitetaan, sijaitseeko suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta asetuksen (EY) N:o 1083/2006 5,6 tai 8 artiklan soveltamisalaaan kuuluvalla alueella. Seuraavia koodinumeroita käytetään:

- 6 = suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta sijaitsee asetuksessa (EY) N:o 1083/2006 ja erityisesti sen 5 artiklassa tarkoitetulla lähentymistavoitteen kohdealueella;
- 7 = suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta sijaitsee asetuksessa (EY) N:o 1083/2006 ja erityisesti sen 6 artiklassa tarkoitetulla alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteen kohdealueella;
- 8 = suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta sijaitsee asetuksessa (EY) N:o 1083/2006 ja erityisesti sen 8 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden tuen osalta tukikelpoisella alueella.

Sarjanumero 45 – Ympäristörajoitteiset alueet: ilmoitetaan, sijaitseeko suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 38 artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueella. Seuraavia koodinumeroita käytetään:

- 1 = suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta ei sijaitse Natura 2000 -tuen eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/60/EY⁽¹⁾ liittyvien tukien osalta tukikelpoisella alueella asetuksen (EY) N:o 1698/2006 38 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä;
- 2 = suurin osa tilan käytössä olevasta maatalousmaasta sijaitsee Natura 2000 -tuen tai direktiiviin 2000/60/EY liittyvien tukien osalta tukikelpoisella alueella asetuksessa (EY) N:o 1698/2006 38 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

B. KMM:N HALLINTAMUOTO

Kahden tai useamman osakkaan yhdessä hallitseman maatilan maa olisi ilmoitettava omistusviljelijäksi, vuokraviljelijäksi tai osuusviljelijäksi riippuen osakkaiden välillä sovitusta järjestelystä.

10. Omistusviljelyssä oleva KMM

Käytössä oleva maatalousmaa (pellot, niityt ja pysyvät laitumet, monivuotiset viljelmät), jonka viljelijänä on omistaja, nautintaoikeuden haltija tai elinikäinen vuokralainen ja/tai vastaavin ehdoin hallussa oleva maatalousmaa. Sisältää kylvämiseen valmiit muille vuokratut maat (otsake 149).

11. Vuokraviljelyssä oleva KMM

Käytössä oleva maatalousmaa (pellot, niityt ja pysyvät laitumet, monivuotiset viljelmät), jota viljelee muu kuin omistaja, elinikäinen vuokralainen tai nautintaoikeuden haltija mainittua maata koskevan vuokrasopimuksen perusteella (vuokra voidaan maksaa käteisenä ja/tai luontoissuorituksina; se on yleensä vahvistettu etukäteen, eikä vaihtelee viljelytulosten mukaan) ja/tai vastaavin ehdoin käytössä oleva maatalousmaa.

Vuokra-alaan ei sisälly maa, jonka sato ostetaan pystykaupalla. Pystykaupalla ostetusta sadosta maksetut summat olisi ilmoitettava heinän tai rehuksvien osalta taulukossa F otsakkeissa 65–67 (ostetut rehut) ja kaupan pidettävien kasvien osalta (tavallisesti kaupan pidetyt tuotteet) otsakkeessa 76 (muut erityiset viljelykustannukset). Pystykaupalla ostetut kaupan pidettävät kasvit olisi ilmoitettava kyseistä pinta-alaa täsmentämättä (katso taulukon K sarakkeessa 4 olevat pinta-alaa koskevat ohjeet).

Tilapäisesti alle yhden vuoden ajaksi vuokrattua maata ja sen tuotantoa kohdellaan samoin kuin maata, jonka sato ostetaan pystykaupalla.

12. Osuusviljelyssä oleva KMM

Käytössä oleva maatalousmaa (pellot, niityt ja pysyvät laitumet, monivuotiset viljelmät), jota luovuttaja ja osuusviljelijä viljelevät yhdessä osuusviljelysopimuksen mukaisesti ja/tai vastaavin ehdoin viljelty maatalousmaa.

C. TYÖVOIMA

Työvoimalla tarkoitetaan kaikkia henkilöitä, jotka ovat työskennelleet maatilalla tilikauden aikana (ks. jäljempänä). Tähän eivät kuitenkaan sisälly henkilöt, jotka ovat tehneet tätä työtä toisen henkilön tai yrityksen lukuun (maaloustyötä suorittavien yritysten tekemä maaloustyö, jonka kustannukset ilmoitetaan taulukossa F otsakkeessa 60).

Jos maatilat tarjoavat toisilleen apua ja jos tämä apu koostuu työtehtävien vaihdosta ja saatu apu vastaa periaatteessa annettua apua, maatilan työvoiman työaika ja työstä maksetut palkat eritellään maatilailmoituksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Joskus saatu apu korvataan muunlaisina palveluina (esim. työn muodossa saatu apu korvataan koneiden lainauksena). Jos palvelujen vaihto on vähäistä, sitä ei tarvitse mainita maatilailmoituksessa (edellä mainitussa tapauksessa apua ei ilmoiteta työvoimakustannuksissa; konekustannukset sisältävät kuitenkin kustannukset välineiden käyttöön antamisesta). Kun palvelujen vaihto on poikkeuksellisesti laajamittaista, on noudatettava seuraavaa menettelyä:

- a) työn muodossa saatu apu korvataan toisenlaisilla palveluilla (esim. antamalla käyttöön koneita): saatu työaika kirjataan maatilalla tehdyksi palkkatyöksi (otsake 20 tai 21 riippuen siitä, ovatko maatilalla työskentelevät henkilöt vakinaista työvoimaa vaiko eivät); saadun avun arvo kirjataan sekä asianomaiseen otsakkeeseen kuuluvaksi tuotannoksi (tässä esimerkissä: otsake 177 "Ulkopuolisille tehty urakkatyö, mukaan lukien kaluston vuokralleanto") että kustannuksiksi (otsake 59 "Palkat ja sosiaaliturvamaksut");
- b) työn muodossa annettu apu korvataan erilaisilla palveluilla (esim. antamalla käyttöön koneita): tässä tapauksessa tarjottua työaikaa ja asiaan liittyviä palkkoja ei oteta huomioon; saadun palvelun arvo kirjataan asianomaiseen otsakkeeseen tuotantopanokseksi (tässä esimerkissä: otsake 60 "Ulkopuolisten tekemät työt ja koneiden vuokraus").

Seuraavat työvoimaluokat on erotettava toisistaan:

A. **Vakinainen palkaton työvoima**

Palkaton työvoima tai työvoima, jolle maksetaan vähemmän korvauksia (käteisenä tai luontoissuorituksina) kuin kyseisistä palveluista tavallisesti maksetut määrät (tällaisia maksuja ei pitäisi ilmoittaa tilan kustannuksina) ja joka työskentelee maatilalla tilikauden aikana jokaisella viikolla (tavanomaisten lomien ulkopuolella) vähintään yhden kokonaisen päivän.

Henkilö, joka on palkattu vakinaiseksi työvoimaksi mutta joka on erityisistä syistä työskennellyt maatilalla tilikauden aikana vain vähän, ilmoitetaan kuitenkin vakinaiseksi työvoimaksi (tosiasiallisten työntuntien osalta).

Seuraavanlaiset tapaukset voivat olla mahdollisia:

- a) maatilalla erityiset tuotanto-olot, joiden vuoksi työvoimaa ei tarvita koko vuodeksi: esim. oliivi- tai viinitilat sekä eläinten kausittaiseen lihottamiseen tai hedelmien ja vihannesten avomaatuotantoon erikoistuneet maatilat;
- b) poissaolo työstä muulloin kuin tavanomaisina lomakausina esim. asepalveluksen, sairauden, onnettomuuden tai äitiysloman vuoksi tai muu pitkäaikainen poissaolo;
- c) työskentelyn aloittaminen tilalla tai työskentelyn lopettaminen tilalla;
- d) maatilalla töiden täydellinen lakkaaminen onnettomuuden vuoksi (tulva, tulipalo jne.).

Seuraavia alaluokkia sovelletaan:

13. **Tilan haltija/tilanhoitaja**

Henkilö, jolla on tilasta taloudellinen ja oikeudellinen vastuu ja joka vastaa tilan päivittäisestä hoitamisesta. Osuusviljelyn yhteydessä osuusviljelijä ilmoitetaan tilan haltijaksi/tilanhoitajaksi.

14. **Tilan haltija/ei tilanhoitaja**

Henkilö, jolla on tilasta taloudellinen ja oikeudellinen vastuu mutta joka ei vastaa tilan päivittäisestä hoitamisesta.

15. **Tilanhoitaja/ei tilan haltija**

Henkilö, joka vastaa tilan päivittäisestä hoitamisesta mutta joka ei ole tilasta taloudellisesti ja oikeudellisesti vastuussa.

16. Haltijan/haltijoiden puoliso(t)**17. Muu vakinainen palkaton työvoima**

Edellisiin otsakkeisiin kuulumaton vakinainen palkaton työvoima. Tähän kuuluvat myös työnjohtajat ja alijohtajat, jotka eivät vastaa koko maatilain hoitamisesta.

B.18. Tilapäinen ja kausittainen palkaton työvoima

Tässä otsakkeessa ilmoitetaan työntekijät, joille ei ole maksettu palkkaa ja jotka eivät ole työskennelleet maatilalla vakinaisesti tilikauden aikana.

C. Vakinainen palkkatyövoima

Työntekijät, joille on maksettu suoritetuista palveluista tavanomaista palkkaa (käteisenä ja/tai luontoissuorituksina) ja jotka ovat työskennelleet maatilalla tilikauden aikana vähintään yhden kokonaisen päivän viikossa (tavanomaisia lomiam lukuun ottamatta).

Seuraavia alaluokkia käytetään:

19. Tilanhoitaja

Palkkaa saava työntekijä, joka vastaa tilan päivittäisestä hoitamisesta.

20. Muut

Tässä otsakkeessa ilmoitetaan kaikki palkkaa saavat vakinaiset työntekijät (lukuun ottamatta palkallista tilanhoitajaa). Tähän kuuluvat myös työnjohtajat ja alijohtajat, jotka eivät vastaa koko maatilain hoitamisesta.

D.21 Tilapäinen ja kausittainen palkkatyövoima

Tässä otsakkeessa ilmoitetaan palkkaa saavat työntekijät, jotka eivät työskennelleet maatilalla vakinaisesti tilikauden aikana (urakkatyöntekijät mukaan luettuina).

TAULUKON C SARAKKEET

Tehtävä yrityksessä (koodi) (sarake 1, kohdat 51, 55, 59, 63 ja 67)

Tehtävä yrityksessä ilmoitetaan koodinumerolla sarakkeessa (1), eli:

1 = tilan haltija/tilanhoitaja

2 = tilan haltija/ei tilanhoitaja

3 = tilanhoitaja/ei tilan haltija.

Jos tehtävän suorittamisesta vastaa useita henkilöitä (esim. kaksi veljestä tai isä ja poika), kukin henkilö ilmoitetaan vastuun mukaisessa järjestyksessä (ensimmäiseksi henkilö, jolla on eniten vastuuta); yhtäläisen vastuun tapauksessa henkilöt ilmoitetaan ikäjärjestyksessä (vanhin henkilö ensimmäiseksi). Täten tiedot henkilöstä, jolla on eniten vastuuta, ilmoitetaan kohdissa 51–54; tiedot seuraavaksi eniten vastuussa olevasta henkilöstä ilmoitetaan kohdissa 55–58 jne.

Henkilöiden määrä (sarake 1, kohdat 71–74)

Puolisoiden ja luokkaan "Muu vakinainen palkaton työvoima" kuuluvien henkilöiden lukumäärä olisi ilmoitettava. Jos tilalla on useita haltijoita, puolisoita voi olla useampi kuin yksi.

Syntymävuosi (sarake 2)

Syntymävuosi olisi ilmoitettava ainoastaan tilan haltijan (haltijoiden) ja/tai tilanhoitajan (hoitajien) osalta (luokat 13–15 ja 19) merkitsemällä syntymävuoden kaksi viimeistä numeroa.

Työvoima yhteensä: vuosityöyksikköjen määrä (sarake 3)

Vakinainen työvoima muunnetaan henkilötyövuosiksi. Yksi henkilötyövuosi vastaa yhtä tilalla kokopäiväisesti työskentelevää henkilöä. Yksi henkilö ei voi olla yhtä työyksikköekvivalenttia suurempi, vaikka hänen tosiasiallinen työaikansa ylittäisi kyseistä aluetta ja tilatyyppejä varten vahvistetut normit. Henkilö, joka ei työskentele tilalla koko vuotta, muodostaa osan vuosityöyksiköstä. Kunkin tällaisen henkilön vuosityöyksikkö määritellään jakamalla hänen tosiasiallinen työaikansa kyseisellä alueella ja vastaavan tyypillisellä tilalla kokopäiväisesti työskentelevän henkilön tavanomaisella vuosittaisella työajalla.

Alentuneesti työkykyisten työntekijöiden vuosityöyksikköekvivalenttia olisi alennettava suhteessa heidän työkykyynsä.

Työaika (sarake 4)

Työaika olisi ilmoitettava tunteina. Sen olisi viitattava tilalla tosiasiallisesti työhön käytettyyn aikaan. Alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työtuntien määrää olisi alennettava suhteessa heidän työkykyynsä.

Urakkatyöntekijöiden työaika arvioidaan jakamalla työstä maksettu kokonaissumma tuntipalkkaa saavan työntekijän tuntipalkalla.

Maatilalla tehtävä työ

Maatilan tavanomaiseen hoitoon sisältyy esimerkiksi seuraavia tehtäviä, jotka ovat joko hallinnollista organisaatio- ja valvontatyötä taikka ruumiillista työtä:

- taloudellinen organisointi ja hallinto (maatilan ostot ja myynnit, kirjanpito jne.),
- peltotyöt (kyntäminen, kylväminen, sadonkorjuu, hedelmätarhan hoito jne.),
- kotieläintalous (rehun valmistaminen, eläinten ruokinta, lypsäminen, karjanhoito jne.),
- tuotteiden valmistelu markkinoille, varastointi ja jalostus maatilalla,
- rakennusten, koneiden, laitteiden, aitojen, ojen jne. kunnossapito,
- kuljetukset maatilan työntekijöitä varten heidän suorittamiinsa,
- muut maatilalla tehtävään työhön suoraan liittyvät työt:
 - maatalaan kuuluvan metsän hoitaminen,
 - matkailuun liittyvät työt (leirintä-, urheilu- tai virkistysalueiden ylläpito, ratsastusmahdollisuuksien tarjonta, mökkien vuokraus jne.), jos tällainen työ täydentää maatilalla tehtävää työtä ja on sen kanssa osittain päällekkäistä siinä määrin, että matkailuun liittyvää työtä ei voida käytännössä erottaa tavanomaisesta maatilalla tehtävästä työstä (tällaisessa tapauksessa matkailuun liittyvät tulot ja tuotantopanokset sisältyvät tuotantoon (katso otsake 179) ja vastaavasti maatilan tuotantopanoksiin),
 - ulkopuolisille tehty urakkatyö, jos se on satunnaista ja tehdään käyttäen maatilan välineitä (tästä työstä saadut korvaukset sisältyvät maatilan tuotantoon).

Maatilalla tehtävä työ ei sisällä seuraavia:

- työ käyttöomaisuuden kasvattamiseksi (rakennustyöt tai rakennusten ja koneiden suurehkot korjaukset, hedelmäpuiden istutus tai raivaaminen, rakennusten purkaminen jne.),
- tilan haltijan tai tilanhoitajan yksityistalouteen liittyvät työt.

D. ELÄINTEN MÄÄRÄ JA ARVO

Seuraavat kotieläinluokat on erotettava toisistaan:

22. HEVOSELÄIMET (kaikenikäiset)

Sisältää myös kilpahevoseet ja ratsut, aasit, muulit, muuliaasit jne.

23. TEURASVASIKAT

Tavallisesti noin kuuden kuukauden iässä teurastettavat vasikat.

24. MUUT ALLE 1-VUOTIAAT NAUDAT

25. VÄHINTÄÄN 1- JA ENINTÄÄN 2-VUOTIAAT UROSPUOLISET NAUDAT

26. VÄHINTÄÄN 1- JA ENINTÄÄN 2-VUOTIAAT NAARASPUOLISET NAUDAT

Lukuun ottamatta poikineita nautoja.

27. VÄHINTÄÄN 2-VUOTIAAT UROSPUOLISET NAUDAT

28. SIITOSHIEHOT

Vähintään 2-vuotiaat naaraspuoliset nautaeläimet, jotka eivät ole vielä poikineet ja jotka on tarkoitettu siitokseen.

29. TEURASHIEHOT

Vähintään 2-vuotiaat naaraspuoliset nautaeläimet, jotka eivät ole vielä poikineet ja joita ei ole tarkoitettu siitokseen.

30. LYPSYLEHMÄT

Naaraspuoliset naudat, jotka ovat poikineet (myös alle 2-vuotiaat), joita pidetään yksinomaan tai pääasiassa ihmisravinnoksi tai maitotuotteiden jalostukseen tarkoitetun maidon tuotantoon.

31. POISTETTAVAT LYPSYLEHMÄT

Maidontuotantonsa lopettaneet lypsylehmät. Ilmoitetaan, mikäli tiedot ovat saatavissa tilan kirjanpidosta.

32. MUUT LEHMÄT

1. Naaraspuoliset naudat, jotka ovat poikineet (myös alle 2-vuotiaat), joita pidetään yksinomaan tai pääasiassa siitokseen ja joiden maitoa ei käytetä ihmisravinnoksi tai maitotuotteiden jalostukseen.

2. Työlehmät.

3. Poistettavat lehmät, joita ei ole tarkoitettu maidon tuotantoon (riippumatta siitä, lihotetaanko niitä ennen teurastusta).

Otsakkeissa 23–32 ilmoitetaan myös uros- ja naaraspuolisten puhvelien vastaavat luokat.

33. MEHILÄISPESÄT, JOTKA ILMOITETAAN KÄYTÖSSÄ OLEVIEN PESIEN MÄÄRÄNÄ

34. NAARASPUOLISET SIITOSKANIT

35–37. (Ei käytössä)

38. NAARASPUOLISET SIITOSVUOHET

39. MUUT VUOHET

Muut kuin naaraspuoliset siitosvuohet.

40. UUHET

Vähintään 1-vuotiaat siitosuuhet.

41. MUUT LAMPAAT

Kaikenikäiset lampaat, ei kuitenkaan uuhet.

42. Ei käytössä

43. PORSAAT

Alle 20-kiloiset porsaats.

44. SIITOSEMAKOT

Vähintään 50-kiloiset siitosemakot, ei kuitenkaan teurasemakot (katso otsake 46 "Muut siat").

45. LIHASIAT

Vähintään 20-kiloiset lihasiat, teurasemakoita ja -karjuja lukuun ottamatta (katso otsake 46 "Muut siat").

46. MUUT SIAT

Vähintään 20-kiloiset siat, lukuun ottamatta siitosemakoita (katso otsake 44) ja lihasikoja (katso otsake 45).

47. LIHAKANANPOJAT

Lukuun ottamatta munivia kanoja ja teuraskanoja. Lukuun ottamatta poikasia.

48. MUNIVAT KANAT

Mukaan luettuina nuoret kanat, munivat kanat ja teuraaksi tarkoitettut munivat kanat. Nuoret kanat ovat kanoja, jotka eivät ole vielä aloittaneet munintaa. Lukuun ottamatta poikasia.

49. MUU SIIPIKARJA

Mukaan luettuina ankat, kalkkunat, hanhet, helmikanat ja strutsit. Mukaan luettuina siitokseen tarkoitettut naaraat. Lukuun ottamatta poikasia.

50. MUUT ELÄIMET

Ainoastaan rahamääräiset arviot. Mukaan luettuina siipikarjan poikaset, muut kanit kuin naaraspuoliset siitoskanit, kauriit, biisonit, ja kalat. Sisältää myös ponit ja muut maatilamatkailussa käytetyt eläimet. Ei sisällä muista eläimistä saatavia tuotteita (katso taulukon K otsake 170).

TAULUKON D SARAKKEET

Alkuinventaarior (sarakeet 1 ja 2)

Lukumäärä (sarake 1)

Maatilalle kuuluvien kotieläinten lukumäärä tilikauden alussa riippumatta siitä, ovatko ne tuolloin maatilalla.

Arvo (sarake 2)

Maatilalle kuuluvien kotieläinten arvo tilikauden alussa, käyvin hinnoin määriteltynä.

Loppuinventaario (sarakkeet 3 ja 4)

Lukumäärä (sarake 3)

Maatilalle kuuluvien kotieläinten lukumäärä tilikauden lopussa riippumatta siitä, ovatko ne tuolloin maatilalla.

Arvo (sarake 4)

Maatilalle kuuluvien kotieläinten arvo tilikauden lopussa, käyvin hinnoin määriteltynä.

Keskimääräinen lukumäärä (sarake 5)

Keskimääräinen lukumäärä ilmaistaan yhden desimaalin tarkkuudella lukuun ottamatta siipikarjaa ja kaneja, jotka ilmoitetaan kokonaislukuina. Kukin yksikkö viittaa yhteen maatilalla yhden vuoden olleeseen eläimeen. Eläimet lasketaan suhteessa siihen aikaan, jonka ne ovat olleet maatilalla vuoden aikana.

Keskimääräinen lukumäärä määritellään joko kausittaisten inventaarioiden tai eläinten saapumisia ja lähtöjä koskevien kirjausten avulla. Keskimääräinen lukumäärä sisältää kaikki tilalla olevat eläimet, myös sopimuksen perusteella kasvatetut tai lihotetut eläimet (eläimet, jotka eivät kuulu tilalle ja joita tilan haltija kasvattaa tai lihottaa palveluksena kantamatta tällaisten eläinten kasvatukseen tai lihotukseen tavallisesti liittyvää taloudellista riskiä) ja hoitoon otetut tai annetut eläimet vuoden siltä osalta, jolloin ne ovat tilalla.

E. KOTIELÄINTEN OSTOT JA MYYNNIT

Seuraavat eläinluokat on ilmoitettava:

51. Hevoseläimet

52. Nautakarja

Otsake 52 sisältää myös puhvelien ostot ja myynnit.

53. Ei käytössä

54. Lampaat

55. Vuohet

56. Siat

57. Siipikarja

Sisältää myös siitosmunien ja poikasten ostoista maksetut määrät.

58. Muut eläimet

Sisältää kanit ja käytössä olevat mehiläispesät.

TAULUKON E SARAKKEET**Kotieläinten ostot** (sarake 1)

Kotieläinten ostojen kokonaisarvo tilikautena (mukaan luettuina ostokustannukset). Vastaavia avustuksia ja tukia ei vähennetä mainitusta kokonaisarvosta, vaan ne ilmoitetaan otsakkeessa 116 (katso tätä otsaketta koskevat ohjeet).

Eläinten myynnit (sarake 2)

Kotieläinten myyntien kokonaisarvo tilikautena. Vastaavat avustukset ja tuet eivät sisälly kokonaisarvoon, vaan ne ilmoitetaan otsakkeessa 112 (katso tätä otsaketta koskevat ohjeet).

Jos mahdolliset kaupan pitoon liittyvät kustannukset ovat tiedossa, niitä ei vähennetä myyntien kokonaisarvosta, vaan ne ilmenevät otsakkeesta 71 ("Muut karjanhoidon erityiskustannukset").

Oma kulutus ja luontoissuoritukset (sarake 3)

Tilikauden aikana tilan taloudessa kulutettujen tai luontoissuorituksina käytettyjen kotieläinten arvo, joka arvioidaan tuottajahintana.

F. KUSTANNUKSET

Tilan kustannukset (käteisenä ja luontoissuorituksina) liittyvät tuotantoresurssien "kulutukseen" (mukaan luettuna oma käyttö), joka vastaa tilan tuotantoa tilikauden aikana, taikka näiden resurssien "kulutukseen" tilikauden aikana. Kun tietyt menot liittyvät osittain yksityiseen käyttöön ja osittain tilan kustannuksiin (esim. sähkö, vesi, lämmitysöljyt ja polttoaineet jne.), maatilailmoitukseen on sisällytettävä ainoastaan viimeksi mainittu osuus. Lisäksi olisi ilmoitettava se yksityisautoihin liittyvien menojen osuus, joka vastaa niiden käyttöä maatilalla tarkoituksiin.

Tilikauden tuotantoon liittyvät kustannukset lasketaan korjaamalla vuoden aikana tehtyjä ostoja (tilakäyttö mukaan lukien) varastojen muutoksilla (mukaan luettuina muutokset sadonvarassa). Maksettujen kustannusten kokonaisuus ja oman käytön arvo olisi ilmoitettava kunkin erän osalta erikseen.

Jos ilmoitetut kustannukset vastaavat resurssien "kulutusta" tilikauden aikana, mutta eivät vastaa "kulutusta" tilikauden tuotantoon, tuotantopanosten varastojen muutokset (mukaan lukien sadonvara) olisi ilmoitettava otsakkeessa 102 (liike-pääoma).

Käyttöomaisuuden "kulutukseen" liittyvät kustannukset ilmoitetaan poistoina, joten käyttöomaisuuden hankintamenoja ei pitäisi kohdella tilan kustannuksina. Poistoja koskevia ohjeita varten katso otsakkeet 94–103.

Tilikauden aikana tai myöhemmin korvattavia kustannuseriä koskevia menoja (esim. onnettomuuden vuoksi vaadittavat traktorin korjaukset, jotka vakuutus tai vahingonkorvausvastuu kattaa) ei tulisi ilmoitettava tilan kustannuksiksi, eikä vastaavia tuloja pitäisi merkitä tilan kirjanpitoon.

Ostettujen tuotteiden jälleenmyynnistä saadut tulot on vähennettävä vastaavista tuotantopanoksista.

Kustannuksiin liittyviä avustuksia ja tukia ei vähennetä vastaavista kustannuseristä, vaan ne ilmoitetaan otsakkeessa 114 (katso kyseistä otsaketta koskevat ohjeet). Investointeja varten myönnetty avustukset ja tuet ilmoitetaan otsakkeissa 94–103.

Kustannukset sisältävät myös kuhunkin kustannuserään liittyviä hankintakustannukset.

Kustannukset luokitellaan seuraavasti:

59. Palkkatyövoiman palkat ja sosiaaliturvamaksut

Tässä kohdassa ilmoitetaan seuraavaa:

- palkat, jotka on maksettu palkansaajille tosiasiallisesti käteisenä riippumatta palkan perusteesta (urakka- tai tuntipalkka) ja joista on vähennetty mahdolliset työnantajana toimivalle tilan haltijalle suoritetut maksut korvauksena maksetusta palkasta, jonka perustana ei ole tosiasiallisesti tehtyä työtä (esimerkki: poissaolo työstä onnettomuuden, ammatillisen koulutuksen tms. vuoksi),
- luontoissuorituksina maksetut palkat (esim. majoitus, ateriat, asuminen, maatilalla tuotetut jne.),
- tuottavuudesta tai pätevydestä maksetut bonukset, lahjat, ylimääräiset palkkiot, voitto-osuudet,

- muut työvoimaan liittyvät menot (työhönottomenot),
- työnantajalle kuuluvat ja hänen työntekijän puolesta maksamansa sosiaaliturvamaksut,
- vakuutukset työtapaturmien varalta.

Tilan haltijan omia sekä palkattoman työvoiman sosiaaliturvamaksuja ja vakuutuksia ei pitäisi katsoa tilan kustannuksiksi.

Palkattomaan työvoimaan kuuluville maksettuja määriä (jotka määritelmän mukaan ovat tavanomaista pienempiä, vrt. palkattoman työvoiman määritelmä) ei merkitä maatilailmoitukseen.

Tähän kohtaan eivät sisälly sellaisille eläkkeellä oleville palkatuille työntekijöille myönnetty avustukset (rahana tai luontoissuorituksina), jotka eivät enää toimi tilalla, mutta ovat kirjattuina otsakkeessa "Muut tilan yleiskulut".

60. Ulkopuolisten tekemät työt ja koneiden vuokraus

Tässä kohdassa ilmoitetaan seuraavaa:

- maatalousurakoitsijoiden maatilalla tekemään työhön liittyvät kokonaismenot. Ne sisältävät tavallisesti laitteiston käytöstä (polttoaine mukaan luettuna) ja työstä aiheutuvat kustannukset. Jos urakkasopimus sisältää myös muista käytetyistä materiaaleista kuin polttoaineesta (eli kasvinsuojelutuotteista, lannoitteista ja siemenistä) aiheutuvat kustannukset, niitä ei pitäisi ilmoittaa. Tämä (tarvittaessa arvioitu) määrä olisi ilmoitettava vastaavassa kustannuserässä (esim. torjunta-aineet ilmoitetaan otsakkeessa 75 "Kasvinsuojelutuotteet").
- tilan työntekijöiden käyttämien koneiden vuokrauskustannukset. Vuokrakoneiden käyttöön liittyvät polttoainekustannukset olisi ilmoitettava otsakkeessa 62 "Moottoripoltto- ja voiteluaineet".
- tilan työntekijöiden käyttämien koneiden leasingkustannukset. Leasing-vuokrattujen koneiden polttoaine- ja ylläpitokustannukset olisi ilmoitettava asianmukaisissa otsakkeissa (otsake 61 "Kaluston tavanomainen kunnossapito" ja otsake 62 "Moottoripoltto- ja voiteluaineet").

61. Koneiden ja laitteiden kunnossapito

Kustannukset, jotka aiheutuvat koneiden ja laitteiden ylläpidosta ja sellaisista vähäisistä korjauksista, jotka eivät vaikuta niiden markkina-arvoon (asentajan kulut, varaosat jne.).

Tämä otsake sisältää pienkaluston hankinnat, samoin kuin kulut hevosten satuloista ja kengittämisestä, renkaiden ostot, taimilavat, suojavaatteiden ja laitteiden yleispuhdistusaineiden hankinnat sekä yksityisautojen käytöstä maatilan tarpeisiin aiheutuvien kustannusten osuuden (katso myös otsake 63). Kotieläinten pidossa käytettävien laitteiden (esim. lypsykoneet) puhdistusaineet ilmoitetaan otsakkeessa 71 (muut erityiset karjanhoidon kustannukset).

Tähän otsakkeeseen eivät kuulu sellaiset suuret korjaukset, jotka lisäävät kaluston arvoa verrattuna niiden arvoon ennen korjauksia (katso myös taulukossa G olevat poistoja koskevat ohjeet).

62. Koneiden poltto- ja voiteluaineet

Tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös yksityisautojen käytöstä maatilan tarpeisiin aiheutuvien poltto- ja voiteluainekustannusten osuus (katso myös otsake 63).

Jos öljytuotteita käytetään sekä moottoripolttoaineina että lämmitysöljyinä, kokonaissumma jaetaan seuraaviin kahteen otsakkeeseen:

62. "Koneiden poltto ja voiteluaineet"

80. "Lämmitysöljy".

63. Automenot

Jos maatilán tarpeisiin käytetty osuus yksityisautomenoista lasketaan kaavamaisesti (esim. kiinteä kilometrikohtainen määrä), nämä kustannukset ilmoitetaan tässä otsakkeessa.

Rehut

Rehut jaetaan ostorehuihin sekä tilalla tuotettuihin ja käytettyihin rehuihin.

Ostorehuihin kuuluvat kivennäissuolat, maitotuotteet (ostetut tai tilalle palautetut), rehujen säilöntä- ja varastointiaineet sekä eläinten vuokralaiduntamisesta, KMM:ään kuulumattoman yhteislaitumen käytöstä ja KMM:ään kuulumattomien rehualojen vuokraamisesta aiheutuvat menot. Ostetut kuivikkeet ja oljet kuuluvat niin ikään ostettuihin rehuihin.

Laidunkarjan ostorehut jaetaan tiivisteisiin ja korsirehuihin (mukaan luettuina vuokralaiduntamisesta ja KMM:ään kuulumattoman yhteislaitumen ja rehualan käytöstä aiheutuvat menot sekä ostetut kuivikkeet ja oljet).

Tiivisterehujä koskevassa otsakkeessa ilmoitetaan öljykakut, rehuseokset, viljat, kuivattu heinä, kuivattu sokerijuurikasjätemassa, kalajauho, maito ja maitotuotteet, kivennäisaineet ja tuotteet tällaisten rehujen säilömistä ja varastointia varten.

Menot, jotka aiheutuvat maatalousurakoitsijoiden korsirehun, esim. säilörehun, tuottamiseksi tekemästä työstä, ilmoitetaan otsakkeessa 60 "Ulkopuolisten tekemät työt".

Tilalla tuotetut ja käytetyt rehut sisältävät rehuina käytettäviä kaupan pidettäviä tilan tuotteita (mukaan luettuina maito ja maitotuotteet mutta lukuun ottamatta maitoa, jonka vasikat imevät utareista). Tilalla tuotetut kuivikkeet ja oljet ilmoitetaan tässä otsakkeessa ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat kyseisellä alueella ja kyseisenä vuonna kaupan pidettäviä tuotteita.

Seuraavia alaluokkia käytetään:

Ostorehut:

64. Tiivisterehut laidunkarjalle (hevospeläimet, naudat, lampaat, vuohet)

65. Korsirehut laidunkarjalle (hevospeläimet, naudat, lampaat, vuohet)

66. Ostetut sianrehut

67. Siipikarjan ja muiden pieneläinten ostorehut

Tilalla tuotetut ja käytetyt rehut:

68. Laidunkarjalle (hevospeläimet, naudat, lampaat, vuohet)

69. Sioille

70. Siipikarjalle ja muille pienille eläimille

71. Muut kotieläintalouden erityiskustannukset

Kaikki sellaiset kulut, jotka liittyvät välittömästi eläintuotantoon ja jotka eivät kuulu erikseen muihin menolajeihin: eläinlääkärikulut, lääkkeet, astutukset, keinosiemennykset, kuohitsemiset, maidontarkastus, kantakirjoja koskevat jäsen- ja kirjoittautumismaksut, karjanhoitovälineistön (esimerkiksi lypsykoneiden) puhdistukseen käytetyt pesuaineet, eläintuotteiden pakkaukset, tarvikkeet eläintuotteiden jalostukseen, tilan ulkopuolella tapahtuvan eläintuotteiden varastoinnin ja käsittelyn aiheuttamat kulut, tilan eläintuotteiden kaupan pitämisen kustannukset, tilan tuotantoon tarvittavien satunnaisten ja täydentävien, tilalla jalostettavien eläintuotteiden (esimerkiksi maidon) ostojen määrä jne. Tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös sellaisten rakennusten lyhytaikainen vuokraus, joita käytetään eläinten pitoon tai niistä saatavien tuotteiden varastointiin.

72. Ostosiemenet ja taimet

Kaikki ostosiemenet ja taimet, mukaan luettuina kukkasipulit, juurakot ja mukulat. Uusia istutuksia varten hankituista nuorista puista ja pensaista aiheutuvat kustannukset ovat investointi, joten ne olisi ilmoitettava joko otsakkeessa 96 "Monivuotiset kasvit" tai otsakkeessa 100 "Metsätalousmaa". Vähäistä uudelleenistutusta varten hankituista nuorista puista ja pensaista aiheutuvat kustannukset on kuitenkin katsottava kyseisen tilikauden kustannuksiksi ja ilmoitettava tässä otsakkeessa, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka liittyvät maatalaan kuuluvaan metsätalousmaahan ja jotka on ilmoitettava otsakkeessa 77 "Metsätalouden kustannukset".

Tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös kustannukset, jotka aiheutuvat siementen käsittelystä (lajittelu, desinfiointi).

73. Tilalla tuotetut ja käytetyt siemenet ja taimet

Kaikki tilalla tuotetut ja käytetyt siemenet ja taimet (mukaan luettuina kukkasipulit, juurakot ja mukulat).

74. Lannoitteet ja maanparannusaineet

Kaikki ostetut lannoitteet ja maanparannusaineet (esim. kalkki), mukaan luettuina komposti, turve ja lanta (lukuun ottamatta tilalla tuotettua lantaa).

Maatilan osana olevaa metsätalousmaata varten hankitut lannoitteet ja maanparannusaineet on ilmoitettava otsakkeessa 77 "Metsätalouden kustannukset".

75. Kasvinsuojelutuotteet

Kaikki aineet, joita käytetään viljojen ja muiden kasvien suojelemiseksi kasvintuhoojilta, taudeilta, tuhoeläimiltä, huonolta säältä jne. (hyönteismyrkyt, sienimyrkyt, rikkaruohomyrkyt, myrkkysyötiit, linnunpelättimet, rae- ja pakkas-suojat jne.). Jos kasvinsuojelutoimet ovat urakoitsijan suorittamia ja jos käytettyjen suojelutuotteita koskevat kustannukset eivät ole erikseen tiedossa, kokonaissumma olisi ilmoitettava otsakkeessa 60 "Urakkatyö".

Maatilan osana olevaa metsätalousmaata varten hankitut kasvinsuojeluaineet on ilmoitettava otsakkeessa 77 "Metsätalouden erityiskustannukset".

76. Muut kasvinviljelyn erityiskustannukset (pysyvät niityt ja laitumet mukaan luettuina)

Kaikki seuraavat kasvintuotantoon välittömästi liittyvät kustannukset, joita ei voida ilmoittaa muissa otsakkeissa: pakkaus- ja sidontamateriaalit, narut ja köydet, maaperäanalyysi, näyttelymaksut, muovipeitteet (esim. mansikkaviljelmillä), tarvikkeet kasvituotteiden säilömiseen ja jalostukseen, tilan ulkopuolella suoritetun kasvituotteiden varastoinnin ja pakkaamisen kustannukset, tilan kasvituotteiden kaupan pitämisen kustannukset, pystykaupalla ostetuista kaupan pidettävistä kasvituotteista tai kaupan pidettävien kasvien viljelyyn alle yhdeksi vuodeksi vuokratusta maasta maksetut summat, satunnaiset tilalla jalostettujen kasvituotteiden (esim. viinirypäleet) tuotantoa täydentävät hankinnat jne. Tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös sellaisten rakennusten lyhytaikainen vuokraus, joita käytetään kaupan pidettäviä kasveja varten.

77. Metsätalouden erityiskustannukset

Lannoitteet, suojeluaineet ja muut erityiskustannukset. Työvoimaan, ulkopuolisten tekemiin töihin ja koneisiin liittyvät kustannukset eivät sisälly tähän; ne ilmoitetaan asianmukaisissa kustannuksissa koskevissa otsakkeissa.

78. Perusparannusten ja rakennusten yleinen kunnossapito

Rakennusten ja perusparannusten, myös kasvihuoneiden, lavojen ja kehikoiden kunnossapito (vuokralaisen toteuttaman kaltainen). Tässä otsakkeessa olisi ilmoitettava rakennusten yleiseen kunnossapitoon tarvittavien rakennusmateriaalien hankinnat.

Uusia investointeja varten tarvittavien rakennusmateriaalien hankinnat olisi ilmoitettava otsakkeen 94 "Maatalousmaa ja rakennukset", otsakkeen 97 "Perusparannukset" ja/tai otsakkeen 98 "Maatilan rakennukset" investointeja koskevassa sarakkeessa.

Rakennusten arvoa lisäävien suurehkojen korjausten (merkittävien kunnossapitotöiden) kustannuksia ei ilmoiteta tässä otsakkeessa, vaikka tällaiset kustannukset olisivatkin vuokralaisen vastuulla (katso maksettua vuokraa koskevat ohjeet otsakkeessa 85). Nämä kustannukset ilmoitetaan otsakkeessa 98 "Maatilan rakennukset".

79. Sähkö

Maatilayrityksen käyttämän sähkön kokonaiskulutus.

80. Lämmitysöljy

Maatilayrityksen käyttämän lämmitysöljyn kokonaiskulutus, kasvihuoneiden lämmitys mukaan luettuna.

81. Vesi

Veden jakeluverkostoon liittymisestä aiheutuvat kustannukset ja veden kulutus kaikkiin maataloustarkoituksiin, kastelu mukaan luettuna. Tilan omien vesilaitteiden käyttökustannukset on ilmoitettava asianmukaisissa otsakkeissa: koneista ja laitteista tehtävät poistot, koneiden ja laitteiden yleinen kunnossapito, polttoaineet, sähkö.

82. Vakuutukset

Kaikki vakuutusmaksut, joilla katetaan maatalan pitoon liittyvät riskit, kuten haltijan yksityisoikeudellinen vastuu, tulipalo, tulva, vakuutus kotieläinten kuoleman ja viljelykasvien tuhoutumisen varalta jne., lukuun ottamatta vakuutusmaksuja työtapaturman varalta, jotka ilmoitetaan otsakkeessa 59. Mukaan lukien rakennusten vakuutusmaksut vain, mikäli niitä ei ole ilmoitettu erikseen otsakkeessa 87.

83. Verot ja muut maksut

Kaikki maatilayritykseen liittyvät verot ja muut maksut, mukaan luettuina ympäristönsuojelutoimenpiteiden osana perityt maksut, mutta lukuun ottamatta alv:tä ja maasta, rakennuksista tai työvoimasta perittäviä veroja. Viljelijän tuloveroja ei katsota tilan kustannuksiksi.

84. Muut maatalouden yleiskustannukset

Kaikki muut maatalouden kustannukset, joita ei mainita edellä olevissa otsakkeissa (kirjanpitäjän palkkiot, sihteerin- ja toimistokulut, puhelinmaksut, erilaiset jäsenmaksut, tilausmaksut jne.). Tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös sellaisten rakennusten lyhytaikainen vuokraus, joita käytetään sekä kotieläintalouteen että kaupan pidettävien viljelykasvien tuotantoon ja/tai yleisiin tarkoituksiin.

85. Maksettu vuokra

Maatilayrityksen maksama vuokra (käteisenä tai luontoissuorituksina) vuokratusta maasta, vuokratuista rakennuksista, kiintiöistä ja muista oikeuksista. Tässä otsakkeessa ilmoitetaan kustannukset, jotka vuokralainen maksaa omistajan puolesta (esim. maavero ja poistot suurehkoista korjauksista, joiden kustannuksista vuokralainen on vastannut) ja joita vuokralainen ei voi periä takaisin. Tässä otsakkeessa olisi ilmoitettava rakennusten vuokrat ainoastaan siltä osin, kuin ne ovat maatilayrityksen käytössä. Kustannukset sellaisten kiintiöiden vuokrauksesta tai leasing-vuokrauksesta, jotka eivät ole sidoksissa maahan, olisi ilmoitettava lisäksi myös taulukossa L.

86. joista: maasta maksettu vuokra**87. Rakennusten vakuutukset**

Näiden tietojen antaminen on vapaaehtoista.

Omistajan viljelemän tilan rakennuksia ja rakennelmia koskevat vakuutusmaksut (tulipalo, tulva jne.), jotka yleensä maksaa omistaja. Jos kaikki vakuutukset sisältyvät yhteen vakuutuskirjaan, tilan rakennuksia koskeva osa maksuista on arvioitava.

88. Maahan ja rakennuksiin liittyvät verot ja maksut

Verot, maksut ja muut kulut, jotka rasittavat maaomaisuutta ja rakennuksia, jotka ovat omistajan viljelemiä tai osuusviljelyssä.

89. Maksetut korot ja rahoituskustannukset yhteensä

Maataloustarkoituksia varten otetuista lainoista maksetut korot ja rahoituskustannukset. Näiden tietojen antaminen on pakollista.

Korkotukia ei vähennetä vaan ne kirjataan taulukkoon J otsakkeen 114 alle.

90. Maanhankintaan ja rakentamiseen otetuista lainoista maksetut korot ja rahoituskustannukset

Näiden tietojen antaminen on vapaaehtoista.

91. joista: maan hankintaa varten saaduista lainoista maksetut korot ja rahoituskustannukset

Näiden tietojen antaminen on vapaaehtoista.

92. Käyttöpääomaa varten (kotieläimet, koneet ja laitteet sekä muu käyttöpääoma) otetuista lainoista ja tilive-loista maksetut korot ja rahoituskustannukset

Näiden tietojen antaminen on vapaaehtoista.

93. Kokonaiskustannukset

Otsakkeiden 59–89 summa.

G. MAA JA RAKENNUKSET, KONEET JA LAITTEET SEKÄ LIIKEPÄÄOMA

Vaaditaan seuraavaa erittelyä:

94. Maatalousmaa, maatilän rakennukset ja oikeudet

Jäljempänä esitettyjen otsakkeiden 95–99 summa. Otsakkeita 95, 97 ja 99 koskevat tiedot on ilmoitettava, jos ne ovat saatavissa kirjanpidosta.

95. Maatalousmaa

Omistusviljelyssä oleva maatalousmaa.

96. Pysyvät kasviviljelmät

Kaikki tilan haltijalle kuuluvat viljelmät (metsiä ja maan arvoa lukuun ottamatta) riippumatta maatalousmaan hallintamuodosta. Tätä otsaketta koskevat tiedot on ilmoitettava, ja sarakkeen 7 kohdassa 316 ilmoitettuihin määriin sovelletaan poistoja.

Sellaisten monivuotisten viljelmien osalta, jotka eivät ole vielä tuotannossa, merkitään kasvu sarakkeeseen 4 (investoinnit). Se merkitään myös taulukkoon K loppuinventaariota koskevaan otsakkeeseen 159 (sarake 9).

97. Perusparannukset

Tilan haltijalle kuuluvat perusparannukset (esim. aitaaminen, salaojitus, kiinteät kastelulaitteet) riippumatta maatalousmaan hallintamuodosta. Sarakkeen 7 kohdassa 324 ilmoitettuihin määriin sovelletaan poistoja.

98. Maatilän rakennukset

Tilan haltijalle kuuluvat rakennukset riippumatta maatalousmaan hallintamuodosta. Tätä otsaketta koskevat tiedot on ilmoitettava, ja sarakkeen 7 kohdassa 332 ilmoitettuihin määriin sovelletaan poistoja.

99. Hankintakustannukset, kiintiöt ja muut oikeudet

Maatalousmaan tai maatilän rakennusten hankintaan liittyvät asianajajan palkkiot, rekisteröintimaksut tms. Maidon viitemäärien ja sokerijuurikkaan kiintiöiden myyntiin ja/tai ostoon sekä säädettyjen oikeuksien ja velvoitteiden siirtoon, esimerkiksi viitemääräisen karjan siirtoon liittyvät liiketoimet. Kiintiöt/oikeudet ilmoitetaan myös taulukossa L. Tässä otsakkeessa ei ilmoiteta metsätalousmaan hankintakustannuksia.

Poistoja ei pitäisi soveltaa kiintiöihin taulukossa G, mutta ne voidaan ilmoittaa taulukon L sarakkeessa 7.

100. Metsätalousmaa, mukaan lukien puusto

Omistajan hallussa oleva ja maatalaan kuuluva metsätalousmaa, mukaan luettuina vastaavat hankintakustannukset.

101. Koneet ja laitteet

Traktorit, maatalouskoneet, kuorma-autot, pakettiautot, henkilöautot, maanviljelyssä käytettävät suuret ja pienet laitteet, mukaan luettuina työkalut, joiden arvo uutena on yli 300 euroa.

102. Liikepääoma

Käyttöpääoma koostuu seuraavista:

- a) varastot: tilan tuotteet ja toimitukset kauppoihin;
- b) muu liikepääoma:
 - vielä korjaamattomien viljelmien arvo (rajoitettu lannoitteiden, maanparannusaineiden, siementen ja taimien, monivuotisia viljelmiä lukuun ottamatta, arvoon),
 - maatilojen osakkuudet (osakkuudet osuuskunnissa tai muissa vastaavissa, joiden palveluja maatila käyttää),
 - saatavat:
 - myytyjen tuotteiden, tehtyjen palvelujen tai kiinteän omaisuuden luovuttamisen myyntisaamisten lyhyellä aikavälillä realisoitavissa olevat arvot,
 - ennakkomaksut tavaroista ja palveluista,
 - tilan toiminnan kannalta tarpeelliset kassavarat (käteisenä taikka pankki- tai postisiirtotilillä).

Pankkitalletuksista saadut korot olisi ilmoitettava otsakkeessa 178.

Jos liikepääoman tarkkaa määrää ei ole mahdollista määritellä, siitä voidaan tehdä yleisarvio. Se voi olla keskimääräinen arvio tuotantoprosessiin investoidusta pääomasta ottaen huomioon investoinnin kesto. Tällaisessa tapauksessa liikepääoman kokonaismäärä on sama alku- ja loppuinventoryssä.

103. Yhteensä

Otsakkeiden 94, 100, 101 ja 102 summa.

TAULUKON G SARAKKEET**Alkuinventory** (sarake 3)

Alkuinventory on hyödykkeiden arvo tilikauden alussa. Niiden maatilojen osalta, jotka kuuluivat otokseen myös edellisenä vuonna, alkuinventoryn olisi vastattava edellisen vuoden loppuinventoryä. Otoksessa olevien uusien tilojen osalta alkuinventory lasketaan seuraavasti:

- niiden hyödykkeiden osalta, joihin ei sovelleta poistoja, se on yhtä kuin korvausarvo
- niiden hyödykkeiden osalta, joista tehdään poistot, se määritetään jäljellä olevan poistoajan mukaisesti ja korvausarvon perusteella (mukaan lukien mahdolliset jo tehdyt peruskorjaukset).

Korvausarvo on yhtä kuin vastaavan uuden hyödykkeen ostohinta käypinä hintoina. Se voidaan arvioida myös kyseessä olevien hyödykkeiden (koneet, rakennukset jne.) hintaindeksin (yleisen tai erityisen) perusteella.

Maan arvo määritetään niiden kyseisellä alueella sovellettavien hintojen (ilman hankintakustannuksia) perusteella, joita maksetaan vastaavanlaatuisesta vuokraamattomasta, maataloustarkoituksiin myydystä maasta (perheenjäsenten välisten kauppohennoista ei oteta huomioon arvoa määritettäessä). Jos maataloustarkoituksiin käytetyistä yksityisautoista johtuvat kustannukset jaetaan otsakkeisiin 61 (laitteiden yleinen kunnossapito) ja 62 (polttoaineet ja voiteluöljyt), maatilayrityksen osuus autojen arvosta ilmoitetaan koneina ja laitteina. Jos yksityisautojen käytöstä maataloustarkoituksiin aiheutuvat kustannukset lasketaan kaavamaisesti (ks. otsake 63), yksityisautoja ei sisällytetä koneisiin ja laitteisiin.

Investoinnit (sarake 4)

Hankintojen, suurehkojen korjausten ja käyttöomaisuuden kasvattamisen kokonaismenot tilikaudella. Jos näihin investointeihin on saatu avustuksia ja tukia, sarakkeessa 4 ilmoitetaan investointien määrä ennen mainittujen avustusten ja tukien vähennystä.

Pienehköjen koneiden ja laitteiden hankintoja sekä pienehköihin istutuksiin tarkoitettujen nuorten puiden ja pensaiden hankintoja ei ilmoiteta näissä sarakkeissa vaan tilikauden kustannuksina (katso otsake 61 "Koneiden ja laitteiden kunnossapito", otsake 72 "Ostetut siemenet ja taimet" ja otsake 77 "Metsätalouden erityiskustannukset").

Kun maksu suoritetaan kiinteän koron joukkovelkakirjoina, ne arvioidaan käyvän arvon mukaisesti.

Investointituet (sarake 5)

Tilikauden aikana saadut tuet. Voi sisältää myös edellisillä tilikausilla toteutetuille investoinneille maksettuja tukia.

Myynnit (sarake 6)

Tilikaudella suoritettut omaisuuserien myynnit yhteensä.

Poistot (sarake 7)

Ilmoitettavia poistoja ovat tilikauden aikana tehtyjen poistojen todellinen määrä. Poistot määritellään korvausarvon perusteella (eli korvausarvo tilikauden lopussa kerrottuna poistojen määrällä).

Taulukko kunkin jäsenvaltion vuosittain soveltamista poistojen määristä, olisi toimitettava komissiolle heti kun maatilailmoituksen tiedot on saatu syötettyä.

Monivuotisten kasvien viljelmistä tehtävät poistot

Uutta monivuotisten kasvien viljelmää varten hankituista nuorista puista ja pensaista aiheutuvat kustannukset ovat investointi, johon sovelletaan poistoja.

Poistoja voidaan soveltaa ainoastaan viljelmiin, jotka ovat tilan haltijan omaisuutta (riippumatta maatalousmaan hallintamuodosta).

Maatilan rakennuksista, kiinteistä laitteista ja maanparannuksista tehtävät poistot

Tilan haltijalle kuuluvista rakennuksista, kiinteistä laitteista (mukaan luettuna kasvihuoneet ja lavat) ja maanparannuksista tehtävät poistot riippumatta maan hallussapitotyypistä.

Koneista ja laitteista tehtävät poistot

Koneet ja laitteet, joihin sovelletaan poistoja, määritellään sellaisiksi, joiden arvo on uutena suurempi kuin noin 300 euroa. Pienehköistä ja vähempiarvoisista laitteista ei pitäisi laskea poistoja; tällaisten laitteiden hankintoja kohdellaan tilikauden kustannuksina (otsake 61 "Koneiden ja laitteiden yleinen kunnossapito").

Tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös suurehkot korjaukset, jotka lisäävät tosiasiallisesti koneiden ja laitteiden arvoa verrattuna niiden arvoon ennen korjauksia. Nämä korjaukset määritellään joko erottamattomaksi osaksi koneista tai laitteista tehtäviä poistoja, joita mukautetaan tarpeen mukaan koneiden tai laitteiden (korjausten ansiosta) pidentyneen käyttöajan huomioon ottamiseksi, tai suurehkojen korjausten kustannukset jaetaan useille perättäisille vuosille.

Vuotuisten poistojen määrä olisi laskettava lineaarisen tai degressiivisen menetelmän mukaan.

Poistojen määrä lasketaan useiden tekijöiden perusteella, jotka riippuvat pääasiassa kyseisen alueen ja tuotannon erityisistä edellytyksistä (vuotuinen käyttöaste) mutta myös teknisestä kehityksestä.

Ottaen huomioon poistojen alalla alueiden välillä ja jopa tilojen välillä havaittavat erot kirjanpitoimistot voivat soveltaa kuhunkin koneeseen tai laitteeseen erikseen määritellyjä poistomääriä kyseessä olevasta alueesta tai maatilasta riippuen, pyrkien kuitenkin aina määrittelemään mahdollisimman tarkoin koneen tai laitteen todellisen arvonalennuksen.

Loppuinventory (sarake 8)

Loppuinventory on hyödykkeiden arvo tilikauden lopussa. Se lasketaan senhetkisen korvausarvon ja jäljellä olevan poistoajan perusteella.

H. VELAT

Ilmoitettujen määrien olisi vastattava ainoastaan vielä maksamatta olevia määriä eli otetuista lainoista vähennetään jo suoritettut takaisinmaksut. Kiinteäkorkoisten joukkovelkakirjalainojen arvo määritellään niiden käyvän arvon perusteella. Tiedot on annettava vähintään kohdista 374, 378, 382, 386, 390 ja 394.

Lainat ilmoitetaan niiden keston mukaan, eli:

104. Pitkäksi ja keskipitkäksi ajaksi myönnetyt lainat

Maatilaa varten vähintään vuoden ajaksi myönnetyt lainat.

105. Lyhytaikaiset lainat ja tilivelat

Maatilaa varten alle vuoden ajaksi myönnetyt lainat, tilivelat ja muut maksamatta olevat määrät.

106. Yhteensä

Otsakkeiden 104 ja 105 summa.

Lainat olisi jaoteltava tarkoituksensa mukaan seuraavasti edellyttäen, että niistä on saatavissa tietoja maatalan kirjanpidossa:

— maata ja rakennuksia varten otetut lainat (sarakkeet 2 ja 6),

— joista: maan hankintaan otetut lainat (sarakkeet 3 ja 7), muuta omaisuutta varten otetut lainat (sarakkeet 4 ja 8).

Näiden tietojen summa vastaa sarakkeessa 1 (alkuinventory) (= sarakkeet 2 + 4) ja sarakkeessa 5 (loppuinventory) (= sarakkeet 6 + 8) olevia määriä.

I. ARVONLISÄVERO (ALV)

Rahamääräiset tiedot ilmoitetaan maatalailmoituksessa asianomaisesta jäsenvaltiosta riippuen

— joko ilman alv:tä; tätä menettelyä olisi sovellettava kaikkiin yleisen alv-järjestelmän piiriin kuuluviin maatiloihin,

— tai alv:n kanssa. Jäsenvaltioiden, joissa tämä menettely on käytössä, olisi toimitettava vuosittain luettelo vuoden aikana maatalailmoituksen kunkin kohdan osalta sovelletuista alv-prosenteista sekä kyseisen vuoden kirjanpito tiedot sisältävä atk-tallenne.

Otsakkeissa 108–111 ei ilmoiteta mitään, jos maatalaan sovelletaan yleistä alv-järjestelmää. Kyseisissä otsakkeissa ei ilmoiteta mitään myöskään silloin, kun maatalailmoituksessa ilmoitetut ostot ja myynnit sisältävät alv:n.

Maatilailmoituksessa olisi annettava seuraavat alv-tiedot:

107. Alv-järjestelmä

Alv-järjestelmä (sarjanumero 400), jota maatalaan sovelletaan, on ilmoitettava kunkin maatilan osalta seuraavan luettelon mukaisella koodinumerolla:

	Sarjanumero 400 Koodi
BELGIA	
Régime normal obligatoire	1
Régime normal sur option	2
Régime agricole	3
BULGARIA	
Alv:tä ei sovelleta	1
Yleinen	2
TŠEKKI	
Yleinen	1
TANSKA	
Moms (= yleinen)	1
SAKSA	
Pauschalierender Betrieb	1
Optierender Betrieb	2
Getränke erzeugender Betrieb	3
Betrieb mit Kleinumsatz	4
VIRO	
Yleinen	1
Eriytynen	2
IRLANTI	
Maatalousjärjestelmä	1
Registered (= yleinen)	2
KREIKKA	
Yleinen järjestelmä	1
Maatalousjärjestelmä	2
ESPANJA	
Yleinen järjestelmä	1
Yksinkertaistettu järjestelmä	2
Maatalousjärjestelmä	3
RANSKA	
TVA sur option avec autorisation pour animaux vivants	2
Remboursement forfaitaire	3

	Sarjanumero 400 Koodi
ITALIA	
Regime esonerato	1
Regime speciale agricolo	2
Regime normale	3
KYPROS	
Yleinen	1
Maatalousjärjestelmä	2
Alv:tä ei sovelleta	3
LATVIA	
Yleinen	1
Maatalousjärjestelmä	2
LIETTUA	
Yleinen	1
Erityinen	2
LUXEMBURG	
Régime normal obligatoire	1
Régime normal sur option	2
Régime forfaitaire de l'agriculture	3
UNKARI	
Yleinen	1
Maatalousjärjestelmä	2
MALTA	
Yleinen	1
ALANKOMAAT	
Algemene regeling verplicht	1
Algemene regeling op aanvraag	2
Landbouwregeling	3
ITÄVALTA	
Pauschalierender Betrieb	1
Optierender Betrieb	2
PUOLA	
Yleinen	1
Maatalousjärjestelmä	2

	Sarjanumero 400 Koodi
PORTUGALI	
Maatalousjärjestelmä	1
Yleinen järjestelmä	2
ROMANIA	
Yleinen	1
Erityinen	2
Pientilat	3
SLOVENIA	
Yleinen	1
Maatalousjärjestelmä	2
SLOVAKIA	
Yleinen	1
Alv:tä ei sovelleta	2
SUOMI	
Yleinen järjestelmä	1
RUOTSI	
Yleinen järjestelmä	1
YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA	
Alv:tä ei sovelleta	1
Yleinen	2

Alv-järjestelmän alajako (ainoastaan Espanja, Ranska, Italia, Unkari ja Puola)

	Sarjanumero 401
ESPANJA	
	Kun tilalla sovelletaan kahta järjestelmää, alv-järjestelmän koodi (sarjanumeron 400 osalta käytetty) on annettava vähemmän tärkeän järjestelmän osalta
RANSKA	
Sans TVA obligatoire sur activités connexes	0
Avec TVA obligatoire sur activités connexes	1
ITALIA	
Toissijaisena toimintana harjoitettuun maatilamatkailuun ("agriturismo") sovellettava alv-järjestelmä	
Regime speciale agriturismo	1
Regime normale agriturismo	2

	Sarjanumero 401
UNKARI	Kun tilalla sovelletaan kahta järjestelmää, alv-järjestelmän koodi (sarjanumeron 400 osalta käytetty) on annettava vähemmän tärkeän järjestelmän osalta
PUOLA	Kun tilalla sovelletaan kahta järjestelmää, alv-järjestelmän koodi (sarjanumeron 400 osalta käytetty) on annettava vähemmän tärkeän järjestelmän osalta

Otsakkeet 108–111

Otsakkeet 108–111 täytetään vain siinä tapauksessa, että maatalaan sovelletaan maatalousjärjestelmää (tai vastaavia järjestelmiä).

Maatalousjärjestelmällä (tai vastaavilla järjestelmillä) pyritään tarjoamaan yleinen korvaus alv:stä, joka maksetaan ostettaessa normaalihintaisia tavaroita ja palveluja ja tehtäessä investointeja. Tässä tapauksessa myynnit ja ostot ilmoitetaan ilman alv:tä.

108. Alv myynnistä

Tilikauden aikana myydyistä tuotteista peritty alv.

109. Alv ostoista

Tilikauden aikana käyppinä hintoina tehdyistä tavaroiden ja palveluiden ostoista maksettu alv. Italiassa tässä otsakkeessa ilmoitetaan myös veroviranomaisille prorata-järjestelyn mukaisesti maksettu alv.

110. Alv investoinneista

Tilikauden aikana tehtyjen tuotantohyödykkeiden hankintojen (investoinnit) yhteydessä maksettu alv.

111. Veroviranomaisten palauttama alv

Palautuksen määrä.

J. AVUSTUKSET JA TUET

Otsakkeissa 112–118 ilmoitettavat avustukset ja tuet on myönnetty julkisista varoista. Näitä eivät ole otsakkeissa 94–103 ilmoitettavat investointeja koskevat avustukset ja tuet.

112. Avustukset ja tuet, ei kuitenkaan kustannuksia ja eläinten ostoja koskevat

Sellaisten avustusten ja tukien määrä, jotka on saatu tai joita koskeva oikeus on vahvistettu eläinten ja tuotteiden osalta, ja muut saadut tai odotettavissa olevat tuet, eivät kuitenkaan kustannuksia ja eläinten ostoja koskevat. Kaikkien merkintöjen on viitattava tilan eläimiin, pinta-aloihin ja tuotteisiin ja liityttävä tilikauden aikana harjoitettuun toimintaan.

113. Joista: otsakkeessa 112 ilmoitettua kokonaismäärää koskevat yksityiskohdat

1. Eläinryhmät (taulukon D vastaavia otsakkeita vastaavat koodit 22–50), ei kuitenkaan jäljempänä oleviin koodeihin 700 ja 770 luokitellut nautakarjasta maksettavat tuet.

2. Tuotteet (taulukon K alaotsakkeita vastaavat koodit 120–313 ja alaotsakkeet), ei kuitenkaan jäljempänä olevaan koodiin 600 luokitellut pinta-alatuet eikä koodeihin 670 ja 680 luokitellut tuet. Tuotet olisi ilmoitettava ainoastaan kerran (asianmukaisen otsakkeen tai alaotsakkeen alla) kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi.
3. Seuraavassa luettelossa esitetyt erityiskoodit:
- Koodi 600 viittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 perusteella maksettavien pinta-alatukien kokonaismäärään, kesantomaalle ja energiakasveille myönnettyt pinta-alatuet mukaan luettuina. Tämä kokonaismäärä ja asiaa koskevat yksityiskohdat merkitään myös taulukkoon M.
 - Koodi 670 viittaa asetukseen (EY) N:o 1782/2003 perustuvan tilatukijärjestelmän mukaiseen tukeen. Tämä kokonaismäärä ja asiaa koskevat yksityiskohdat merkitään myös taulukkoon M.
 - Koodi 680 viittaa asetukseen (EY) N:o 1782/2003 perustuvan yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaiseen tukeen. Tämä kokonaismäärä merkitään myös taulukkoon M.
 - Koodi 700 viittaa asetukseen (EY) N:o 1782/2003 perustuvien naudanlihan suorien tukien kokonaismäärään. Tämä kokonaismäärä ja asiaa koskevat yksityiskohdat merkitään myös taulukkoon M.
 - Koodi 770 viittaa asetukseen (EY) N:o 1782/2003 perustuviin lypsylehmäpalkkioon ja lisätukiin. Tämä kokonaismäärä ja asiaa koskevat yksityiskohdat merkitään myös taulukkoon M.
 - Koodi 800 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuviin maatalouden ympäristötukiin ja eläinten hyvinvoinnin edistämistukiin.
 - Koodi 810 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuviin Natura 2000 -tukiin ja direktiiviin 2000/60/EY liittyviin tukiin.
 - Koodi 820 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuviin vuoristoalueilla ja muilla luonnonhaitta-alueilla maksettaviin luonnonhaittakorvauksiin.
 - Koodi 830 viittaa tukeen, jota myönnetään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti yhteisön lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten täyttämiseksi.
 - Koodi 835 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuvaan neuvontapalveluiden kustannuksia koskevaan tukeen.
 - Koodi 840 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuvaan tukeen, jota myönnetään elintarvikkeiden laatuajajärjestelmiin osallistuvilla viljelijöille.
 - Koodi 900 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuvaan tukeen maatalousmaan ensimmäistä metsitystä varten.
 - Koodi 910 viittaa asetukseen (EY) N:o 1698/2005 perustuviin muihin metsänhoitoalan tukiin (Natura 2000 -tuot, metsätalouden ympäristötuet, metsätalouden tuottokyvyn palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto).
 - Koodi 951 viittaa eläintuotantoon myönnettäviin avustuksiin ja tukiin, jotka eivät sisälly edellä esitettyihin koodeihin.
 - Koodi 952 viittaa viljelykasveille myönnettäviin avustuksiin ja tukiin, jotka eivät sisälly edellä esitettyihin koodeihin.
 - Koodi 953 viittaa maaseudun kehittämiseksi myönnettäviin avustuksiin ja tukiin, jotka eivät sisälly edellä esitettyihin koodeihin.
 - Koodi 955 viittaa asetukseen (EY) N:o 1782/2003 perustuvaan lisätukeen.
 - Koodi 956 viittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklaan perustuvaan tukeen, jota myönnetään tietyille maatalouden muodoille, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta taikka maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen kannalta.

- Koodi 998 kattaa luonnonkatastrofeista maksetut tuet eli viranomaisilta tuotannonmenetyksistä tai tuotantovälineiden menetyksistä saadut korvaukset. (Yksityisten vakuutuskorvausten osalta käytetään taulukon K otsaketta 181).
- Koodi 999 kattaa luonteeltaan poikkeukselliset avustukset ja tuet (esim. maatalouden valuuttajärjestelmään liittyvät korvaukset). Nämä tuet rekisteröidään poikkeuksellisen luonteensa vuoksi kassaperusteisesti.
- Koodit 1052 ja 2052 viittaavat maidontuotannosta luopumisesta maksettaviin korvauksiin. Vuotuiset tuet rekisteröidään koodiin 1052 ja kerralla maksettavat tuet koodiin 2052.
- Koodia 950 on käytettävä sellaisten yleisten tukien osalta, joita ei voida yhdistää mihinkään toimintaan eikä ilmoittaa millään edellä esitetyistä koodeista.

114. Kustannuksia koskevat avustukset ja tuet

Kustannuksia koskevien avustusten ja tukien kokonaismäärä (käytettävät koodit: 59–82, 84, 85, 87 ja 89).

115. **joista:** otsakkeen 114 kokonaismäärä eriteltynä kululuokittain (käytettävät koodit: 59–82, 84, 85, 87 ja 89).

116. Eläinten ostoja koskevat avustukset ja tuet

Eläinten ostoja koskevien avustusten ja tukien kokonaismäärä (käytettävät koodit: 51, 52 ja 54–58).

117. **joista:** otsakkeen 116 kokonaismäärä eriteltynä eläinryhmittäin (käytettävät koodit: 51, 52, 54–58).

118. Avustukset ja tuet yhteensä

Otsakkeiden 112, 114 ja 116 summa.

119. Erot aiempiin tilikausiin verrattuna

K. TUOTANTO (eläimiä lukuun ottamatta)

Joitakin tuotteita koskevat otsakkeet jaetaan alaotsakkeisiin. Tällaisissa tapauksissa sarakkeita 4–10 koskevat tiedot on annettava sekä alaotsakkeen että pääotsakkeen alla. Tällöin alaotsakkeiden summa merkitään pääotsakkeeseen.

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti kesantomaalla viljellyt kasvit on ilmoitettava erikseen. Erilliset ilmoitukset on tehtävä myös silloin, kun samaa viljelykasvia viljellään sekä kastellulla että kastelemattomalla viljelymaalla.

Tiedot korjaamattomasta sadosta olisi annettava asianmukaisessa otsakkeessa, lukuun ottamatta pinta-alaa, jota ei ilmoiteta siinä. Niitä ei anneta myöskään tilapäisesti alle yhdeksi vuodeksi vuokratulta maalta saadusta sadosta.

A. VILJELYKASVIT

Vilja

Säilörehuksi tarkoitetut viljat eivät kuulu jäljempänä otsakkeissa 120–128 lueteltuihin tuotteisiin. Ne on ilmoitettava rehumaissia koskevassa otsakkeessa 326 tai muita säilörehuviljoja koskevassa otsakkeessa 327. Hirssi, ruisvehnä, tattari ja durra (ei kuitenkaan rehudurra) kuuluvat muita viljoja koskevaan otsakkeeseen 128. Rehudurra kuuluu muita rehuksveja koskevaan otsakkeeseen 145.

Siemenet kuuluvat otsakkeisiin 120–128.

120. Vehnä ja spelttivehnä

121. Durumvehnä

122. Ruis (myös vehnän ja rukiin sekavilja)

- 123. Ohra
- 124. Kaura
- 125. Kesäviljasekoitukset
- 126. Viljamaissi (myös kostea viljamaissi)
- 127. Riisi
- 128. Muut viljat

Muut peltoviljelykasvit

- 129. Valkuaiskasvit

Kaikki siementensä vuoksi viljelty valkuaiskasvit, mukaan lukien siemenet sekä kuivien palkokasvien ja viljojen seokset. Näihin eivät kuulu vihreänä korjatut palkokasvit, esim. sinimailanen, jotka ilmoitetaan muita rehuksveja koskevassa otsakkeessa 145, tai öljy- valkuaiskasvit (esim. soija), jotka ilmoitetaan ruohomaisia öljykasveja koskevassa otsakkeessa 132, eivätkä vihanneksina viljelty palkokasvit, jotka ilmoitetaan otsakkeissa 136, 137 tai 138.

Otsakkeen 129 "Valkuaiskasvit" alaotsakkeet:

360. Herneet, härkäpavut ja makeat lupiinit

361. Linssit, kahviherneet ja virnat

330. Muut valkuaiskasvit

- 130. Perunat (mukaan lukien varhaisperunat ja siemenperunat)

Otsakkeen 130 "Perunat" alaotsakkeet:

Ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot, jos ne ovat saatavissa tilan kirjanpidosta.

362. Tärkkelysperunat

363. Muut perunat

- 131. Sokerijuurikkaat (lukuun ottamatta siemeniä)

- 132. Ruohomaiset öljykasvit (mukaan lukien siemenet)

Otsakkeen 132 "Ruohomaiset öljykasvit" alaotsakkeet:

331. Rypsi

332. Auringonkukka

333. Soija

364. Pellava, ei kuitenkaan kuitupellava (jos tiedot ovat saatavissa tilan kirjanpidosta)

334. Muut (mukaan lukien muu pellava kuin kuitupellava, ellei sitä ole ilmoitettu otsakkeessa 364, risiini, saflori, seesami, maapähkinät, sinappi, unikko ja muut öljykasvit).

133. Humala (lukuun ottamatta siemeniä)

134. Tupakka (lukuun ottamatta siemeniä)

Otsakkeen 134 "Tupakka" alaotsakkeet:

Alaotsakkeet vastaavat tupakkalajikeryhmiä, siten kuin ne määritellään komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004 (¹) 171 c a artiklassa. Ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot, jos ne ovat saatavissa tilan kirjanpidosta.

365. Flue-cured (sisältyvät lajikkeet: Virginia, Virginia D ja sen hybridit sekä Bright)

366. Light air-cured (sisältyvät lajikkeet: Burley, Badischer Burley ja sen hybridit sekä Maryland)

367. Dark air-cured (sisältyvät lajikkeet: Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso, Paraguay ja sen hybridit, Dragon Vert ja sen hybridit, Philippin, Petit Grammont (Flobecq), Semois, Appel terre, Nijkerk, Misionero ja sen hybridit, Rio Grande ja sen hybridit, Forchheimer Havanna Iic, Nostrano del Brenta, Resistente 142, Goyano, Geudertheimer-hybridit, Beneventano, Brasile Selvaggio ja sitä vastaavat lajikkeet, Fermented Burley ja Havana)

368. Fire-cured (sisältyvät lajikkeet: Kentucky ja sen hybridit, Moro di Cori ja Salento)

369. Sun-cured (sisältyvät lajikkeet: Xanthi-Yaka, Perustitza, Samsun, Erzegovina ja vastaavat lajikkeet, Myrodata Smyrnis, Trapezous ja Phi I, Kaba Koulak (ei perinteinen), Tsebelia ja Mavra)

370. Basmalajit (sisältyvät lajikkeet: Basmalajit)

371. Katerini (sisältyvät lajikkeet: Katerini ja sitä vastaavat lajikkeet)

372. Kaba-Koulak (perinteinen) (sisältyvät lajikkeet: Ellassona, Myrodata Agrinion ja Zychnomyrodata)

135. Muut teollisuuskasvit (lukuun ottamatta siemeniä)

Tämä sisältää myös puuvillan, sokeriruohon, kuitupellavan ja hampun.

Otsakkeen 135 "Muut teollisuuskasvit" alaotsakkeet:

345. Lääke-, mauste- ja aromikasvit, myös tee, kahvi ja sikuri

346. Sokeriruoko

347. Puuvilla: tilikauden tuotanto (sarake 5) ilmoitetaan puuvillansiementen eli rohkimattomien kuitujen painona (100 kg)

373. Kuitupellava (jos tiedot ovat saatavissa tilan kirjanpidosta)

374. Hampu (jos tiedot ovat saatavissa tilan kirjanpidosta)

348. Muut teollisuuskasvit. Myös kuitupellava ja hamppu, ellei niitä ole ilmoitettu otsakkeessa 373 ja 374.

Vihannekset ja muut kuin monivuotiset hedelmät

136. Pellossa viljeltävät tuoreet vihannekset, melonit ja mansikat: maatalouden vuoroviljelyksessä olevat viljelmät – mukaan lukien ananas ja sokerimaissi.

(¹) EUVL L 345, 20.11.2004, s. 1.

137. Puutarhassa avomaalla viljeltävät tuoreet vihannekset, melonit ja mansikat: kasvit, jotka on kasvatettu yhdessä muiden puutarhakasvien kanssa lyhyessä viljelykierrössä, jossa maa on lähes jatkuvassa käytössä ja jossa kerätään useimpia satoja vuodessa, mukaan lukien ananas ja sokerimaissi.
138. Tuoreiden vihannesten, melonien ja mansikoiden katteenalainen viljely (mukaan luettuina ananas ja sokerimaissi): viljely, jota harjoitetaan koko tai lähes koko kasvukauden ajan katteiden alla (kasvihuoneet, pysyvät kasvilavat, sisällemäntävät muovitunnelit). Katteenalaisena viljelynä ei pidetä viljelyä muovitunneleissa, joihin ei voi mennä sisälle, suojakupujen alla tai siirrettävissä kasvilavoissa. Kun on kyse kerroskasvihuoneista, otetaan huomioon ainoastaan pohjapinta-ala.

Otsakkeiden 136, 137 ja 138 "Vihannekset ja muut kuin monivuotiset hedelmät" alaotsakkeet:

Tuotteet ilmoitetaan näissä alaotsakkeissa niiden myöhemmästä käytöstä riippumatta (kulutus tuoreina, kuivaaminen, jalostaminen, purkittaminen jne.). Ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot, jos ne ovat saatavissa tilan kirjanpidosta.

335. Kaalit, kukkakaali, parsakaali jne.

336. Lehtivihannekset (purjo, pinaatti, salaatti jne.)

337. Tomaatit

375. Sokerimaissi (jos tiedot ovat saatavissa tilan kirjanpidosta)

338. Hedelmiensä tai kukintojensa vuoksi viljellyt vihannekset, muut kuin tomaatit (kurpitsat ja kesäkurpitsat, munakoisot, pikkukurkut, latva-artisokat, paprikat jne.) Myös sokerimaissi, ellei sitä ole ilmoitettu alaotsakkeessa 375.

339. Juuriensa, sipuleidensa tai mukuloidensa vuoksi viljellyt vihannekset (perunoita lukuun ottamatta)

340. Palkokasvit (herneet, pavut jne., ei kuitenkaan linsit ja kahviherneet)

341. Muiden kuin monivuotisten kasvien hedelmät (mansikat, melonit, vesimelonit, ananakset jne.)

139. Sienet: perättäisten kerrosten kokonaispinta-ala (pohjapinta-ala × täysien satojen lukumäärä) ilmoitetaan neliömetreinä. Tätä pinta-alaa ei lueta yhteismäärään (otsake 183).

Kukat ja koristekasvit

140. Avomaan kukat ja koristekasvit (lukuun ottamatta taimia, jotka ilmoitetaan otsakkeessa 157) (pohjapinta-ala)

141. Katteen alla viljeltävät kukat ja koristekasvit (pohjapinta-ala)

Otsakkeiden 140 ja 141 "Kukat ja koristekasvit" alaotsakkeet:

Ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot, jos ne ovat saatavissa tilan kirjanpidosta.

342. Kukkasipulit, juurakot ja mukulat

343. Leikatut kukat ja kukannuput

344. Kukkivat kasvit ja koristekasvit

Siemenet

142. Nurmikasvien siemenet (heinä- ja rehupalkokasvit)

143. Muut siemenet (puutarhasiemenet, viljelymaiden siemenet ja taimet, lukuun ottamatta viljoja, kuivia palkokasveja, perunoita, öljykasveja ja nurmikasvien siemeniä)

Rehukasvit ja kesanto

144. Rehujuurikasvit ja rehukaalit (rehujuurikkaat, lantut, rehuporkkanat ja -nauriit, lehtijuurikkaat, muut rehujuurikkaat ja rehukaalit) (lukuun ottamatta siemeniä)
145. Muut rehukasvit
- Kaikki vuoroviljelyssä olevat ruohomaiset rehukasvit, joita viljellään samalla pinta-alalla alle viiden vuoden ajan, lukuun ottamatta nurmikasveja.
- Otsakkeen 145 "Muut rehukasvit" alaotsakkeet:
326. Rehumaissi
327. Muut säilörehuviljat
328. Muut rehukasvit
146. Kesantomaa: maa, joka ei tuota satoa koko tilikauden aikana. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti viljelykäytöstä poistettu, viljelemätön maa on niin ikään ilmoitettava. Tämä kattaa myös viherkasvustolla katetun viljelykäytöstä poistetun maan. Viljelykäytöstä poistettu maa, jolla kasvatetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti hyväksytyjä muuhun kuin elintarviketuotantoon tarkoitettuja kasveja, on ilmoitettava asiaankuuluvassa otsakkeessa käyttäen viljelymuototyypikoodia 8 tai 9.
147. Lyhytikäiset nurmet: nurmelle kylvetyt viljelmät alle viiden vuoden aikana tapahtuvaa nurmirehun tuottamista varten; myös alle yhden vuoden pinta-alat. Tällä pinta-alalla tuotetun heinän ja/tai nurmirehun myynnin kokonaismäärä on ilmoitettava tässä otsakkeessa.
148. Muut peltokasvit, jotka eivät kuulu otsakkeisiin 120–147 tai niiden alaotsakkeisiin.
149. Kylvämiseen valmiit muille vuokratut maat, mukaan lukien työntekijöiden käyttöön luontoisetuna annetut maat.
150. Niityt ja pysyvät laitumet: vuoroviljelyyn kuulumaton maatalousmaa, jota käytetään pysyvästi (vähintään viiden vuoden ajan) nurmirehun tuottamiseen yleensä lannoitettuna ja hoidettuna riippumatta siitä, onko kyse viljelystä vai luonnonnurmesta. Tällä pinta-alalla tuotetun heinän ja/tai nurmirehun myynnin kokonaismäärä on ilmoitettava tässä otsakkeessa.
151. Hoitamaton laidun: vähätuottoiset, yleensä lannoittamattomat ja hoitamattomat laitumet, mukaan lukien pensaita kasvavat.
314. Pysyvä niitty, jota ei enää käytetä tuotantotarkoituksiin ja joka on tukikelpoista.

Pysyvät kasviviljelmät

152. Hedelmäpuu- ja marjaviljelmät
- Myös trooppiset ja subtrooppiset hedelmät; mukaan luettuna banaanit, mutta lukuun ottamatta otsakkeessa 156 ilmoitettavia pysyviä katteenalaisia viljelmiä.
- Otsakkeen 152 "Hedelmäpuu- ja marjaviljelmät" alaotsakkeet
- Tuotteet ilmoitetaan näissä alaotsakkeissa niiden myöhemmästä käytöstä riippumatta (kulutus tuoreina, kuivaaminen, jalostaminen, purkittaminen jne.).
349. Omenamaiset hedelmät: omenat, päärynät jne., lukuun ottamatta rusinoita (alaotsake 291) ja syötäväksi tarkoitettuja viinirypäleitä (alaotsake 285).
350. Kivelliset hedelmät: luumut, persikat, aprikoosit, kirsikat jne., lukuun ottamatta syötäväksi tarkoitettuja oliiveja (alaotsake 281).
351. Pähkinät: saksanpähkinät, hasselpähkinät, mantelit, kastanjat jne.

352. Pienhedelmät ja marjat: puna- ja valkoherukat, vadelmat, viikunat jne. (ei kuitenkaan mansikat, melonit ja ananakset: otsakkeet 136, 137 ja 138).
353. Trooppiset ja subtrooppiset hedelmät: banaanit, avokadot, mangot, papaijat jne.
153. Sitruhedelmätarhat
- Otsakkeen 153 "Sitruhedelmätarhat" alaotsakkeet:*
354. Appelsiinit
355. Tangeriinit, mandariinit, klementiinit ja vastaavat pienet hedelmät
356. Sitruunat
357. Muut sitruhedelmät
154. Oliivitarhat
- Otsakkeen 154 "Oliivitarhat" alaotsakkeet:*
281. Syötäväksi tarkoitetut oliivit
282. Öljyntuotantoon tarkoitetut oliivit (myydään hedelminä)
283. Oliiviöljy
284. Oliivinviljelyn sivutuotteet
155. Viiniköynnökset
- Otsakkeen 155 "Viiniköynnökset" alaotsakkeet:*
285. Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
286. Suojatulla alkuperänimityksellä (SAN) varustetun laatuviinin valmistukseen käytettävät rypäleet
292. Suojatulla maantieteellisellä merkinnällä (SMM) varustetun laatuviinin valmistukseen käytettävät rypäleet
293. Muiden viinien valmistukseen käytettävät rypäleet
288. Erilaiset viiniköynnöksistä saatavat tuotteet: rypäleen puristemehu, viinirypälemehu, brandy, viinietikka ja muut tilalla tuotetut tuotteet
289. Suojatulla alkuperänimityksellä (SAN) varustettu laatuviini
294. Suojatulla maantieteellisellä merkinnällä (SMM) varustettu laatuviini
295. Muut viinit
291. Rusinat
304. Viininviljelyn sivutuotteet (mäski, sakka)
156. Pysyvät katteenalaiset viljelmät
157. Taimitarhat: mukaan luettuina viinitaimitarhat; lukuun ottamatta metsässä sijaitsevia metsätaimtarhoja tilan omiin tarkoituksiin

158. Muut pysyvät viljelmät (pajut, kaislat, bambut jne.)
159. Nuorten viljelmien kasvu arvioituna käytössä olevien tuotantopanosten aiheuttamien kustannusten perusteella (koskee pelkästään viljelmiä, jotka eivät vielä ole saavuttaneet täyden tuotannon vaihetta). Tämä summa sisällytetään myös investointeihin (sarake 4) otsakkeessa 96 "Monivuotiset viljelmät" (taulukko G).

Muut kasvinviljelytuotteet

160. Muualla mainitsemattomat maatilalla kasvatetuista kasveista jalostetut tuotteet; mukaan luettuna muista raaka-aineista kuin rypäleistä saatu alkoholi, kuten omena- tai päärynäsiideri tms.
161. Kasvituotteiden sivutuotteet (lukuun ottamatta viiniköynnösten tai oliivitarhojen sivutuotteita)

Otsakkeen 161 "Kasvituotteiden sivutuotteet" alaotsakkeet:

Ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot, jos ne ovat saatavissa kirjanpidosta.

299. Oljet

300. Juurikkaiden naatit

301. Muut sivutuotteet

B. ELÄINTUOTTEET

162. Lehmänmaito
163. Lehmänmaitotuotteet
164. Lampaanmaito
165. Vuohenmaito
166. Villa
167. Lampaanmaitotuotteet
168. Vuohenmaitotuotteet
169. Kananmunat (myös siitosmunat)
170. Muut eläintuotteet (myyty lanta, astutukset, muiden kuin kanojen munat jne.)
313. Hunaja ja mehiläistenhoitotuotteet: hunaja, hunajasima ja muut mehiläistenhoitotuotteet ja -sivutuotteet, joiden määrät ilmoitetaan mahdollisuuksien mukaan satoina hunajaekvivalenttikilogrammoina.
171. Sopimuskasvatus
- Sopimuskasvatuksesta saadut tulot, jotka on saatu pääasiassa tarjotuista palveluista ja jossa tilan haltija ei kannan näiden eläinten kasvatukseen ja lihotukseen tavallisesti liittyvää taloudellista riskiä.

Otsakkeen 171 "Sopimuskasvatus" alaotsakkeet:

Ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot, jos ne ovat saatavissa tilan kirjanpidosta.

307. Sopimusnaudat

308. Sopimuslampaat ja/tai -vuohet

309. Sopimussiat

310. Sopimussiipikarja

311. Muut sopimuseläimet

C. METSÄTALOUS

173. Metsämaa

Metsän peittämä pinta-ala, mukaan lukien metsässä sijaitsevat metsätaimitarhat sekä poppeliviljelmät. Yksittäisiä puita, pieniä puuryhmiä ja puukujia ei lueta metsämaaksi, vaan näiden pinta-alan katsotaan kuuluvan viereiseen pinta-alaan. Huomioon otetaan metsämaat, joita kasvatetaan ja hoidetaan maatalan työvoiman avulla ja sen välinein ja/tai joiden tuotteet käytetään maatalan tarpeisiin.

174. Puun myynti hankintakaupoin: kaadettuna myydyn puun myynnin arvo tilikauden aikana mukaan lukien oma käyttö.

175. Puun myynti pystykaupoin: pystykaupoin myydyn puun myynnin arvo tilikaudenaikana.

176. Muut metsän tuotteet: muiden tuotteiden kuin puun myynnin arvo tilikauden aikana (korkki, pihka jne.).

D. MUUT TUOTTEET

172. Rehupinta-alojen satunnaisesta vuokrauksesta ja eläinten hoitoon ottamisesta saadut tulot.

177. Ulkopuolisille tehty urakkatyö, mukaan lukien kaluston vuokralleanto.

178. Tilan haltijan pankkitalleuksille maksettavat korot siltä osin kuin on kyse tilan toiminnan (perustoiminta) kannalta tarpeellisista käyttövaroista. Tätä otsaketta ei täytetä, jos liikepääoma määritetään kaavamaisesti (katso myös liikepääomaa koskevat ohjeet, otsake 102).

179. Maatilamatkailusta saatavat tulot, jos maatilamatkailu liittyy maatalan toimintaan sellaisella tavalla, että sitä on käytännössä mahdotonta erottaa tilan varsinaisesta toiminnasta. Niihin kuuluvat matkailijoilta saadut maksut (leirintä, mökit, ratsastukseen, metsästyksen ja kalastukseen liittyvät maksut jne.). Asiaan liittyviä kustannuksia ja työvoimaa ei voida eritellä, minkä vuoksi ne kaikki sisältyvät vastaaviin otsakkeisiin.

180. Edellisen tilikauden tulojen korjaaminen: Tilikauden aikana saadut, edellisiin tilikausiin liittyvät tulot, jotka eivät sisällyneet kyseisten tilivuosien saataviin. Tuotteisiin, eläimiin, pinta-aloihin, kustannuksiin ja onnettomuksiin liittyvät avustukset, tuet ja suorat tuet olisi ilmoitettava kuluvan tilikauden osalta otsakkeissa 112–118 ja edellisten tilikausien osalta olisi käytettävä sarjanumeroa 483.

181. Muut tuotot ja tulot, joita ei ole lueteltu edellä: luontoissuorituksina maksettuihin palkkoihin sisältyvä asuntojen vuokra-arvo (arvioituna niihin liittyvien kulujen perusteella), käyttöomaisuuden tuotanto (käyttöomaisuuden arvioidut tuotantokustannukset, joita kohdellaan tilan juoksevina kustannuksina: ks. b alakohhta "Yleiset määritelmät ja ohjeet"), saadut hyvitykset, joita ei voida kohdistaa erityisesti mihinkään tai vähentää tietyistä kuluista jne.

182. Muut pinta-alat ja niiden tuotanto

Otsake 182 kattaa kaikki muut pinta-alat, joita ovat esim. kotipuutarha, rakennusmaa, tiet, karjapihat, lammikot jne.

183. Otsakkeiden 120–182 ja 313–314 summa.

Pinta-alojen summa ei kuitenkaan sisällä perättäisten viljelmien ja sieniviljelmien pinta-aloja. Täten pinta-alojen summa on tilan kokonaispinta-ala.

TAULUKON K SARAKKEET

Tuotteet (sarake 1)

Tuotteet olisi ilmoitettava edellä esitettyjen numeroiden mukaisessa järjestyksessä.

Viljelymuoto (sarake 2)

Viljelymuototyyppit ja niitä vastaavat koodit ovat seuraavat:

Koodi 0: Tätä koodia on käytettävä eläintuotteiden, jalostettujen tuotteiden, varastojen ja sivutuotteiden yhteydessä.

A. *Peltoviljely* (mukaan luettuina avomaalla viljelykierrossa kasvatetut tuoreet vihannekset, melonit ja mansikat; ei kuitenkaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisella viljelykäytöstä poistetulla maalla olevat viljelmät).

Koodi 1: Kastelemattomat varsinaiset viljelmät

Varsinaisia viljelmiä ovat seuraavat:

- yhtenäisviljelmät, ts. tietyllä pinta-alalla viljellään tilikauden aikana ainoastaan yhtä kasvia,
- sekaviljelmät: samanaikaisesti kylvetyt, hoidetut ja korjatut viljelmät, joiden sato muodostaa seoksen,
- tietyllä pinta-alalla tilikauden aikana hoidetuista toisiaan seuraavista viljelmistä se, jonka kasvukausi on pisin.

Koodi 2: Kastelemattomat yhdistetyt viljelmät

Samalla maalla tietynä ajanjaksona samanaikaisesti olevat viljelmät, joista kukin tuottaa tavallisesti erillisen sadon tilikauden aikana. Kyseinen kokonaispinta-ala jaetaan viljelmien kesken suhteessa kunkin viljelmän peittämään pinta-alaan.

Koodi 3: Kastelemattomat jatkuvat (toissijaiset) viljelmät

Ne tietyllä pinta-alalla tilikauden aikana toisiaan seuraavat viljelmät, joita ei pidetä varsinaisiin viljelmiin kuuluvina.

Koodi 6: Kastellut varsinaiset tai yhdistetyt viljelmät

Koodi 7: Kastellut jatkuvat toissijaiset viljelmät

Viljelmää pidetään kasteltuna, jos vedenhankinta tapahtuu yleensä keinotekoisesti.

Nämä kaksi viljelymuototyyppiä on ilmoitettava, jos tiedot ovat saatavissa kirjanpidosta.

B. *Puutarhaviljely ja avomaalla kasvatetut kukkaviljelmät*

Koodi 4: Puutarhassa avomaalla viljeltävät tuoreet vihannekset, melonit ja mansikat (katso otsake 137) ja avomaan kukat ja koristekasvit (katso otsake 140).

C. *Katteenalaiset viljelmät*

Koodi 5: Tuoreiden vihannesten, melonien ja mansikoiden katteenalainen viljely (katso otsake 138), kukkien ja koristekasvien (yksi- tai monivuotisten) katteenalainen viljely (katso otsake 141), pysyvät katteenalaiset viljelmät (katso otsake 156). Tarvittaessa myös otsakkeet 143, 285 ja 157.

D. *Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisella viljelykäytöstä poistetulla maalla olevat viljelmät*

Koodi 8: Kastelemattomat viljelmät kesannoidulla maalla.

Koodi 9: Kastellut viljelmät kesannoidulla maalla.

E. Energiakasvit

Koodi 10: Energiakasvit, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 88 artiklassa, riippumatta siitä, saavatko ne energiakasvien tukea, ei kuitenkaan ”Non food kasvit kesannoidulla maalla”.

Puuttuva tieto (sarake 3)

Koodi 0: Koodi 0 merkitään, jos yhtään tietoa ei puutu.

Koodi 1: Koodi 1 merkitään, jos viljelmän pinta-alaa ei ilmoiteta (ks. sarake 4); tällainen tilanne esiintyy esimerkiksi silloin, kun myydään kaupan pidettäviä tuotteita, jotka on ostettu pystykaupalla tai jotka ovat peräisin tilapäisesti alle vuoden ajaksi vuokratulta maalta, tai kun tuotanto on aikaansaatu ostettuja kasvi- tai eläintuotteita jalostamalla.

Koodi 2: Sopimusviljelyn osalta olisi merkittävä koodi 2 silloin, kun todellisen tuotannon ilmoittaminen ei ole mahdollista myyntiehtojen vuoksi (sarake 5).

Koodi 3: Olisi merkittävä koodi 3 silloin, kun todellisen tuotannon ilmoittaminen ei ole mahdollista myyntiehtojen vuoksi ja kyse ei ole sopimusviljelystä.

Koodi 4: Olisi merkittävä koodi 4 silloin, kun pinta-alaa ja todellista tuotantoa koskevat tiedot puuttuvat.

Koodi 8: Koodi 8 olisi merkittävä tuotekoodin 146 tapauksessa, kun alue on poistettu viljelykäytöstä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti, eikä sitä viljellä (mahdollinen viherkasvusto mukaan lukien).

Pinta-ala (sarake 4)

Pinta-ala ilmoitetaan aareina (100 aaria = 1 hehtaari), lukuun ottamatta sienien viljelyyn käytettyä pinta-alaa (otsake 139), joka ilmoitetaan neliömetreinä. Viimeksi mainittu pinta-ala ei sisälly kokonaispinta-alaan (katso otsake 183).

Kutakin kasvituetta vastaava pinta-ala ilmoitetaan tässä sarakkeessa, lukuun ottamatta kasvituotteiden sivutuotteita (otsakkeet 161, 284, 299–301 ja 304) ja eräitä jalosteita (otsakkeet 160 ja 288). Ostetuista kasvituotteista jalostetut tuotteet ja pystykaupalla ostettujen viljelmien kaupan pidettävät tuotteet tai tilapäisesti alle vuoden ajaksi vuokratuilta mailta peräisin olevat tuotteet ilmoitetaan ilman mainintaa pinta-alasta. Koodi 1 on ilmoitettava sarakkeessa 3 (puuttuvat tiedot).

Niiden alaotsakkeiden osalta, jotka koskevat puutarhassa avomaalla tai katteen alla viljeltyjä tuoreita vihanneksia, meloneja ja mansikoita (otsakkeet 335–341) sekä kukkia ja koristekasveja (otsakkeet 342–344), ilmoitetaan kyseisen viljelmän tosiasiallisesti peittämä pinta-ala (viljeltävä ala). Esimerkki: jos retiisejä ja sen jälkeen purjoja viljellään puutarhassa avomaalla 1 hehtaarin alueella, otsakkeessa 137 ilmoitettava peruspinta-ala olisi 1 hehtaari ja viljeltävä ala olisi kaksi kertaa 1 hehtaari; viimeksi mainitut ilmoitettaisiin otsakkeissa 339 ja 336. Jos näitä tietoja ei ole saatavissa tilan kirjanpidosta, sarakkeeseen 3 (puuttuvat tiedot) olisi merkittävä koodi 1.

Tilikauden tuotanto (sarake 5)

Tilikauden aikana tuotettujen kasvi- ja eläintuotteiden määrät (lukuun ottamatta mahdollisia hävikkejä pellolla ja maatilalla). Nämä määrät ilmoitetaan tilan pääasiallisten tuotteiden osalta (lukuun ottamatta sivutuotteita).

Määrät ilmoitetaan satoina kilogrammoina lukuun ottamatta muniä (otsake 169), jotka ilmoitetaan tuhansina kappaleina, ja viiniä ja siihen liittyviä tuotteita (otsakkeet 286–289 ja 292–295), jotka ilmoitetaan hehtolitroina. Viiniköynnöksiä koskevan pääotsakkeen 155 määrä olisi annettava satoina kilogrammoina, vaikka se koskisi viinituotteita.

Maidon osalta ilmoitetaan tuotetun nestemäisen maidon määrä riippumatta siitä, missä muodossa (kerma, voi, juusto) se on myyty, käytetty omaan kulutukseen, omaan valmistukseen tai annettu luontoissuorituksena. Maitoa, jonka vasikat imevät utareista, ei lueta tuotantoon.

Jos jonkin tuotteen todellisen tuotannon määrittäminen satoina kilogrammoina ei ole mahdollista myyntiehtojen vuoksi (esimerkiksi satojen myynnit pystykaupalla ja sopimusviljely), sarakkeeseen 3 (puuttuvat tiedot) olisi merkittävä koodi 2, kun on kyse sopimusviljelystä, ja muissa tapauksissa koodi 3.

Alkuinventaariorio (sarake 6)

Tilikauden alussa varastossa olevien tuotteiden arvo, lukuun ottamatta eläimiä. Tuotteiden arvo määritetään arviointipäivän tuottajahintoina.

Myynnit (sarake 7)

Tilikauden alussa varastossa olevien ja tilikauden aikana korjattujen tuotteiden myynnin kokonaisarvo (riippumatta siitä, onko tuotto saatu tilikauden aikana).

Myytyjen tuotteiden kokonaishinta sisältää tilalle palautettujen tuotteiden (rasvaton maito, mäski jne.) arvon. Tämä arvo ilmoitetaan myös tilan kustannuksina.

Tilikauden aikana mahdollisesti saadut korvaukset (esimerkiksi korvaukset raevahingoista) lisätään vastaavien tuotteiden kokonaismyyntiin, jos nämä korvaukset voidaan lukea näiden tuotteiden tuotantoon liittyviksi; muussa tapauksessa ne ilmoitetaan sarakkeessa 181 (muut tuotot ja tulot).

Tilikauden aikana tuotteista saatuja avustuksia ja tukia ei lisätä kokonaismyyntiin; ne ilmoitetaan otsakkeessa 112 (katso tätä otsaketta koskevat ohjeet). Jos mahdolliset kaupan pitämisen kustannukset ovat tiedossa, niitä ei vähennetä kokonaismyyntistä, vaan ilmoitetaan otsakkeessa 71 "Muut erityiset karjanhoidon kulut" tai otsakkeessa 76 "Muut erityiset viljelykulut".

Oma kulutus ja luontoissuoritukset (sarake 8)

Tilan taloudessa kulutetut (mukaan lukien ne tilan tuotteet, joita käytetään matkailijoiden aterioiden valmistukseen) ja/tai tuotteet, jotka annetaan luontoissuorituksena tavaroiden ja palvelujen ostoista (mukaan lukien luontoissuorituksena maksetut palkat). Kyseisten tuotteiden arvo määritetään tuottajahintoina.

Loppuinventaariorio (sarake 9)

Tilikauden lopussa varastossa olevien tuotteiden arvo, lukuun ottamatta eläimiä. Tuotteiden arvo olisi määriteltävä tuottajahintoina.

Oma käyttö (sarake 10)

Tilikauden alussa varastossa olevien ja/tai tilikauden aikana tuotettujen sellaisten tilan tuotteiden arvo, tuottajahintoina ilmaistuna, jotka käytetään tilikauden aikana tuotantopanoksena. Tämä sisältää seuraavat:

— Rehu:

Sellaisten kaupan pidettävien tilan tuotteiden (tuotteet, joita pidetään yleisesti kaupan) arvo, tuottajahintoina ilmaistuna, joita tilikauden aikana on käytetty karjan rehuina. Tilalla käytetyt oljet (rehuna tai kuivikkeena) otetaan huomioon ainoastaan, jos ne ovat kaupan pidettävä tuote kyseisellä alueella ja kyseisenä vuonna. Maito, jonka vasikat imevät utareista, ei sisälly omaan käyttöön.

Kyseisten tuotteiden arvo määritellään tuottajahintoina.

— Siemenet:

Niiden kaupan pidettävien tilan tuotteiden arvo, tuottajahintoina ilmaistuna, joita tilikauden aikana on käytetty siemeninä.

L. KIINTIÖT JA MUUT OIKEUDET

Omistetun kiintiön määrä tilikauden lopussa on ilmoitettava aina sarakkeessa 9.

Siinä on ilmoitettava myös kiintiöt, jotka on saatu alun perin ilman korvausta käyttäen niiden käypää markkina-arvoa, jos kyseiset kiintiöt ovat vapaasti luovutettavissa erillään maasta. Kiintiöitä, joita ei voida ostaa tai myydä erikseen niihin sidoksissa olevasta maasta, ei merkitä taulukkoon L, vaan ne ilmoitetaan ainoastaan taulukossa G.

Eräät tiedot ilmoitetaan samanaikaisesti erikseen tai kokonaismäärien osina muissa taulukkojen F, G ja/tai K otsakkeissa.

Käytettävät otsakkeet ovat:

401. Maito

402. Emolehmäpalkkiot

404. Uuhi- ja kuttupalkkiot

421. Sokerijuurikkaat

422. Tupakka

423. Tärkkelysperunat

441. Ammoniakki

442. Karjanlanta

470. Oikeudet tilatukijärjestelmän mukaisiin tukiin (vapaaehtoinen)

499. Muu.

TAULUKON L SARAKKEET

Kiintiö tai oikeus (sarake 1)

Kiintiön tai oikeuden otsake.

Tietojen tyyppi (sarake 2)

Koodi 1: Varoja koskevat tiedot: osto ja myynti.

Koodi 2: Tuloja koskevat merkinnät: kiintiöiden vuokraus tai leasing-vuokraus.

(Sarake 3): **ei käytössä.**

Maksut (sarake 4)

Jos koodi sarakeessa 2 = 1:

Kiintiöiden tai muiden oikeuksien ostosta maksettu määrä.

Jos koodi sarakeessa 2 = 2:

Kiintiöiden tai muiden oikeuksien vuokrauksesta tai leasing-vuokrauksesta maksettu määrä. Sisältyy myös taulukon F otsakkeessa 85 (Maksettu vuokra) ilmoitettavaan maksettuun vuokraan.

Tulot (sarake 5)

Jos koodi sarakeessa 2 = 1:

Kiintiöiden tai muiden oikeuksien ostosta saatu määrä.

Jos koodi sarakeessa 2 = 2:

Kiintiöiden tai muiden oikeuksien vuokrauksesta tai leasing-vuokrauksesta saatu määrä. Sisältyy myös taulukon K otsakkeessa 181 (Muut tuotot ja tulot) ilmoitettaviin muihin tuottoihin ja tuloihin.

Alkuinventaariorio (sarake 6)

Jos koodi sarakeessa 2 = 1:

Tilan haltijan omassa käytössä olevien määrien alkuinventaarioriossa määritelty arvo riippumatta siitä, oliko ne alun perin hankittu vapaasti vai ostettu, ilmoitetaan käypinä markkina-arvoina, jos kiintiöt ovat vapaasti luovutettavissa erillään maasta.

Jos koodi sarakeessa 2 = 2:

Ei sovelleta.

Poistot (sarake 7)

Kiintiöiden ja muiden oikeuksien poistot voidaan ilmoittaa tässä sarakeessa. Niitä ei kuitenkaan saa sisällyttää taulukon G poistoihin (kohta 340).

Loppuinventaariorio (sarake 8)

Jos koodi sarakeessa 2 = 1:

Tilan haltijan omassa käytössä olevien määrien loppuinventaarioriossa määritelty arvo, riippumatta siitä, oliko ne alun perin hankittu vapaasti vai ostettu, ilmoitetaan käypinä markkina-arvoina, jos kiintiöt ovat vapaasti luovutettavissa erillään maasta.

Jos koodi sarakeessa 2 = 2:

Ei sovelleta.

Määrä (sarake 9)

Kiintiöiden määrät ilmoitetaan seuraavasti:

- otsakkeet 401 ja 421–441: satoina kilogrammoina,
- otsake 442: satoina kilogrammoina tai eläinten lukumääränä, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään,
- otsakkeet 402 ja 404: palkkioiden perusyksiköiden lukumääränä,
- otsake 470: oikeuksien lukumääränä,
- otsake 499: määrää ei ilmoiteta.

Verot, lisämaksu (sarake 10)

Ilmoitetaan vain kerran, sarake 2 = 2.

Otsake 401: maidon lisämaksu tilikauden tuotannon perusteella, muutoin maksettu määrä.

M. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaiset SUORAT TUET (otsakkeet 600–680 ja 700–772) ⁽¹⁾

600. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaiset pinta-alamaksut.

Pinta-alamaksujen kokonaismäärä on ilmoitettava myös taulukossa J, koodilla 600. Se sisältää myös kesantomaalle myönnettyt pinta-alamaksut ja energiakasveille myönnettyt tuet.

⁽¹⁾ Näitä koodeja voidaan soveltuvin osin käyttää myös Bulgarian, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Maltaan, Liettuan, Unkarin, Puolan, Romanian, Slovakian ja Slovenian alakohtaisista täydentävistä kansallisista suorista tuista.

Otsakkeen 600 erittely:

Otsakkeissa 621–638 ilmoitetaan kastellut viljelmät vain silloin, kun ne eritellään kansallisessa aluejakosuunnitelmassa. Tällaisessa tapauksessa pinta-aloja ja niihin liittyviä tukia ei ilmoiteta otsakkeissa 601–618. Jos kasteltuja pinta-aloja ei eritellä kansallisessa aluejakosuunnitelmassa, ne ilmoitetaan otsakkeissa 601–618.

601. Kastelemattoman maan pinta-alamat

Sarakkeessa 4 ilmoitetaan tuen perusteena olevien perusyksiköiden määrä: otsakkeiden 602–618 summa lukuun ottamatta otsakkeita 608, 614 ja 618, kun samat perusyksiköt ilmoitetaan myös jossain muussa taulukon M otsakkeessa. Sarakkeessa 5 ilmoitetaan tuen kokonaismäärä: otsakkeiden 602–618 summa.

Eri alaotsakkeet on täytettävä ainakin silloin, kun jäsenvaltio on vahvistanut aluejakosuunnitelmassaan erilaisen korvausjärjestelmän (viitesatojen, yksikkötuen määrän ja tukikelpoisen kokonaispinta-alan osalta) kullekin tukikelpoiselle viljelmälle.

602. Viljojen pinta-alamat

603. Öljykasvien pinta-alamat

604. Valkuaiskasvien pinta-alamat

605. Säilörehviljan pinta-alamat

606. Viljamaissin pinta-alamat

607. Säilörehumaissin pinta-alamat

608. Perinteisillä tuotantoalueilla viljellyn durumvehnän pinta-alamatun lisäosa tai asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 tarkoitettu durumvehnän erityistuki

609. Muiden peltokasvien pinta-alamat

611. Nurmisäilörehun pinta-alamat

612. Kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavien pinta-alamat

613. Kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun pinta-alamat

614. Valkuaiskasvipalkkio (ellei sisälly otsakkeeseen 604)

618. Durumvehnän erityinen laatupalkkio (ellei sisälly otsakkeeseen 608)

621. Kastellun maan pinta-alamat

Sarakkeessa 4 ilmoitetaan tuen perusteena olevien perusyksiköiden määrä: otsakkeiden 622–638 summa lukuun ottamatta otsakkeita 628, 634 ja 638, kun samat perusyksiköt ilmoitetaan myös jossain muussa taulukon M otsakkeessa. Sarakkeessa 5 ilmoitetaan tuen kokonaismäärä: otsakkeiden 622–638 summa.

Eri alaotsakkeet on täytettävä ainakin silloin, kun jäsenvaltio on vahvistanut aluejakosuunnitelmassaan erilaisen korvausjärjestelmän (viitesatojen, yksikkötuen määrän ja tukikelpoisen kokonaispinta-alan osalta) kullekin tukikelpoiselle viljelmälle.

622. Kasteltujen viljakasvien pinta-alamu
623. Kasteltujen öljykasvien pinta-alamu
624. Kasteltujen valkuaiskasvien pinta-alamu
625. Kasteltujen säilörehuviljojen pinta-alamu
626. Kastellun viljamaissin pinta-alamu
627. Kastellun säilörehumaissin pinta-alamu
628. Perinteisillä tuotantoalueilla viljellyn kastellun durumvehnän pinta-alamun lisäosa tai asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 tarkoitettu erityistuki
629. Muiden kasteltujen peltokasvien pinta-alamu
632. Kuiduntuotantoon tarkoitettun kastellun pellavan pinta-alamu
633. Kuiduntuotantoon tarkoitettun kastellun hampun pinta-alamu
634. Kasteltujen valkuaiskasvien valkuaiskasvipalkkio (ellei sisälly otsakkeeseen 624)
638. Kastellun durumvehnän erityinen laatupalkkio (ellei sisälly otsakkeeseen 628)
650. Kesantomaan pinta-alamu
655. Energiakasvien tuki
670. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukainen tilatukijärjestelmä

Sarakkeessa 4 ilmoitetaan tuen perusteena olevien perusyksiköiden määrä: otsakkeiden 671–673 summa. Kokonaistukea koskevassa sarakkeessa 5: otsakkeiden 671–674 summa.

Tilatukijärjestelmän mukaisten tukien kokonaismäärä on ilmoitettava myös taulukossa J, koodilla 670.

Otsakkeen 670 erittely:

Otsake		Maksun perusteena olevien yksiköiden määrä	Tuen kokonais-määrä
671	Tilatukijärjestelmän mukaisiin tukiin (otsakkeita 672–674 lukuun ottamatta) sisältyy myös tuki niityille, pysyville laitumille ja kesantomaalle, jos niitä ei ole eroteltu.	Pakollinen	Pakollinen
672	Tilatukijärjestelmän mukainen tuki niityille tai pysyville laitumille	Valinnainen	Valinnainen
673	Tilatukijärjestelmän mukainen tuki kesantomaalle	Valinnainen	Valinnainen
674	Tilatukijärjestelmän mukainen erityisoikeyksiin perustuva tuki	Pakollinen	Pakollinen

680. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukainen yhtenäisen pinta-alamun järjestelmä

Tilatukijärjestelmän mukaisten tukien kokonaismäärä on ilmoitettava myös taulukossa J koodilla 680.

700. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaiset naudanlihan suorat tuet

Naudanliha-alan suorien tukien kokonaismäärä on ilmoitettava myös taulukossa J koodilla 700.

Seuraavassa taulukossa esitetään kaikkia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisia naudanliha-alan suorita tukia koskevat otsakkeet.

	Otsake	Maksun perusteena olevien yksiköiden määrä	Tuen kokonaismäärä
700	Naudanliha-alan tuet yhteensä (otsakkeiden 710, 720, 730, 740, 750 ja 760 summa)	—	Pakollinen
710	Erityispalkkio (otsakkeiden 711 ja 715 summa)	Pakollinen	Pakollinen
711	Sonnien erityispalkkio	Pakollinen	Pakollinen
715	Härkien erityispalkkio	Pakollinen	Pakollinen
730	Emolehmäpalkkio (otsakkeiden 731 ja 735 summa)	—	Pakollinen
731	Emolehmistä ja hiehoista myönnetty emolehmäpalkkio	Pakollinen	Pakollinen
735	Emolehmäpalkkio: kansallinen lisäpalkkio	Pakollinen	Pakollinen
740	Teurastuspalkkio (otsakkeiden 741 ja 742 summa)	—	Pakollinen
741	Teurastuspalkkio: 1–7 kuukautta	Valinnainen	Pakollinen
742	Teurastuspalkkio: vähintään 8 kuukautta	Pakollinen	Pakollinen
750	Laajaperäistämispalkkio	Pakollinen	Pakollinen
760	Lisätuet (jäsenvaltiokohtainen määräraha)	—	Pakollinen

770. Lypsylehmäpalkkio, johon sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaiset lisätuet

	Budjettikohta	Maksun perusteena olevien yksiköiden määrä	Tuen kokonaismäärä
770.	Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet (otsakkeiden 771 ja 772 summa)	Pakollinen	Pakollinen
771.	Lypsylehmäpalkkiot	Valinnainen	Valinnainen
772.	Lisätuet	Valinnainen	Valinnainen

TAULUKON M SARAKKEET

Tuote tai tuotteiden yhdistelmä (sarake 1)

(Sarakkeet 2 ja 3): **ei käytössä**.

Tuen perusteena olevien perusyksiköiden määrä (sarake 4)

Otsakkeissa 600–655 ja 680 olisi ilmoitettava aareina pinta-alat, joiden osalta tuottajalle maksetaan tukea. Otsakkeissa 710–750 ilmoitetaan tukea saavien eläinten lukumäärä. Otsakkeissa 670–673 olisi ilmoitettava aktivoitujen oikeuksien lukumäärä aareina. Otsakkeessa 674 olisi ilmoitettava erityisoikeuksien lukumäärä. Otsakkeisiin 770–772 olisi merkittävä henkilökohtainen viitemäärä (satoina kilogrammoina).

Tuen kokonaismäärä (sarake 5)

Sellaisten tukien kokonaismäärä, jotka on saatu tai joita koskeva oikeus on vahvistettu tilikauden aikana.

Viitemäärä (sarake 6)

Otsakkeissa 602–613, 622–633 ja 650 ilmoitetaan viitesato (kilogrammaa/hehtaari), jota käytetään myönnettävien palkkioiden laskennassa. Jos nämä tiedot eivät ole saatavissa tilan kirjanpidosta, yhdyselimet voivat antaa ne käyttäen alueellisia tietoja tilan sijainnin perusteella.

(Sarakkeet 7 ja 10): **ei käytössä.**

N. ELÄINTEN OSTOJA JA MYYNTEJÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHDAT

Eläinryhmät on ilmoitettava käyttämällä koodinumeroita 22–50, jotka vastaavat samojen eläinryhmien osalta taulukossa D käytettyjä otsakkeita.

Eläinlajikohtaisia ostoja ja myyntejä koskevat välisummat (hevoseläimet, naudat, lampaat, vuohet, siat, siipikarja, muut eläimet) on merkittävä taulukkoon E.

TAULUKON N SARAKKEET**Eläinryhmä** (sarake 1)

Vastaa taulukossa D käytettyjä otsakkeita.

(Sarakkeet 2 ja 3): **ei käytössä.**

Ostettujen eläinten lukumäärä (sarake 4)

Ilmoitetaan eläinten lukumäärä.

Kotieläinten ostot (sarake 5)

Kotieläinten ostojen kokonaisarvo tilikautena (mukaan luettuina ostokustannukset). Vastaavia avustuksia ja tukia ei vähennetä mainitusta kokonaisarvosta, vaan ne ilmoitetaan otsakkeessa 116 (katso tätä otsaketta koskevat ohjeet).

Myytyjen eläinten lukumäärä (sarake 6)

Ilmoitetaan eläinten lukumäärä.

Eläinten myynnit (sarake 7)

Kotieläinten myyntien kokonaisarvo tilikautena. Vastaavat avustukset ja tuet eivät sisälly kokonaisarvoon, vaan ne ilmoitetaan otsakkeessa 112 (katso tätä otsaketta koskevat ohjeet). Jos mahdolliset markkinointikustannukset ovat tiedossa, niitä ei vähennetä myyntien kokonaisarvosta, vaan ne ilmenevät otsakkeesta 71 "Muut erityiset karjanhoidon kustannukset".

(Sarakkeet 8 ja 10): **ei käytössä.**

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 2237/77	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	—
—	2 artikla
3 artikla	—
—	3 artikla
—	4 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	—
—	Liite III

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä maaliskuuta 2008,

valtioneusta C 15/07 (ex NN 20/07), jota Italia on myöntänyt verokannustimina tietyille uudelleenjärjestelyn kohteena olleille luottolaitoksille

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 869)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/711/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja on ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Italian parlamentti hyväksyi 24 päivänä joulukuuta 2003 lain nro 350 ⁽²⁾, jäljempänä 'laki 350/2003'. Sen 2 §:n 26 momentissa säädetään erityisestä verotäsmäytyksestä, joka koskee valtion omistamien pankkien yksityistämisestä 30 päivänä heinäkuuta 1990 annetussa laissa nro 218, jäljempänä 'laki 218/1990', tarkoitettua uudelleenjärjestelyssä syntyneiden luottolaitosten tai uudelleenjärjestelyn kohteena olleiden luottolaitosten varoja.

(2) Italian viranomaiset eivät olleet ilmoittaneet järjestelyä komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valtiontukivalvontaa varten. Komis-

sio on kuitenkin aloittanut kyseisen järjestelyn alustavan tutkinnan.

(3) Komissio pyysi 26 päivänä syyskuuta 2005 päivättyllä kirjeellä (D/57424) Italian viranomaisia toimittamaan kaikki tiedot, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, onko järjestely valtiotukisääntöjen mukainen ja olisiko pitänyt noudattaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä velvoitetta ilmoittaa ennakolta aikomuksesta myöntää valtiontukea.

(4) Italia toimitti pyydetty tiedot 29 päivänä marraskuuta 2005 päivättyllä kirjeellä (A/39913).

(5) Komissio pyysi 31 päivänä maaliskuuta 2006 päivättyllä kirjeellä Italiasta lisäselvityksiä sen suhteen, voidaanko järjestely rinnastaa valtiontukeen ja soveltuuko se yhteismarkkinoille.

(6) Italia toimitti pyydetty tiedot 5 päivänä toukokuuta 2006 päivättyllä kirjeellä (A/33466).

(7) Komissio tapasi Italian viranomaiset 3 päivänä heinäkuuta 2006 keskustellakseen tutkittavana olevan verojärjestelyn toimivuudesta ja oikeutuksesta. Komissio otti huomioon Italian viranomaisten kokouksessa esittämät selvitykset, mutta sille jäi edelleen joitakin epäilyksiä siitä, onko järjestely rinnastettavissa valtiontukeen ja soveltuuko se yhteismarkkinoille.

⁽¹⁾ EUVL C 154, 7.7.2007, s. 15.

⁽²⁾ Vuoden 2004 talousarviolaki, Italian tasavallan virallinen lehti nro 299, 27.12.2003.

- (8) Italian viranomaiset toimittivat 28 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (A/36106) yhteenvedon 3 päivänä heinäkuuta 2006 pidetyssä kokouksessa esittämistään tiedoista ja selvityksistä.
- (9) Komissio ilmoitti Italialle 30 päivänä toukokuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (D/203295) päätöksestään aloittaa tutkitoimenpiteen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely. *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa päätöksessään ⁽³⁾ komissio pyysi asianomaisia esittämään huomautuksensa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta.
- (10) Italian viranomaiset esittivät huomautuksensa 5 päivänä heinäkuuta 2007 päivätyssä kirjeessä (A/35808).
- (11) Lisäksi komissio sai huomautuksia asianomaisilta, muun muassa Paribas-pankkikonsernilta, johon Banca Nazionale del Lavoro kuuluu, ja UniCredit-pankkikonsernilta, johon Capitalia, Banca di Roma ja Banco di Sicilia kuuluvat.
- (12) Komissio antoi asianomaisten huomautukset Italian viranomaisille tiedoksi 3 päivänä lokakuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (D/53926) ja 22 päivänä marraskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (D/54681) ja pyysi sitä puolestaan esittämään huomautuksensa. Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 5 päivänä marraskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (A/39031) ja 21 päivänä joulukuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (A/40631), että niillä ei ollut enää huomautettavaa eikä kommentoitavaa.

2. JÄRJESTELYN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

2.1 Pääomaveroitusten verotus

- (13) Italian verojärjestelmässä, kuten lähes kaikissa nykyaikaisissa verojärjestelmissä, noudatetaan tiettyjä yhtiöverotuksen peruseriaatteita. Tuloveroa kannetaan suurimmalta osalta oikeushenkilöitä (lähinnä liikeyrityksiltä) yrityksen tasolla, vaikkakin tiettyjen oikeushenkilöitä vailla olevien yhteisöjen ja tiettyntyyppisten henkilöyhtiöiden osalta on mahdollista soveltaa pakollista tai vapaaehtoista osakkuuteen suhteutettua verotusta (*trasparenza fiscale*). Verovelvollisen yrityksen osakkeenomistajat ovat omistamastaan yrityksestä erillisiä verovelvollisia ja periaatteessa velvollisia maksamaan veroa omistussuhteistaan saamistaan

pääomavoitoista ja osingoista, vaikkakin osaketuottojen kaksinkertaisen verotuksen vaikutusten lieventämiseksi sovelletaan erilaisia mekanismeja. Yritysten pääomavoitot ovat myös veronalaisia, kun ne realisoituvat ja ne otetaan huomioon verotuksessa. Yrityksen korkomenot ovat periaatteessa vähennyskelpoisia, mutta oman pääoman kustannukset eivät, mikä merkitsee, että korkotuottoja verotetaan kertaalleen velallisen tasolla (velalliseen sovellettavan verokannan mukaisesti), mutta osingoista verotetaan kaksinkertaisesti, yrityksen tasolla ja ainakin periaatteessa myös osakkeenomistajan tasolla.

- (14) Kun osakkeenomistaja hankkii yrityksen osakkeita, yrityksen omaisuuden verotuksen perusta ei muutu. Toisaalta yrityksen omaisuuden luovutukseen liittyviä pääomavoitoja tai -tappioita verotetaan omaisuutta luovuttavan yrityksen tasolla. Koska omaisuuden luovutuksista maksetaan vero yleensä välittömästi, mutta luovutetun omaisuuden arvon noususta saatavat veroedut realisoituvat vasta ajan myötä (asteittaiset poistot), yrityksen tasolla verotettava omaisuuden luovutus merkitsee yleensä myyjäyrityksen ja ostajayrityksen nettoverotuksen kiristymistä.
- (15) Yritysvarallisuuden luovutus osakkeenomistajille merkitsee myös luovutettuun omaisuuteen liittyvän pääomavoiton verottamista ja vastaavasti osakkeenomistajille luovutetun omaisuuden veropohjan kasvua, etenkin, jos viimeksi mainitut ovat yrityksiä, sillä omaisuuden arvonnousua ei voida kirjata ilman, että yrityksen saama pääomavoitto otetaan huomioon verotuksessa.

2.2 Omaisuuserien uudelleenarvostus ja täsmäytys yleensä

- (16) Yrityksen omaisuuserien uudelleenarvostus on kirjanpitooperaatio, jossa yrityksen taseeseen kirjatun käyttöomaisuuden kirjanpitoarvo muutetaan nykykäyttöarvoon (koska käyttöomaisuudesta tehdään yleensä poistoja, niiden kirjanpitoarvo alenee ajan myötä, kun taas niiden markkina-arvo voi säilyä entisellään tai jopa olla korkeampi kuin jäljellä oleva kirjanpitoarvo, jos niiden arvo on ajan myötä noussut). Koska yrityksen omaisuuden kirjanpitoarvoa ei voida korottaa ilman, että saatu pääomavoitto otetaan huomioon yrityksen verotuksessa, uudelleenarvostuksessa syntyneestä käyttöomaisuuden arvonnoususta on tehtävä poistoja samoin ehdoin kuin omaisuudesta, johon arvonnousu liittyy. Lisäksi, kun tällaista (uudelleenarvostettua) omaisuutta tulevaisuudessa myydään, pääomavoitto on pienempi, koska myyntihinnan ja omaisuuden kirjanpitoarvon välinen erotus on pienempi.

⁽³⁾ Ks. alaviite 1.

- (17) Uudelleenarvostaminen on poikkeuksellinen kirjanpito-operaatio, sillä tilinpäätöskäytännössä pyritään noudattamaan perinteisesti varovaisuutta, kun taas uudelleenarvostaminen perustuu olettamukseen, että tietty omaisuuserä on arvoltaan suurempi kuin siitä maksettu hinta tai sen jäljellä oleva kirjanpitoarvo. Tällainen olettaus voi osoittautua tulevan markkinakehityksen valossa virheelliseksi. Äskettäin käyttöön otetut tilinpäätösperiaatteet (kansainväliset tilinpäätösstandardit eli ns. IFRS-standardit), joita tiettyjen yritysten ja erityisesti pankkien on Italiassa noudatettava, edellyttävät käyttöomaisuuden, ja ennen kaikkea rahoitusinstrumenttien kirjaamista käypään arvoon (pääomavoitot ja -tappiot kirjataan tietyin väliajoin tilinpäätökseen). Lisäksi yritysten uudelleenjärjestelyjen yhteydessä omaisuuseriä vaihdetaan nykykäyttöarvon mukaan (joka on yleensä suurempi kuin taseeseen merkitty kirjanpitoarvo) ja tästä seuraavat arvonkorotukset merkitään kirjanpitoon.
- (18) Yhtiöveron soveltamisen näkökulmasta omaisuuserien kirjanpidolliset uudelleenarvostukset ovat periaatteessa veronalaisia, jos pääomavoitto realisoituu ja kyseisen käyttöomaisuuden verotusarvo nousee. Pääomavoitot lisäävät kyseisten yritysten verotettavaa tuloa ja samalla verorasitusta, vaikka pääomavoitto ei realisoituisi rahallisesti. Jotta yritysten ei tarvitsisi maksaa veroa vielä realisoitumattomista pääomavoitoista, verojärjestelmässä on yleensä sallittua jäädyttää pääomavoitto ja soveltaa omaisuuseriin entistä verotusarvoa, joka on kirjanpitoarvoa alempi. Tällöin kirjanpidollisen voiton (eli voiton, jota ei lasketa verotettavaksi tuloksi) verotusta lykätään siihen asti, kunnes pääomavoitto toteutuu käytännössä esimerkiksi, kun omaisuuserät myydään.
- (19) Kirjanpidollinen pääomavoitto kirjataan yleensä erityisvaraukseen, joka on tarkoitettu voitolle, jota ei vielä oteta verotuksessa huomioon. Siihen asti, kunnes realisoitunut voitto otetaan huomioon verotuksessa, omaisuuserien kirjanpitoarvo ja verotusarvo eivät täsmää. Siksi toteutetaan täsmäytys, jossa kyseisten omaisuuserien verotusarvo oikaistaan niiden kirjanpitoarvoa vastaavaksi ja tämän seurauksena pääomavoitto muuttuu veronalaiseksi. Kirjanpidossa näkyvä voitto puretaan siis erityisvarauksesta ja kirjataan tavanomaisiin tilikauden tuottoihin, kun taas uudelleenarvostettujen omaisuuserien arvonkorotuksista tulee verotuksen kannalta poistokelpoisia.
- (20) Huomattakoon kuitenkin, että pääomavoitot ovat erityislaatuista tuloa, jotka muista toiminnan tuotoista poiketen ovat seurausta käyttöomaisuuden taloudellisen arvon noususta pidemmän ajan kuluessa, kun taas pääomavoiton verottaminen tapahtuu väistämättä tietyllä hetkellä. Sen lisäksi, että pääomavoittojen verotusta lykätään kyseisten omaisuuserien verotusarvon täsmäytykseen asti, realisoituneisiin pääomavoittoihin sovelletaan erityisiin tavallisesti sovellettavan verokannan sijaan yleensä korvaavaa alennettua verokantaa. Alennettu verokanta hyödyttää yritystä, sillä se maksaa veron tavanomaista pienemmästä voitosta ja voi lisäksi jakaa kyseiset voitot osakkeenomistajille osinkoina, mistä mahdollisesti syntyy oikeus verohyvityksiin tai vapautuksiin yrityksen jo maksamista veroista. Korvaavasta verosta koituvaa etua voi valtiontukisääntöjen soveltamisen näkökulmasta olla perusteltu veroteknisistä syistä⁽⁴⁾, kun otetaan huomioon pääomavoittojen erityisluonne verrattuna muusta toiminnasta saataviin tuottoihin.

2.3 Pääomavoittojen verotus Italiassa

- (21) Tutkittavana olevan järjestelyn luonteen kuvaamiseksi on tehtävä yhteenveto säännöksistä, joita Italiassa sovelletaan verotettaessa pääomavoittoja, jotka on saatu Italian pankkijärjestelmää koskevassa laissa 218/1990 säädettyjen yritysten uudelleenjärjestelyjen seurauksena toteutetuista omaisuuserien luovutuksista.

Lain 218/1990 nojalla toteutettuihin luottolaitoskonsernien uudelleenjärjestelyihin liittyvät omaisuuserien luovutukset

- (22) Lailla 218/1990 otettiin Italian pankkitoiminnan saneerauksen yhteydessä käyttöön järjestely, jonka tarkoituksena oli helpottaa paikallisten julkisten luottolaitosten käyttöomaisuuden ja muiden omaisuuserien tai pankkisektorin liiketoimintalohkojen siirtämistä vastaperustetuille tai jo olemassa oleville yksityisille luottolaitoksille (lain 218/1990 1 §). Vuonna 1990 liiketoimintalohkon luovutus rinnastettiin verotuksellisesti omaisuuden myyntiin. Tämä tarkoitti, että luovutettujen omaisuuserien nykykäyttöarvon ja niiden verotusarvon erotuksesta olisi

⁽⁴⁾ Ks. asia C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato ja Cassa di Risparmio di San Miniato SpA*, tuomio 10.1.2006, (Kok. 2006, s. I-00289, 136–137 kohta).

täytynyt maksaa yhtiöveroa tuolloin voimassa olleen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun presidentin asetuksen nro 917, jäljempänä 'DPR 917/1986', 54 §:n 5 momentin ja 9 §:n nojalla.

(23) Pankkien omaisuuserien luovutuksen helpottamiseksi lain 218/1990 7 §:n 2 momentissa säädetään muun muassa poikkeuksellisesta verojärjestelystä, jonka nojalla pääomavoittoja, joita on saatu luovuttamalla mainitun lain 1 §:ssä säädetyn uudelleenjärjestelyn yhteydessä omaisuuseriä yksityisille luottolaitoksille niiden osakkeita vastaan, ei oteta huomioon verotuksessa ennen kuin pääomavoittot realisoituvat omaisuuserien myynnin yhteydessä tai kun ne jaetaan osakkeenomistajille osinkojen muodossa (pääomavoiton verotuksen lykkääminen).

(24) Lain 218/1990 tavoitteet voidaan tiivistää seuraavasti:

i) annetaan pankkisektorilla (lähinnä vähittäispankkeina) toimiville julkisille laitoksille mahdollisuus vaihtaa yhtiömuotonsa osakeyhtiöksi, koska se sopii liiketoiminnan harjoittamiseen paremmin;

ii) annetaan näille julkisille luottolaitoksille mahdollisuus korottaa pääomaansa houkuttelemalla uutta pääomaa osakkeenomistajilta ja yhdistymällä;

iii) varmistetaan, että julkisilla ja yksityisillä luottolaitoksilla on samanlaiset toimintaedellytykset ja myönnetään viimeksi mainituille uudelleenjärjestelyjen seurauksena realisoituneiden pääomavoittojen verotuksessa sama neutraalin verotuksen etu kuin julkisille luottolaitoksille.

(25) Lain 218/1990 7 §:n 2 momentissa säädettiin, että 15 prosenttia luovutushetkellä realisoituvista pääomavoitoista on luovuttajalle (julkiselle luottolaitokselle) veronalaista tuloa, johon sovelletaan yleistä yhtiöverokantaa (tuolloin 52,2 prosenttia, josta oikeushenkilöiden tuloveron IRPEG:n osuus oli 36 prosenttia ja paikallisen tuloveron ILOR:n osuus 16,2 prosenttia). Laissa vahvistettiin, että verotettava 15 prosentin osuus pääomavoitosta voi-

tiin kohdistaa yksittäisiin omaisuuseriin – luovutuksen vastaanottavan pankin uutena veropohjana – tai liikearvoon. Lisäksi laissa säädettiin, että vastaanottajapankille luovutettujen omaisuuserien verotusarvo merkitään vastaanottajan kirjanpitoon (siirretty verotusarvo) ja kirjataan myös luovuttajapankilta saatujen osakkeiden arvoksi (korvaava verotusarvo), lukuun ottamatta veronalaista 15 prosentin osuutta pääomavoitosta, joka otetaan huomioon verotusarvojen (siirrettyjen ja korvaavien) nousuna.

(26) Järjestelyssä säädettiin siis osittaisesta verotuksen neutraaliudesta, jossa liiketoiminnan luovutukseen liittyi yhtiöveron lykkäys, jos luovutettujen toimintojen verotusarvot siirrettäisiin luovuttavalta luottolaitokselta saatuihin osakkeisiin ja luovutuksen saaja soveltaisi saatuihin omaisuuseriin verotusarvoa, joka niillä oli, kun ne olivat luovutuksen tekijän omistuksessa. Järjestelyssä omaisuuserien käypä arvo luovutushetkellä ja niiden verotusarvo eriytettiin toisistaan. Lain 218/1990 7 §:n 2 momentin nojalla sekä luovutuksen saajan että luovutuksen tekijän oli liitettävä veroilmoitukseensa "täsmäytyslaskelma", jossa niiden on selvitettävä verotusarvojen ja kirjanpitoarvojen poikkeamat.

Sulautumadirektiivin nojalla toteutettuihin yritysten rakenneuudistuksiin liittyvät omaisuuserien luovutukset

(27) Italia on sisällyttänyt direktiivin 90/434/ETY⁽⁵⁾ (ns. sulautumadirektiivi) oikeusjärjestykseensä 30 päivänä joulukuuta 1992 annetulla decreto legislativo -asetuksella nro 544, jäljempänä "asetus 544/1992". Alkuperäisessä sulautumadirektiivissä käsiteltiin eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskevia sulautumisia, diffuusioita, varojen siirtoja ja osakkeiden vaihtoja seuraavien kolmen ehdon täyttyessä: i) yhtiömuodon täytyy olla joku direktiivin liitteessä luetelluista; ii) yhtiön verotuksellisen kotipaikan on oltava jossakin jäsenvaltiossa; ja iii) yhtiön on maksettava jotakin direktiivin 3 artiklan c kohdassa luetelluista jäsenvaltioissa voimassa olevista yhtiöveroista.

(28) Sulautumadirektiivissä varojensirto määritellään seuraavasti: liiketoimi, jolla yhtiö ilman purkamismenettelyä siirtää koko toimintansa tai useita toimialojaan toiselle yhtiölle saaden vastineeksi vastaanottavan yhtiön yhtiöpääomaa edustavia arvopapereita (kyseessä voi olla perustettava tytäryhtiö, jonka alkupääoma muodostetaan siirrettävistä osakkeista, tai jo olemassa oleva yhtiö).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 90/433/ETY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1990, eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EYVL L 225, 20.8.1990, s. 1).

(29) Direktiivin 2 artiklan i kohdan mukaan siirretyillä varoilla tarkoitetaan toimialaa eli yhtiön osan kaikkia varoja ja vastuita, jotka hallinnollisesti muodostavat itsenäisen toiminnan, toisin sanoen omavaraiseen toimintaan kykenevän yksikön. Yhteisöjen tuomioistuin on äskettäin antanut tuomion⁽⁶⁾, jonka mukaan kaikki tietyn toimialan varat ja vastuut on siirrettävä, jotta direktiiviä sovellettaisiin varojensiirtoon. Sulautumadirektiivin mukaan varojensiirron vastikkeen on koostuttava pelkästään osakkeista, joten – toisin kuin muiden direktiivissä käsiteltyjen liiketoimien, kuten sulautumisten, diffuusioiden ja osakkeiden vaihtojen yhteydessä – tässä tapauksessa käteismaksu ei ole sallittu vastike varojensiirrosta.

(30) Sulautumadirektiivin 9 artiklassa säädetään saman direktiivin 4 artiklaan viitaten, että arvonkorotusta ei voida varojensiirron yhteydessä verottaa vastaanottavan yrityksen tasolla. Direktiivissä määritellään arvonkorotukset siirrettyjen varojen ja vastuiden reaaliarvon (markkinaarvon) ja niiden verotusarvon erotukseksi siitä riippumatta, miten kyseiset arvot kansallisessa lainsäädännössä määritellään. Sulautumadirektiivissä säädetty arvonkorotusten edullinen kohtelu – kun on kyse yritysten varojensiirroista eri jäsenvaltioiden välillä – perustuu ns. kiinteän toimipaikan ehtoon. Tämä tarkoittaa, että ainoastaan varoihin, jotka jäävät yhtiöön, jonka verotuksellinen kotipaikka on varat siirtävän yhtiön jäsenvaltiossa, tai jotka tosiasiallisesti liitetään siirtävän yhtiön jäsenvaltiossa sijaitsevaan vastaanottavan yhtiön kiinteään toimipaikkaan, voidaan soveltaa direktiivin 4 artiklassa tarkoitettua verotuksen lykkäämistä.

(31) Direktiivissä siis säädetään verotuksen neutraaliudesta tai veronkannon lykkäämisestä eikä verosta vapauttamisesta, sillä vastaanottavan yhtiön jäsenvaltio säilyttää oikeuden verottaa omaisuuserien luovutuksen yhteydessä realisoituneita pääomavoittoja sitten, kun omaisuuserät tulevaisuudessa myydään. Jotta siirrettyihin omaisuuseriin liittyvät pääomavoitot säilyisivät veronalaisina, ne on merkittävä vastaanottavan yhtiön verokirjanpitoon. Tätä varten kaikki siirretyt varat ja vastuut on merkittävä vastaanottavan yhtiön verokirjanpitoon siihen arvoon, joka niillä oli välittömästi ennen siirtoa (siirretty verotusarvo). Vastaanottavan yhtiön on näin ollen omaksuttava veropohja siirtävältä yhtiöltä, eikä sen ole mahdollista muuntaa veropohjaa markkina-arvoon. Sen vuoksi sulautumadirektiivin säännökset, joissa säädetään varojensiirtojen edulli-

sesta verokohtelusta, ovat pohjimmiltaan samanlaisia kuin lain 218/1990 1 §:n säännökset. Direktiivissä ei kuitenkaan ole säännöksiä siitä, kuinka vastaanottavan yhtiön olisi arvostettava osakkeet, jotka se saa vastikkeena siirretyistä varoista, kun taas lain 218/1990 7 §:n 2 momentissa nimenomaisesti säädetään korvaavan verotusarvon soveltamisesta, mikä johtaa kaksinkertaiseen poikkeamiseen.

Asetuksen 358/1997 nojalla toteutettuihin yritysten uudelleenjärjestelyihin liittyvät omaisuuden luovutukset

(32) Sulautumadirektiivin säännökset, jotka on otettu osaksi Italian lainsäädäntöä asetuksella 544/1992, koskevat pelkästään eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden uudelleenjärjestelyjä, mutta Italia on ulottanut yhtiöiden uudelleenjärjestelyihin sovellettavan verotuksen neutraaliuden myös Italiassa toteutettaviin yhtiöiden uudelleenjärjestelyihin. Italia on 8 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Decreto Legislativo -asetuksella nro 358, jäljempänä 'asetus 358/1997', ottanut käyttöön alueellaan sijaitsevien yhtiöiden uudelleenjärjestelyyn sovellettavat yleiset verosäännökset, joita sovelletaan myös silloin, kun omaisuuden luovutus toteutetaan niin, että liiketoimintalohko vaihdetaan osakkeisiin.

(33) Italiassa sijaitsevien yhtiöiden uudelleenjärjestelyjen yhteydessä syntyneiden ja etenkin asetuksessa 358/1997 tarkoitettuihin omaisuuden luovutuksiin liittyvien pääomavoittojen yleinen verojärjestelmä perustuu kahteen vaihtoehtoiseen järjestelmään.

(34) Asetuksen 358/1997 3 §:ssä säädetään vaihtoehtoisesta korvaavasta pääomavoittojen verojärjestelystä, joka koskee yhtiöiden osien tai määräosuuksien vaihtamista kyseisen yhtiön osakkeisiin. Asetuksen 3 §:ssä ensinnäkin vahvistetaan, että kyseisiä pääomavoittoja määritettäessä on vähennettävä luovutettujen omaisuuserien verotusarvosta – joka niillä oli siirtävän yhtiön omistuksessa – joko luovuttavan yhtiön kirjanpidossa omaisuuserien luovutuksesta korvauksena saaduille osakkeille annettu arvo tai vastaanottavan yhtiön kirjanpidossa luovutetulle liiketoimintalohkolle annettu arvo, jos viimeksi mainittu on suurempi. Lisäksi 3 §:ssä säädetään mahdollisuudesta maksaa pääomavoitoista 19 prosentin korvaava vero.

⁽⁶⁾ Asia C-43/00, *Andersen og Jensen ApS v. Skatteministeriet*, tuomio 15.1.2002 (Kok. 2002, s. I-00379,34 kohta ja sitä seuraavat).

Uuden järjestelyn mukaan sekä luovuttava yhtiö että vastaanottava yhtiö merkitsevät realisoituneiden pääomavoittojen kirjanpitoarvoksi ja verotusarvoksi omaisuuserien uuden arvon, jotta voidaan välttää verotusarvon ja kirjanpitoarvon poikkeaminen toisistaan (luovutuksen kirjanpidollinen neutraalius).

(35) Toisaalta asetuksen 358/1997 4 §:ssä säädetään, että omaisuuden luovutukseen osallistuvat voivat valita sulautumadirektiivissä säädetyn kaltaisen veronlykkäyksen. Tällaisessa järjestelyssä liiketoimintalohkon omaisuuserien luovutus Italian alueella sijaitsevien yhtiöiden välillä on verotuksellisesti neutraali. Toisin sanoen pääomavoittoja, jotka realisoituvat vaihdettaessa omaisuuseriä osakkeisiin, ei oteta verotuksessa huomioon, jos luovutettujen omaisuuserien verotusarvo siirretään osakkeille, jotka siirtävä yhtiö saa, ja vastaanotettaville omaisuuserille annetaan verotusarvo, joka niillä oli, kun ne olivat siirtävän yhtiön omaisuutta (omaisuuden luovutuksen verotuksellinen neutraalius).

(36) Italian yhtiöverojärjestelmää muutettiin perusteellisesti vuonna 2003 eli samoihin aikoihin, kun laissa 350/2003 säädetty täsmäytysjärjestelmä tuli voimaan (1 päivästä tammikuuta 2004). Uudistus tuli voimaan 12 päivänä joulukuuta 2003 annetulla Decreto Legislativo -asetuksella nro 344/2003, jäljempänä 'asetus 344/2003', jossa säädettiin seuraavista tämän menettelyn kannalta merkityksellisistä seikoista:

i) IRPEG (aikaisempi oikeushenkilöiden tulovero) kumottiin ja otettiin käyttöön uusi 33 prosentin yhteisövero, IRES; samalla poistettiin kahteen eri verokantaan perustuva tulovero, jossa yhtiön uudelleen investoimaan veronalaiseen tuloon sovellettiin alennettua IRPEG-kantaa (19 prosenttia);

ii) poistettiin yhtiöveron hyvitysjärjestelmä, jossa osakkeenomistajille jaettuja osinkoja verotettiin uudestaan, mutta Italiassa maksetusta yhtiöverosta myönnettiin verohyvitys; järjestelmä korvattiin järjestelyllä, jossa sekä Italiassa maksetut että ulkomailta tulevat osingot osittain vapautettiin verosta;

iii) otettiin käyttöön järjestely, jossa määräosuuksien myynnistä saadut pääomavoitot vapautettiin verosta, ja samalla poistettiin mahdollisuus vähentää hallussa olevien osuuksien arvonalennukset;

iv) poistettiin asetuksen 358/1997 3 §:ssä säädetty yhtiöiden uudelleenjärjestelyjen yhteydessä syntyneisiin pääomavoittoihin sovellettu 19 prosentin korvaava vero. Kumottaessa asetuksen 358/1997 säännökset otettiin asetuksella 344/2003 käyttöön yhtiöiden uudelleenjärjestelyjen, kuten sulautumisten ja diffuusioiden neutraali verotus, josta säädetään 22 päivänä joulukuuta 1986 annetussa presidentin asetuksessa nro 917 myöhempine muutoksineen – tuloverolaki (TUIR) – 170–174 §. Liiketoimintalohkojen ja määräosuuksien luovutuksia ei kuitenkaan siirretty tuloverolain ja sen myöhempien muutosten piiriin, mistä seurasi, että liiketoimintalohkojen luovutuksia, joihin sovellettiin presidentin asetuksen 917/1986 175 §:n ja sen myöhempien muutosten nojalla neutraalia kirjanpitoa, ja muita yhtiöiden uudelleenjärjestelyjä, joihin sovellettiin neutraalia verotusta, kohdeltiin eri tavoin.

(37) Lailla 344/2003 käyttöön otetun verouudistuksen perusteella kaikkien eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden välisen uudelleenjärjestelyjen sulautumadirektiivissä tarkoitettu verotuksellinen neutraalius säilyy, sillä direktiivissä säädetään mahdollisuudesta toteuttaa luovutus verotuksellisesti neutraalisti. Asetuksen 358/1997 3 §:ssä säädetty mahdollisuus soveltaa korvaavaa 19 prosentin verokantaa poistettiin 1 päivästä tammikuuta 2004, mutta säilytettiin järjestelmä, jossa toteutetusta liiketoimintalohkon luovutuksessa syntyneet pääomavoitot määritetään kirjanpidollisesti neutraaleiksi. Lisäksi asetuksen 358/1997 4 §:ssä säädetty vaihtoehtoinen veronmaksun lykkäysjärjestely poistettiin. Liiketoimintalohkon myynnistä tai luovutuksesta saatuja pääomavoittoja verotetaan edellä kuvatun uudistuksen seurauksena samalla tavoin kuin yksittäisten omaisuuserien myynnistä saatuja voitoja.

(38) Yhteenvetona voidaan todeta, että kun laki 350/2003 hyväksyttiin, oli edelleen verotuksellisesti edullisempaa luovuttaa omaisuuseriä vaihtamalla ne osakkeisiin kuin myymällä, koska määräosuuksien luovutus oli vapautettu verosta, mutta muiden omaisuuserien luovutukset olivat veronalaisia.

(39) Komissio on kuvaillut sulautumadirektiivissä ja asetuksessa 358/1997 säädetty puitteet voidakseen tarkastella eri järjestelyjä, joiden mukaisesti yhtiöt voivat uudelleenarvostaa ja täsmäyttää käyttöomaisuuttaan.

2.4 Laeissa 342/2000, 448/2001 ja 350/2003 tarkoitettut täsmäytykset

Laissa 218/1990 tarkoitettut luottolaitosten uudelleenjärjestelyt

- (40) Lailla 218/1990 tietyt julkiset luottolaitokset yksityistettiin uudelleenjärjestelyin ja omaisuuden luovutuksin (12 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen nro 375, muutettu 7 päivänä maaliskuuta 1938 laiksi nro 141, mukaisesti), ja ne muutettiin pankkisektorilla toimiviksi osakeyhtiöiksi (lain 218/1990 1 §). Lain 218/1990 7 §:n 2 momentin mukaan omaisuuserien luovutuksessa realisoituneita pääomavoittoja ei oteta verotuksessa huomioon, jotta liiketoimen verotuksellinen neutraalius voidaan varmistaa. Kuitenkin 15 prosenttia tällaisista pääomavoitoista oli veronalaista tuloa, ja siitä kannettiin tuolloin voimassa olleen yleisen verokannan mukainen yhtiövero. Lain 218/1990 7 §:n 2 momentin mukaisesti luovutettujen omaisuuserien verotusarvo siis määritettiin (täsmäytettiin) 15 prosentiksi pääomavoiton arvosta, mutta loput 85 prosenttia pääomavoitosta jäi verotuksessa huomioimatta.
- (41) Vastaanotettujen osakkeiden ja luovutettujen omaisuuserien verotusarvon erotus ja toisaalta vastaanotettujen osakkeiden ja luovutettujen omaisuuserien kirjanpitoarvon erotus oli lykättyä pääomavoittoa (vain 15 prosenttia täsmäytettiin). Pääomavoiton loppuosan verottamista lykättiin siihen asti, kunnes pääomavoitto mahdollisesti realisoitui, kun kyseisiä omaisuuseriä myytiin tai vielä verottamatonta pääomavoittoa vastaava varaus jaettiin osakkeenomistajille osinkoina.
- (42) Siksi laissa 218/1990 säädettyjen verokirjanpidon periaatteiden nojalla 85 prosenttia mainitussa laissa tarkoitettujen uudelleenjärjestelyjen yhteydessä vaihdettuihin omaisuuseriin liittyvien pääomavoittojen taloudellisesta arvosta jää ottamatta huomioon verotuksessa. Italian viranomaisten mukaan kyseisten luottolaitosten uudelleenjärjestelyt toteutettiin vuosina 1990–1995. Tuolloin syntyneet pääomavoitot jäädytettiin tuleviksi vuosiksi ja kyseiset yhtiöt velvoitettiin ilmoittamaan täsmäyttämättömät arvot veroilmoituksen liitteessä.

Laissa 342/2000 tarkoitettut täsmäytykset

- (43) Lain 218/1990 nojalla toteutetuissa luottolaitosten uudelleenjärjestelyissä syntyneet yhtiöt voivat 21 päivänä marraskuuta 2000 annetun lain nro 342⁽⁷⁾, jäljempänä 'laki 342/2000', 17 artiklan nojalla täsmäyttää uudelleenjärjestelyjen yhteydessä toteutetuissa omaisuuserien luovutuksissa syntyneiden ja vielä 31 päivänä joulukuuta 1999 taseessa olevien pääomavoittojen verotusarvot niiden kirjanpitoarvojen kanssa. Edellytyksenä oli, että kyseiset yh-

tiöt maksoivat pääomavoitoista 19 prosentin korvaavan yhtiöveron tuolloin sovelletun 42,4 prosentin (37 prosentin yhtiövero ja tuotannollisesta toiminnasta kannettava 5,4 prosentin paikallisvero) yleisen verokannan sijaan Täsmäyttäminen oli rajoitettu 85 prosenttiin alkuperäisestä pääomavoitosta, jota ei ollut otettu verotuksessa huomioon tai jonka verotusta oli lykätty.

- (44) Maksamalla pääomavoitoista 19 prosentin veron sekä yhtiöt, joiden hallussa pankkien omaisuuserät olivat, että yhtiöt, jotka omistivat kyseisten yhtiöiden osakkeita, saattoivat täsmäyttää kyseisten omaisuuserien ja osakkeiden verotusarvot. Mikäli osakkeet oli luovutettu muille yhtiöille tai vaihdettu muiden yhtiöiden osakkeisiin ilman käteismaksua, myös kyseiset yhtiöt saattoivat täsmäyttää vaihdettujen osakkeiden arvon.
- (45) Pääomavoittovero kuitenkin alennettiin 15 prosenttiin (korvaavan veron suuruus oli 19 prosenttia), jos luottolaitos päätti täsmäyttää ainoastaan omaisuuseriensä verotusarvon sen sijaan, että se olisi täsmäyttänyt sekä omaisuuserien että osakkeiden verotusarvon. Tällaisessa tapauksessa täsmäytysjärjestelystä hyötyivät ainoastaan luottolaitokset, joiden hallussa alkuperäisen luovutuksen kohteena olleet omaisuuserät olivat.
- (46) Maksettuaan pääomavoittoveron edunsaajat vapauttivat alkuperäisten liiketoimien yhteydessä realisoituneet pääomavoitot (jotka olivat olleet jakamattomissa voittovaruuksissa), ja ne saattoivat jakaa voitot osinkoina osakkeenomistajille.
- (47) Edellä kuvatun, pankkisektorin uudelleenjärjestelyjen yhteydessä vaihdettujen omaisuuserien ja osakkeiden täsmäytyksen lisäksi lain 342/2000 19 §:ssä säädettiin, että pääomavoittojen korvaavaa veroa voitiin soveltaa myös yhtiöihin, jotka halusivat täsmäyttää sellaisten omaisuuserien ja osakkeiden verotusarvot, jotka ne olivat saaneet omistukseensa muissa uudelleenjärjestelyissä, joihin sovellettiin asetuksessa 358/1997 tarkoitettua neutraalia verotusta.
- (48) Lain 234/2000 19 §:ssä tarkoitettua järjestelyä (jossa säädettiin omaisuuserien ja osakkeiden täsmäytyksen osalta korvaavista 19 prosentin ja 15 prosentin pääomavoittoveroista) asetuksessa 358/1997 tarkoitettujen yhtiöiden uudelleenjärjestelyjen yhteydessä verotuksellisen täsmäytyksen tuloksena syntyneiden voittojen verotus rinnastettiin kaikissa suhteissa laissa 218/1990 tarkoitettujen luottolaitosten voittojen verotukseen.

⁽⁷⁾ Italian virallinen lehti *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nro 276, 21.11.2000.

(49) Lisäksi lain 342/2000 20 §:ssä vahvistettiin yksityiskohdaiset säännöt pääomavoittojen korvaavalle verolle ja verohyvitykselle, joka myönnetään osakkeenomistajille, joille maksetaan osinkoja verotuksessa huomioon otettujen pääomavoittojen seurauksena.

Laissa 448/2001 tarkoitettut täsmäytykset

(50) Laissa 342/2000 säädettyjä täsmäytysjärjestelyjä jatkettiin 28 päivänä joulukuuta 2001 annetulla lailla nro 448, jäljempänä 'laki 448/2001', yhtiöiden taseeseen kirjattujen vielä täsmäyttämättömien omaisuuserien osalta.

(51) Lain 448/2001 3 §:n 11 momentissa säädettiin, että lain 342/2000 17–20 §:ssä tarkoitettua täsmäytysjärjestelyä sovelletaan sekä laissa 218/1990 tarkoitettuihin pankkisektorin uudelleenjärjestyihin liittyvistä omaisuuseristä ja osakkeista peräisin oleviin verottamattomiin voittoihin että muista, asetuksen 358/1997 nojalla toteutetuista uudelleenjärjestelyistä peräisin oleviin omaisuuseriin, jotka olivat yhtiön hallussa vielä 31 päivänä joulukuuta 2001. Laissa 448/2001 säädettiin, että täsmäytyksen aikaan sovelletun 41 prosentin yhtiöveron (joka muodostuu 36 prosentin yhtiöverosta ja tuotannollisesta toiminnasta kannettavasta 5 prosentin paikallisverosta) sijaan voitoista kannetaan korvaavaa veroa 12 prosenttia, jos kyseessä on kaksinkertainen täsmäytys (sekä vastaanottavan yhtiön hallussa olevien omaisuuserien että luovuttavan yhtiön saamien osakkeiden täsmäytys), ja 9 prosenttia, jos kyseessä on yksinkertainen täsmäytys (joka rajoittuu vastaanottavan yhtiön hallussa oleviin omaisuuseriin).

Laissa 350/2003 tarkoitettut täsmäytykset

(52) Lain nro 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädettiin, että lain 342/2000 17 §:ssä säädettyä täsmäytysjärjestelyä voidaan soveltaa myös realisoituneisiin vielä verottamattomiin voittoihin, jotka liittyvät omaisuuseriin, joita laissa 218/1990 tarkoitettujen pankkisektorin uudelleenjärjestelyt koskevat, ja jotka edelleen näkyvät 31 päivänä joulukuuta 2003 käynnissä olevan tilikauden taseessa. Laissa 350/2003 vahvistettiin, että tällaisten voittojen täsmäytykseen liittyvien pääomavoittojen korvaava vero oli 12 prosenttia, jos kyseessä oli kaksinkertainen täsmäytys (sekä luottolaitoksen haltuunsa saamien omaisuuserien että ne luovuttaneen luottolaitoksen vastaanottamien osakkeiden täsmäytys), ja 9 prosenttia, jos kyseessä oli yksinkertainen täsmäytys (joka rajoittuu luottolaitoksen haltuunsa saamiin omaisuuseriin). Lain 350/2003 26 §:ssä ei kuitenkaan säädetty mistään muusta omaisuuserien täsmäytyksestä asetuksen 358/1997 nojalla toteutettuihin yleisiin yhtiöiden uudelleenjärjestelyihin liittyen.

(53) Lain 350/2003 2 §:n 26 momentin mukaan lain 218/1990 nojalla realisoituneista pääomavoitoista, jotka liittyvät käyttöomaisuuden ja pankkien muiden omaisuuserien luovuttamiseen vastaperustetuille tai jo olemassa oleville yksityisille luottolaitoksille kyseisten luottolaitosten osakkeita vastaan, voidaan maksaa 12 prosentin tai 9 prosentin korvaava vero tuolloin sovelletun 37,25 prosentin verokannan (33 prosentin yhtiöveron ja tuotannollisesta toiminnasta kannettava 4,25 prosentin paikallisvero) sijaan. Lisäksi laissa 350/2003 säädettiin, että korvaava vero maksetaan kolmessa erässä (50 prosenttia vuonna 2004, 25 prosenttia vuonna 2005 ja 25 prosenttia vuonna 2006) ilman korkoja.

(54) Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella yhdeksän pankkikonsernia on täsmäyttänyt omaisuuseränsä lain 350/2003 26 §:n 26 momentin nojalla maksamalla pääomavoitoista 9 prosentin korvaavan veron (yksinkertainen täsmäytys). Kyseiset pääomavoitot olivat määrältään yhteensä yli 2 059 miljoonaa euroa. Näiden yhdeksän pankin maksamien korvaavien verojen määrä oli 180 615 534 euroa. Jotta verojen valtiontukiekvivalentti voidaan laskea, vuonna 2005 ja 2006 maksettaviin eriin on lisättävä komission asetuksessa N:o 794/2004⁽⁸⁾ säädetty sääntöjenvastaisten tukien takaisinperintään sovellettava 3,7 prosentin viitekorko. Maksettu vero nousi näin 185 505 996 euroon⁽⁹⁾, joka on viitemäärä laskettaessa mahdollisen tuen määrää avustusekvivalenttina ilmaistuna.

Laissa 350/2003 tarkoitettut uudelleenarvostukset

(55) Lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa säädettiin, että kaikki verovelvolliset yhtiöt voivat määrittää 31 päivänä joulukuuta 2002 olemassa olevien omaisuuseriensä verotusarvot uudelleen senhetkiseen käypään arvoon maksamalla kolmessa erässä (50 prosenttia vuonna 2004, 25 prosenttia vuonna 2005 ja 25 prosenttia vuonna 2006) 19 prosentin korvaavan veron, jos kyseessä on poistokelpoisten omaisuuserien uudelleenarvostus, ja 15 prosentin korvaavan veron, jos kyseisistä omaisuuseristä ei tehdä poistoja.

⁽⁸⁾ Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta (V luku – Takaisinperittävän sääntöjenvastaisen tuen korko) (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Maksetut määrät ovat seuraavat: a) 92 760 506 euroa vuonna 2004; b) 46 380 253 euroa vuonna 2005, mikä vastaa 44 725 412 euron nykyarvoa vuonna 2004; ja c) 46 380 253 euroa vuonna 2006, mikä vastaa 43 129 616,9 euron nykyarvoa vuonna 2004.

- (56) Kuten edellä mainittiin, uudelleenarvostukset ovat poikkeuksellisia operaatioita, jotka toisinaan sallitaan erityisin verosäännöksin omaisuuserien muuntamiseksi käypään arvoon. Verotuksellinen uudelleenarvostus on eri asia kuin täsmäytys. Ensiksi mainitussa yhtiön omaisuuserien verotusarvo voidaan saattaa uudelleenarvostushetken markkina-arvon mukaiseksi, kun taas viimeksi mainitussa verotettava pääomavoitto ei voi olla suurempi kuin aiemmin toteutuneen tapahtuman, esimerkiksi uudelleenjärjestelyn, yhteydessä.
- (59) Lisäksi komissio piti lakien 342/2000 ja 448/2001 nojalla tuensaaajia hyödyttäen verotäsmäytyksiä vain yleisinä verotoimenpiteinä, joilla pyrittiin varmistamaan realisoituneiden pääomavoittojen verotuksen tasapuolisuus, kun taas lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädetty täsmäytys kohdistui pelkästään lain 218/1990 mukaisten uudelleenjärjestelyjen kohteena oleviin pankkeihin. Sen vuoksi sitä ei voitu pitää yleisluonteisena toimenpiteenä eikä voitu katsoa, että sillä oli tarkoitus varmistaa tutkittavana olevien pääomavoittojen ja vastaavissa muissa yritysten uudelleenjärjestelyissä realisoituneiden pääomavoittojen tasapuolinen kohtelu. Lisäksi komission mukaan se, että jotkin italialaispankit olivat suorittaneet taseisiinsa kirjattuihin verottamattomiin pääomavoittoihin liittyvät verovelkansa maksamalla nimellisen (alennetun) veron, olisi voinut tehdä niistä houkuttelevampia yritysostokohteita, mikä olisi vääristänyt pankkisektorin yritysostomarkkinoita.

3. MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

- (57) Komissio aloitti 30 päivänä toukokuuta 2007 päivätyllä päätöksellä ⁽¹⁰⁾ EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädetyn verotäsmäytysjärjestelyn osalta. Järjestely vaikutti täyttävään kaikki ehdot, joita EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukea pitäminen edellyttää. Lisäksi tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille oli epäilyjä, koska ei näyttänyt olevan mahdollista soveltaa mitään EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyä poikkeuksista.
- (58) Komissio katsoi erityisesti, että lain 250/2003 2 §:n 26 momentilla myönnettiin taloudellista etua, joka vastasi suuruudeltaan vuonna 2004 omaisuuserien arvon täsmäyttämiseksi tosiasialisesti maksetun veron ja, jos täsmäytys olisi tehty lain 350/2003 2 §:n 26 momentin säännöksiä soveltamatta, yleisen veron erotusta. Vuonna 2004 kyseisiin voittoihin olisi sovellettu 37,25 prosentin verokantaa (joka muodostuu 33 prosentin yhtiöverosta ja tuotannollisesta toiminnasta kannettavasta 4,25 prosentin paikallisverosta), mutta tosiasialisesti maksettu korvaava vero oli 9 prosenttia. Lisäksi lain 350/2003 nojalla korvaava vero maksettiin kolmessa erässä (50 prosenttia vuonna 2004, 25 prosenttia vuonna 2005 ja 25 prosenttia vuonna 2006) ilman korkoja, mutta ilman lain 350/2003 2 §:n 26 momentin säännöksiä sovellettava vero olisi täytynyt maksaa kokonaan vuonna 2004. Komissio on laskenut, että tutkittavan järjestelyn yhdeksän tuensaaajaa maksoivat tosiasialisesti veroa avustusekvivalentiksi muutettuna 185 505 996 euroa, kun yleinen vero olisi ollut 771 991 022 euroa (37,25 prosenttia 2 059 miljoonan euron realisoituneesta voitosta). Yleisen veron ja tosiasialisesti maksetun veron erotus on siis 586 485 026 euroa.
- (59) Siksi komissio päätteli, että tutkittavana oleva järjestely saattoi olla yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, ja aloitti EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio ilmoitti, että jos se kyseisen menettelyn päätteeksi toteaa, että tutkittavana oleva järjestely on yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, se olisi perittävä takaisin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹¹⁾ 14 artiklan mukaisesti. Joitakin verotukijärjestelyjä koskevan käytännön perusteella ⁽¹²⁾ takaisinperinnän olisi kuitenkin kohdistuttava pelkästään veron määrään, joka on jäänyt maksamatta, verrattuna määrään, joka tuensaaajan olisi pitänyt maksaa, jos tuensaaaja olisi soveltanut muita tuolloin käytettävissä olleita verojärjestelyjä. Tämä ei tarkoita kuitenkaan, että tilanteen palauttamisessa ennalleen otettaisiin huomioon puhtaasti hypoteettisia valintoja, joita kyseisen järjestelyn tuensaaajat olisivat voineet tehdä ⁽¹³⁾. Komissio pyysi Italian viranomaisia ja asianomaisia esittämään huomautuksensa siitä, voitaisiinko sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen takaisinperintä rajata pelkästään lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa säädetyn uudelleenarvostusjärjestelyn nojalla maksettavan veron ja tuensaaajaluottolaitosten saman lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa tarkoitettua täsmäytysjärjestelyn nojalla tosiasialisesti maksaman korvaavan veron erotukseen.

⁽¹¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹²⁾ Ks. VI jakso komission päätöksessä, tehty 4 heinäkuuta 2006, valtiontuesta N:o C 30/04 (ex NN 34/04), jonka Portugalin on myöntänyt vapauttamalla julkisten yritysten tietyt (liike)toimet yritysten myyntivoittoverosta (EUVL L 307, 7.11.2006, s. 219).

⁽¹³⁾ Ks. asia C-148/04, *Unicredito Italiano SpA / Argenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1*, tuomio 15.12.2005 (kok. 2005, s. I-11137, 113–119 kohta).

⁽¹⁰⁾ Ks. alaviite 1.

4. ITALIAN HUOMAUTUKSET

- (61) Toimittamissaan huomautuksissa Italian viranomaiset a) kielsivät tutkittavana olevan järjestelyn rinnastamisen valtiontukeen ja b) totesivat toissijaisesti, että mahdollisesti myönnetty etu oli paljon pienempi kuin komissio oli alustavasti laskenut ja että sitä olisi pidettävä vähämerkityksisenä (*de minimis*).
- (62) Italia totesi erityisesti, että lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa annettiin selvästi kaikille uudelleenjärjestelyissä osallisina olleille yhtiöille mahdollisuus täsmäyttää omaisuuseriensä arvo. Mainitun lain 2 §:n 25 momentissa mahdollisuus täsmäyttää verotusarvot kirjanpitoarvojen mukaisiksi annettiin Italian viranomaisten mukaan kaikille viittaamalla epäsuorasti lain 342/2000 145 §:ään, jossa säädettiin verotuksellisesti neutraalien uudelleenjärjestelyjen seurauksena lykättyjen pääomavoittojen ottamisesta huomioon verotuksessa, ja näin ollen se koski kaikkia asetuksen 358/1977 nojalla toteutetuista uudelleenjärjestelyistä seuranneita verotusarvojen poikkeamia.
- (63) Italian mukaan tätä yleistä täsmäytysjärjestelyä oli lain 342/2000 12 §:n nojalla mahdollista soveltaa maksamalla kolmessa erässä (50 prosenttia vuonna 2004, 25 prosenttia vuonna 2005 ja 25 prosenttia vuonna 2006) 19 prosentin korvaava vero, jos kyseessä on poistokelpoisten omaisuuserien uudelleenarvostus, ja 15 prosentin korvaava vero, jos kyseisistä omaisuuseristä ei tehdä poistoja. Italian viranomaisten mielestä lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa tarkoitettua järjestelyä olisi täytynyt arvioida lain 342/2000 14 §:llä epäsuorasti käyttöön otetun täsmäytysjärjestelyn perusteella eikä verrata sitä – kuten komissio tekee – yhtiöiden yleiseen uudelleenarvostusjärjestelyyn, josta säädetään lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa. Sekä implisiittisessä täsmäytysjärjestelyssä että eksplisiittisessä uudelleenarvostuksessa säädettiin Italian mukaan samojen korvaavien 19 prosentin ja 15 prosentin verokantojen soveltamisesta. Toisin kuin muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyssä komission päätöksessä esitettiin, Italian viranomaisten mielestä lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa mahdollisesti myönnetty etu vastasi tuensaajapankkien verottamattomista voitoistaan maksaman 9 prosentin korvaavan veron ja omaisuuseriensä arvojen täsmäytykseen oikeutettujen muiden yhtiöiden samoista voitoista maksaman 15 prosentin veron erotusta. Tätä erotusta olisi vielä pienennettävä, koska tuensaajapankit olivat maksaneet alun perin realisoituneiden pääomavoittojen 15 prosentin osuudesta suhteellisesti korkeampaa veroa kuin muut yhtiöt, jotka saattoivat valita asetuksessa 358/1997 säädetyn täysin neutraalin verotuksen.
- (64) Lisäksi Italia katsoo, että lain 218/1990 nojalla toteutettujen pankkisektorin uudelleenjärjestelyjen seurauksena saatujen pääomavoittojen täsmäytyksiä ei voitu rinnastaa muihin pääomavoittojen verotustoimenpiteisiin. Tähän on kaksi syytä. Ensinnäkin kyseiset pankkisektorin uudelleenjärjestelyt olivat jo luonteeltaankin hyvin erityislaatuisia eikä niitä siksi voi verrata muihin. Toiseksi verotoimenpiteet, joilla realisoituneiden pääomavoittojen verotusta lykättiin, oli suunniteltu nimenomaan kyseisiä uudelleenjärjestelyjä varten, ja verotuksen osittainen neutraalius koski sekä luovuttavaa että vastaanottavaa yhtiötä.
- (65) Pankkisektorin uudelleenjärjestelyjen ainutkertaisuudesta Italian viranomaiset toteavat, että toimenpide koski pelkästään joitakin 22 päivän elokuuta 1990 ja 31 päivän joulukuuta 1995 välillä toteutettuja luottolaitosten uudelleenjärjestelyjä, joiden päätarkoituksena oli italialaisten julkisoikeudellisten luottolaitosten yksityistäminen. Osakeyhtiötä pidettiin Italian julkisoikeudellisille luottolaitoksille sopivimpana yhtiömuotona, jolla varmistetaan yksityisten pankkikonsernien syntyminen maahan ja edistetään yhteismarkkinoilla toimivien pankkien tasavertaisia kilpailuedellytyksiä. Lain 218/1990 nojalla entisten julkisoikeudellisten luottolaitosten osakkeet siirrettiin suoraan yhtiöihin, joissa julkinen omistus oli enemmän tai vähemmän vallitseva, tai vastaperustetuille tai jo olemassa olleille yksityisille pankkisäätiöille, joissa julkinen omistus jakaantui useiden paikallisten viranomaisten kesken. Sekä valtiolle että säätiöille oli annettu tilapäisesti tehtäväksi näiden vastaperustettujen yhtiöiden osakkeiden hallinta ja asteittainen myynti markkinoilla, jotta pankkisektoria voitaisiin vakauttaa ja synnyttää Italiaan pankkikonserneja.

- (66) Pankkien uudelleenjärjestelyjen neutraalia verotusta voitiin perustella sillä, että tuolloin ei ollut yleistä järjestelyä, joka olisi varmistanut yhtiöiden uudelleenjärjestelyjen ja liiketoimintalohkojen luovutusten neutraalin verokohtelun. Italian lainsäätäjät pyrki helpottamaan joidenkin julkisoikeudellisten luottolaitosten yksityistämistä uudelleenjärjestelyin ja muuttamalla ne yhtiömuodoltaan yksityisoikeudellisiksi osakeyhtiöiksi välttämättä kuitenkin samalla myöntämästä niille tarpeettomia etuja. Estääkseen muita yksityisoikeudellisia luottolaitoksia haittaavaa kilpailun vääristymistä lainsäätäjät on säätänyt a) sekä luovuttavan yhteisön että vastaanottavan yhteisön osittaisesta verotuksen neutraaliudesta (15 prosenttia realisoituneista pääomavoitoista otettiin verotuksessa huomioon ja siihen sovellettiin tuolloin voimassa ollutta yleistä verokantaa, joka oli 52,2 prosenttia); b) verottamattomien pääomavoittojen kirjaamisesta erityisvaraukseen; ja c) saman osittaisen verotuksellisen neutraaliuden ulottamisesta muiden kuin julkisoikeudellisten luottolaitosten uudelleenjärjestelyihin, jotta voitiin varmistaa, että uudelleenjärjestelyjen, joihin sekä julkisoikeudelliset että yksityisoikeudelliset luottolaitokset voivat osallistua, verokohtelu oli tasapuolista.
- (67) Italian viranomaiset yhtyvät komission päätelmiin, joiden mukaan laissa 218/1990 ja asetuksessa 358/1999 säädetty neutraalit verojärjestelyt eivät ole valtiontukea, koska ne ovat verojärjestelmän sisäisen logiikan kannalta perusteltuja (muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen 30 kohta). Italian viranomaiset katsovat, että jos kyseiset päätelmät ovat oikeita, ei myöskään lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädettyä täsmäytysjärjestelyä voida pitää valtiontukena, koska se on lain 218/1990 7 §:n 2 momentissa säädetyn osittaisen verotuksellisen neutraaliuden välttämätön täydennys ja lisäksi koska on otettava huomioon kyseisten pankkisektorin uudelleenjärjestelyjen erityisluonne.
- (68) Italia korostaa, että täsmäytys koski ainoastaan alkuperäisistä uudelleenjärjestelyistä (jotka toteutettiin 22 päivän elokuuta 1990 ja 31 päivän joulukuuta 1995 välillä) johtuvia pääomavoittoja, jotka olivat jäljellä sen jälkeen, kun pääomavoitoista 15 prosenttia oli otettu verotuksessa huomioon. Alennetun korvaavan veron soveltaminen oli täysin perusteltua pääomavoittojen erityisluonteen vuoksi, sillä ne eivät olleet liikevoittoja vaan aikaisempina vuosina realisoituneita voittoja, ja erityisesti laissa 218/2000 säädettyjen pankkisektorin uudelleenjärjestelyjen erityisluonteen vuoksi, sillä niiden yhteydessä realisoituneista pääomavoitoista 15 prosentin osuudesta maksettiin 52,2 prosentin vero. Jos lasketaan keskiarvo 52,2 prosentin verokannalle ja lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädettyille korvaaville 9 prosentin ja 12 prosentin verokannoille, joita sovelletaan jäljellä olevaan 85 prosentin osuuteen pääomavoitoista, saadaan verokanta, joka on 15,48 ja 17,85 prosentin välillä. Verokanta on Italian mukaan verrattavissa laissa 350/2003 säädettyyn implisiittiseen täsmäytysjärjestelyyn, jossa poistokelpoisiin omaisuuseriin sovellettavaan 15 prosentin verokantaa ja omaisuuseriin, joista ei tehdä poistoja, sovelletaan 19 prosentin verokantaa.
- (69) Lisäksi Italian viranomaiset katsovat, että lain 350/2003 2 §:n 26 momentin mukainen täsmäytysjärjestely on joustamattomampi, sillä sen mukaan kaikkien alkuperäisestä uudelleenjärjestelystä jäljellä olevien pääomavoittojen täsmäytys on pakollista, kun taas saman lain 2 §:n 25 momentin mukainen implisiittinen täsmäytysjärjestely antaa mahdollisuuden täsmäyttää yksittäisiä omaisuuseriä, joiden arvo on noussut. Italian mukaan tällainen joustavuus oli tuensaajayhtiöille erittäin edullista, koska ne saattoivat päättää täsmäyttää ainoastaan poistokelpoiset omaisuuserät ja jättää täsmäyttämättä omaisuuserät, joiden myyntivoitto olisi joka tapauksessa ollut vapaa verosta. Esimerkiksi mainitussa osakkuuksien verovapausjärjestelyssä, joka on ollut voimassa 1 päivästä tammikuuta 2004, määräosuuksien myyntivoitosta 95 prosenttia on vapautettu verosta, ja sen vuoksi yhtiön ei kannata maksaa veroa sellaisiin omaisuuseriin liittyvistä voitoista, jotka on joka tapauksessa vapautettu lähes kokonaan verosta. Italian viranomaisten mukaan ero ei ole vähäinen, koska monet vastaperustetuille luottolaitoksille 1990-luvulla luovutetuista omaisuuseristä olivat yhtiöiden määräosuuksia ja siksi edellä kuvattun vuoden 2003 verouudistuksen seurauksena lähes kokonaan vapaita verosta.
- (70) Lopuksi Italian viranomaiset toteavat, että mikäli komissio päätyy pitämään lain 350/2003 2 §:n 26 momentin nojalla sovellettua verokantaa edullisempänä kuin saman lain 2 §:n 25 momentissa säädetyn ”yleisen” täsmäytysjärjestelyn nojalla sovellettavaa verokantaa, niiden välinen tosiasiallinen ero on kuitenkin mitätön ja siksi tukea olisi pidettävä vähämerkityksisenä.

5. ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(71) Asianomaiset esittivät huomautuksissaan useita argumentteja, joilla oli tarkoitus torjua tutkittavana olevan verotäsmäytysjärjestelyn rinnastaminen valtiontukeen. Kyseessä oli niiden mukaan tekninen verotoimenpide, joka kohdistui tiettyyn tilanteeseen eli pankkisektorilla toteutettujen uudelleenjärjestelyjen yhteydessä vaihdettujen, verottamattomien omaisuuserien verotusarvojen poikkeamisongelman ratkaisemiseen. Toimenpiteestä ei ole kyseisille pankkikonserneille edes etua, koska se merkitsee todellisuudessa lisäkuluja, joita muiden vastaavanlaisiin uudelleenjärjestelyihin osallistuneiden yhtiöiden ei asetuksessa 358/1997 ja sulautumadirektiivissä säädetyn yleisen neutraalin verojärjestelyn puitteissa yleensä tarvitse maksaa.

(72) Tutkittavana oleva järjestely ei asianomaisten mukaan ole valikoiva, vaan se on pankkisektorin erityispiirteiden ja ennen kaikkea kyseisten luottolaitosten uudelleenjärjestelyjen erityispiirteiden vuoksi perusteltu. Asianomaisten mukaan komissio olisi jo aikaisemmissa päätöksissään pitänyt laissa 218/1990 säädettyä osittain neutraalia verotusta yhteismarkkinoille soveltuvana. Esimerkkinä mainitaan valtiontukiohjelmasta, jonka Italia on toteuttanut pankkien hyväksi, 11 päivänä joulukuuta 2001 tehty komission päätös 2002/581/EY⁽¹⁴⁾, jossa puolestaan viitataan komission tiedonantoon muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Italian Banco di Napolille myöntämästä tuesta⁽¹⁵⁾.

(73) Lisäksi asianomaiset toteavat, että kyseiset uudelleenjärjestelyjen kohteena olleet luottolaitokset eivät ole saaneet mitään erityistä etua, mikä käy ilmi, kun verrataan toisiinsa kyseisten pankkien pääomavoitoistaan maksamaa korvaavaa veroa ja vastaavien uudelleenjärjestelyjen kohteena olleiden muiden yhtiöiden neutraalissa verotusjärjestelyssä maksamaa veroa. Uudelleenjärjestelyjen kohteena olleisiin pankkeihin vuonna 2003 sovellettujen verokantojen poikkeaminen muihin yhtiöihin sovelletuista voidaan selittää sillä, että näihin kahteen uudelleenjärjestelytyyppiin sovellettiin erilaista verojärjestelyä. Asianomaiset toteavat, että asetuksen 358/1997 nojalla toteutuista uudelleenjärjestelyistä seuranneet verottamattomat pääomavoitot olivat vapaasti jaettavissa, sillä ne voitiin jakaa osakkeenomistajille ilman yhtiöveroseuraamuksia.

Sen sijaan lain 218/1990 nojalla realisoituneet pääomavoitot olivat sekä luovuttavan että vastaanottavan yhtiön kannalta ”lykättyjä pääomavoittoja” siihen asti, kunnes ne jaettaisiin osakkeenomistajille.

(74) Näissä kahdessa erilaisessa tilanteessa syntyneisiin pääomavoittoihin sovellettavien verojärjestelyjen erilaisuus on – asianomaisten mukaan – vahvistettu Italian valtiovarainministeriön päätökseen nro 82/2000⁽¹⁶⁾ sisältyvässä tulkinnassa. Päätöslauselmassa verohallinto myönsi, että luovutetun liiketoimintalohkon markkina-arvon ja sen verotusarvon erotus ei ole neutraalissa verojärjestelyssä verotettavaa pääomavoittoa, jos verotusarvoja ei täsmäytetä markkina-arvoon luovuttavan yhtiön eikä vastaanottavan yhtiön tasolla. Päätöksessä tultiin myös siihen tulokseen, että liiketoimintalohkon luovutuksesta seuraava ero on puhtaasti kirjanpidollinen, ellei kyseistä liiketoimintalohkoa myydä, ja siksi ”lykätty pääomavoitto” oli jaettavissa osakkeenomistajille ilman veroseuraamuksia yhtiön tasolla. Toisaalta lain 218/1990 7 §:n 2 momentissa säädetään nimenomaisesti, että kyseisissä luottolaitosten uudelleenjärjestelyissä osittain neutraalin verotuksen puitteissa toteutetusta luovutuksesta johtuvaa kirjanpitoarvon eroa verotetaan paitsi silloin, jos omaisuuserät myydään, myös silloin, jos pääomavoittoa jaetaan osakkeenomistajille.

(75) Asianomaisten huomautusten mukaan se, että laeissa 342/2000 ja 448/2001 vuosien 2000 ja 2001 täsmäytyksiä varten vahvistetut verokannat olivat samat sekä luottolaitosten uudelleenjärjestelyille että muita yhtiöitä koskeville uudelleenjärjestelyille, mutta vuoden 2003 täsmäytysten verokannat olivat selvästi edullisemmat pankkeille, johtui vuoden 2003 yhtiöverouudistuksen myötä tulleista muutoksista. Yhtiöverouudistuksessa verohyvitys-järjestelmä korvattiin järjestelyllä, jossa vapautus verosta oli 95-prosenttinen osakkeiden kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi.

⁽¹⁴⁾ Ks. mainitun päätöksen 32 kohta (EYVL L 184, 13.7.2002, s. 27).

⁽¹⁵⁾ Ks. mainitun päätöksen 3.2.1 kohta (EYVL C 328, 1.11.1996, s. 23).

⁽¹⁶⁾ Päätös (risoluzione) nro 82/E-67004, annettu 6.6.2000, saatavilla Italian valtiovarainministeriön verotietokannassa: <http://dt.finanze.it/doctrib/PDF/Documento.pdf?Request=0&DocumentID=140000822000606FIN11000006700400&Info=1,0,0>

(76) Asianomaiset toteavat myös, että – toisin kuin uudelleenjärjestelyn kohteena olleet luottolaitokset – muut uudelleenjärjestelyn kohteena olleet yhtiöt olisivat voineet jakaa pääomavoittonsa maksamatta yhtiöveroa, mutta osingot olisivat olleet 31 päivään joulukuuta 2003 voimassa olleen verohyvitysjärjestelmän nojalla veronalaisia osakkeenomistajan tasolla. Jos yhtiöiltä olisi kannettu korvaavaa veroa pääomavoittojen huomioimiseksi verotuksessa (kuten vuoden 2000 ja 2001 täsmäytysjärjestelyissä), maksettu vero olisi hyvitetty määrästä, jonka osakkeenomistajan olisi täytynyt maksaa osingonjaon yhteydessä. Aikaisemmassa verohyvitysjärjestelmässä osakkeenomistajan verotuksessa olisi siis joka tapauksessa otettu huomioon mahdollisesti maksettu yhtiövero ja näin erilaisten täsmäytysjärjestelyiden verokohtelu olisi yhdenmukaistunut. Tämä puolestaan olisi oikeuttanut saman korvaavan verokannan soveltamisen sekä uudelleenjärjestelyn kohteena olleisiin luottolaitoksiin että muihin tuolloin uudelleenjärjesteltyihin yhtiöihin.

(77) Tilanne muuttui merkittävästi 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen, kun otettiin käyttöön uudelleenjärjestelyissä syntyneitä lykättyjä pääomavoittoja koskeva järjestely, jossa osingoista 95 prosenttia on vapautettu verosta. Vuodesta 2004 muiden kuin pankkien uudelleenjärjestelyiden seurauksena realisoituneiden ja myöhemmin osinkoina jaettujen pääomavoittojen veroa kannettiin ainoastaan 5 prosentista osinkoina jaetuista pääomavoitoista, ja tämä oli ainoa kannettava vero (jos ei sovellettu korvaavaa veroa). Uudelleenjärjestelyn kohteena olleiden pankkien pääomavoitoista sen sijaan kannettiin voitonjaon yhteydessä yleinen yhtiövero (ellei sovellettu korvaavaa veroa). Tämän epätasapuolisuuden korjaamiseksi Italian lainsäätäjät otti käyttöön lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädetyn nimellisen (alennetun) korvaavan verokannan, joka koski pelkästään uudelleenjärjestelyn kohteena olleiden pankkien lykättyjä pääomavoittoja eikä asetuksen 358/1997 nojalla lykättyjä pääomavoittoja, koska jaettaessa viimeksi mainittuja osinkoina verotus oli joka tapauksessa lievempi (osingonsaajan tasolla 95 prosenttia vapautettu verosta).

(78) Asianomaisten kanta oli tiivistettynä, että vuoden 2003 verotäsmäytysjärjestely ei tuonut uudelleenjärjestelyn kohteena olleille pankeille etua. Sen sijaan kyseessä oli toimenpide, jolla oli tarkoitus korjata laissa 218/1990 säädetyn, uudelleenjärjestelyn kohteena olleita luottolaitoksia koskevan huomattavasti raskaamman verotäsmäytysjärjestelyn ja asetuksessa 358/1997 säädetyn yleisen

järjestelyn puitteissa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen kohteena olleiden yhtiöiden jakamiin pääomavoittoihin sovelletun verotuksellisesti yleisesti ottaen vähemmän ankaran järjestelyn epätasapuolisuus.

(79) Lopuksi mainittakoon, että asianomaiset ovat toissijaisesti todenneet, että jos komissio toteaisi lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa tarkoitetun verotäsmäytysjärjestelyn antaneen erityistä etua yksinomaan lain 218/1990 nojalla toteutetuissa uudelleenjärjestelyissä mukana olleille luottolaitoksille, etu ei ole sen suuruinen kuin komissio on alun perin laskenut. Edun suuruus olisi ainoastaan täsmäytyksen nojalla maksetun veron ja saman lain 350/2003 2 §:n 25 momentin nojalla yksittäisten poistokelpoisten tai poistokelvottomien omaisuserien uudelleenarvostamisen yhteydessä maksettavan erillisen veron erotus. Erotus olisi vain murto-osa uudelleenarvostuksesta kannetusta verosta, ja lisäksi siitä olisi vähennettävä vero, jota on maksettu liikaa sellaisten omaisuserien täsmäyttämiseksi, joiden myynnistä saatavaa pääomavoittoa ei veroteta (omaisuserät, joiden myyntivoitto on vapautettu verosta).

6. ARVIOINTI

6.1 Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki

(80) Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön⁽¹⁷⁾ mukaan toimenpiteen on täytettävä kaikki EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätyt kriteerit, jotta sitä voidaan pitää valtiontukena, eli sen on oltava valtion myöntämää tai valtion varoista myönnettyä, tuotettava etua, joka suosii valikoivasti joitakin yrityksiä tai tuotannonaloja tavalla, joka ei ole perusteltavissa verojärjestelmän sisäisellä logiikalla, ja sen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua ja vaikutettava kauppaan.

Valtion varat

(81) Komissio katsoo, että tutkittavana olevaa toimenpidettä rahoitettiin todistettavasti valtion varoin, sillä nimellisen (alennetun) korvaavan veron maksaminen pääomavoitoista lain 350/2003 2 §:n 26 momentin nojalla yleisen yhtiöveron sijaan vastaa yhtiöveron kevennystä valtiontalouden vahingoksi.

⁽¹⁷⁾ Ks. myös asia C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato ja Cassa di Risparmio di San Miniato SpA*, tuomio 10.1.2006 (Kok. 2006, s. I-00289, 129 kohta).

Valikoiva etu

- (82) Italian viranomaiset ja asianomaiset katsoivat, että komissio oli aikaisemmissa päätöksissään – päätöksessä 2000/600EY⁽¹⁸⁾ Italian valtion sisilialaisille julkisille pankeille Banco di Sicilialle ja Sicilcassalle myöntämän tuen ehdollisesta hyväksymisestä ja päätöksessä 1999/288/EY⁽¹⁹⁾ Italian Banco di Napolille myöntämän tuen ehdollisesta hyväksymisestä – tutkinut ja hyväksynyt laissa 218/1990 säädetyn osittain neutraalin verotuksen, sillä se oli päätelty, että toimenpide ei ollut valtiontukea. Siksi tutkittavana oleva järjestely ei myöskään olisi valtiontukea, sillä se on vain luonnollinen seuraus laissa 218/1990 säädetystä verotuksen lykkäysjärjestelystä.
- (83) Lain 218/1990 7 §:n 2 momentissa säädettiin, että pankkisektorin uudelleenjärjestelyjen puitteissa toteutettujen omaisuuserien ja osakkeiden luovutusten verokohtelu oli osittain neutraali. Tämä tarkoitti, että pääomavoitot, jotka realisoituivat pankin liiketoimintalohkon luovutuksen seurauksena, jätettiin sekä luovuttavan että vastaanottavan yhtiön verotuksessa huomiotta, jos luovutetun liiketoimintalohkon muodostaville omaisuuserille annettiin sama verotusarvo kuin niillä oli, kun ne olivat luovuttavan yhtiön omistuksessa (siirretty verotusarvo), ja luovuttavalta yhtiöltä vastaanotetuille osakkeille annettiin sama verotusarvo kuin oli luovutetuilla omaisuuserillä (korvaava verotusarvo).
- (84) Uudelleenjärjestelyyn osallistuneet yhtiöt eivät saaneet veroetua tämän järjestelyn puitteissa, koska vaihdettujen omaisuuserien ja osakkeiden verotusarvot eivät kasvaneet, ja luovutuksen seurauksena realisoituneen voiton verotusta pelkästään lykättiin tulevaisuuteen (esimerkiksi siihen asti, kunnes vastaanottava yhtiö myy omaisuuserät tai luovuttava yhtiö myy osakkeet). Koska luovuttajan tai vastaanottajan veropohja ei kasvanut, voiton verottamisen lykkääminen yhteisön tasolla ei ollut tukitoimenpide.
- (85) Laissa 218/1990 säädetyn järjestelyn mukainen veronmaksun lykkäys oli lisäksi supusoinnussa yhtiöverotuksen peruseriaatteiden kanssa (yhtiön kaikista tuotoista ja voitoista on maksettava tuloveroa). Realisoituneita pääomavoittoja ei kuitenkaan otettu verotuksessa huomioon, koska kyseisten omaisuuserien verotusarvo ei noussut, joten niitä saatettiin verottaa myöhemmin.
- (86) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvistaa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä muotoillun alkuperäisen arvioinnin, jonka mukaan se, että a) lailla 218/1990 säädeltyjen operaatioiden puitteissa realisoituneista pääomavoitoista 85 prosenttia ja b) lailla 358/1997 säädeltyjen operaatioiden puitteissa realisoituneet pääomavoitot jätettiin ottamatta verotuksessa huomioon, ei ole valtiontukea, koska vaihdettujen omaisuuserien verotusarvot säilyivät ennallaan⁽²⁰⁾, ja siksi verotukselliset pääomavoitot eivät materialisoituneet eikä ole syntynyt etua. Koska realisoituneet pääomavoitot on jäädytetty, tällaisista operaatioista seurannutta omaisuuserien arvonnousua ei ole voitu jakaa, omaisuuserien arvonnoususta ei ole voitu tehdä poistoja, omaisuuserien arvoa ei ole voitu alentaa tai muulla tavoin vähentää yhtiön verotettavasta tulosta. Näin ollen komissio toteaa, että neutraaliin verotukseen liittyvä veronlykkäys oli verojärjestelmän sisäisen logiikan mukaista eikä se ole valtiontukea.
- (87) Sen sijaan lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädetty verotäsmäytys antoi oikeuden verotusarvon korotukseen, josta olisi täytynyt maksaa yleistä yhtiöveroa, ellei tutkittavana olevan kaltaista korvaavaa veroa olisi ollut käytettävissä. Komissio katsoo, että kansallinen lainsäätäjä voi pääomavoittojen verotuksen keventämiseksi soveltaa yleistä verokantaa edullisempaa korvaavaa verokantaa. Koska myyntivoittovero maksetaan yleensä välittömästi, mutta luovutettujen omaisuuserien veroperustan kasvun veroedut realisoituvat vasta ajan myötä – kun omaisuudesta tehdään poistoja tai omaisuuseriä myydään – tällaisten voittojen yleinen verotus yleensä merkitsee sekä luovuttavan että vastaanottavan yhtiön nettoverorasituksen lisääntymistä. Uudelleenjärjestelyjen seurauksena realisoituneiden pääomavoittojen yleistä verokantaa alempi korvaava verokanta voi siis periaatteessa olla perusteltu teknisenä toimenpiteenä, jonka tarkoituksena oli keventää pääomavoittojen verotusta.
- (85) Laissa 218/1990 säädetyn järjestelyn mukainen veronmaksun lykkäys oli lisäksi supusoinnussa yhtiöverotuksen

⁽¹⁸⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 21.⁽¹⁹⁾ EYVL L 116, 4.5.1999, s. 36.⁽²⁰⁾ Jos toteutunut arvonnousu on otettu huomioon, siitä on myös kannettu vero, kuten 15 prosentista lailla 218/1990 säädeltyjen operaatioiden puitteissa saaduista voitoista.

- (88) Tällainen edullinen verotäsmäytys voi kuitenkin olla perusteltu ainoastaan, jos sitä sovelletaan objektiivisesti samoin ehdoin kaikkiin vastaaviin pääomavoittoihin, sellaisiinkin, joita laki 218/1990 ei koske, muiden luottolaitosten uudelleenjärjestelyt mukaan lukien.
- (89) Komissio katsoo, että laissa 342/2000 ja 448/2001 säädetyt täsmäytykset antoivat lailla 218/1990 ja asetuksella 358/1997 säänneltyjen uudelleenjärjestelyjen kohteena olleille yrityksille mahdollisuuden maksaa pääomavoitosta kaikille yrityksille yhtäläisen korvaavan veron. Näin ollen komissio toteaa, että kyseiset täsmäytykset olivat yleisiä verotoimenpiteitä ja että tuolloin sovellettua yleistä yhtiöveroa alempi korvaava vero ei tuonut kyseisille yhtiöille kilpailuetua, koska sitä sovellettiin samoin ehdoin kaikkiin yrityksiin, jotka päättivät lain 218/1990 tai asetuksen 358/1997 asiaa koskevien säännösten mukaisesti saattaa vielä verottamattomat pääomavoitot verotuksen piiriin. Näin ollen komissio katsoo, että tällaiset täsmäytykset ovat yleisiä verotoimenpiteitä, jotka ovat verojärjestelmän logiikan kannalta perusteltuja, eivätkä ne ole valtiontukea.
- (90) Sen sijaan komissio katsoo, että lain 350/1997 2 §:n 26 momentissa säädetty verotäsmäytys ei ole yleinen toimenpide, koska sitä sovellettiin pelkästään lain 218/1990 nojalla toteutettujen uudelleenjärjestelyjen seurauksena realisoituneisiin tiettyjen luottolaitosten pääomavoittoihin.
- (91) Komissio katsoo, että kyseisestä verojärjestelystä saatu etu vastaa omaisuuserien arvon täsmäyttämiseksi maksetun veron ja sen veron erotusta, joka olisi täytynyt maksaa, jos täsmäytys olisi tehty soveltamatta lain 350/2003 2 §:n 26 momentin säännöksiä. Tällaisiin voittoihin sovellettu tosiasiallinen verokanta olisi vuonna 2004 ollut 37,25 prosenttia (33 prosentin yhtiövero ja tuotannollisesta toiminnasta kannettava 4,25 prosentin paikallisvero), ja tosiasiallisesti maksettu korvaava vero oli 9 prosenttia (ottamatta huomioon veronmaksun lykkäyksestä johtuvaa vähennyistä).
- (92) Lisäksi komissio toteaa, että korvaava vero on lain 350/2003 nojalla maksettu kolmessa erässä (50 prosenttia vuonna 2004, 25 prosenttia vuonna 2005 ja 25 prosenttia vuonna 2006) ilman korkoa, mutta yleinen vero, joka olisi kannettu, jos lain 350/2003 2 §:n 26 momentin säännöksiä ei olisi sovellettu, olisi täytynyt maksaa kokonaan vuonna 2004. Näin ollen komissio toteaa, että tutkittavana olevan järjestelyn yhdeksän tuensajaa ovat tosiasiallisesti maksaneet veroa avustusekvivalentiksi muunnettuna 185 505 996 euroa, kun yleisen veron määrä olisi ollut 771 991 022 euroa (37,25 prosenttia realisoituneesta 2 059 miljoonan euron voitosta). Yleisen veron ja tosiasiallisesti maksetun veron erotus on näin 586 485 026 euroa.
- (93) Komissio katsoo, että edellä mainitun edun saivat tosiasiallisesti vain luottolaitokset, jotka olivat mukana laissa 218/1990 säädetyissä operaatioissa, kun taas muut luottolaitokset ja muut yritykset, jotka olivat mukana asetuksessa 358/1997 säädetyissä vastaavissa uudelleenjärjestelyissä, eivät ole voineet hyödyntää kyseistä verojärjestelyä ja sen edullisia ehtoja.
- (94) Italian viranomaiset ja asianomaiset ovat huomauttaneet, että mikään yhdeksästä tuensajasta ei olisi täsmäyttänyt omaisuuseriensä arvoja, jos se olisi niin tehdessään joutunut maksamaan pääomavoitostaan yleistä yhtiöveroa. Italian viranomaisten toimittamien selvitysten mukaan muut yhtiöt, joita lain 218/1990 nojalla toteutetut uudelleenjärjestelyt eivät koskeneet, pystyivät hyödyntämään lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa tarkoitettua impliittistä verotäsmäytysjärjestelyä lain 342/2000 17 §:ssä säädettyjen, pitkälti vastaavien yleisten soveltamissääntöjen mukaisesti.
- (95) Italian viranomaiset ja asianomaiset katsovat, että kyseisen edun oikea laskutapa edellyttää, että otetaan huomioon verot, jotka on maksettu alkuperäisten luovutusten yhteydessä, jolloin vero määräytyi lain 218/1990 mukaisesti ja kokonaisverokanta oli 40 prosenttia. Kyseisten pääomavoittojen tosiasiallinen kokonaisverotus oli niiden mukaan vuonna 1990 ja 2004 selvästi uudelleenjärjestelyihin vuonna 2000 sovellettua yleistä verokantaa suurempi, eikä siitä siksi koitunut etua.

- (96) Komissio kuitenkin vastaa, että lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa tarkoitettu järjestely ei ole verotuksellisesti neutraaleja uudelleenjärjestelyjä seuraava täsmäyttämättömien arvojen verotäsmäytys vaan verotuksellinen uudelleenarvostusjärjestely, jossa voitiin realisoida pääomavoitot, jotka ovat seurausta siitä, että tuensaajayhtiön hallussa olleiden omaisuuserien verotusarvo saatettiin niiden käypää arvoa vastaavaksi. Komissio toteaa, että nämä kaksi järjestelyä eivät ole verrattavissa toisiinsa, ja katsoo lisäksi, että lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa tarkoitettu verotuksellinen uudelleenarvostusjärjestely ei vastaa saman lain 2 §:n 26 momentissa tarkoitettua verotuksellista täsmäytysjärjestelyä, kun otetaan huomioon näissä kahdessa järjestelyssä säädettyjen korvaavien verojen verokannat.
- (97) Komissio päättelee, että yhtiöt, jotka ovat täsmäyttäneet omaisuuseriensä verotusarvot lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa tarkoitettulla tavalla ovat saaneet erityistä etua, joka muodostuu verotuksessa huomioon otettujen voittojen yleisen verokannan ja näiden voittojen korvaavan verokannan erotuksesta.
- (98) Asianomaiset sitä vastoin katsovat, että lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädetty korvaava alhaisempi verokanta ei ollut valikoiva, koska se oli lain 218/1990 nojalla toteutetuista uudelleenjärjestelyistä syntyneiden pääomavoittojen verotuksen oikeudellisten ja tosiasiallisten erityispiirteiden kannalta perusteltu. Lisäksi asianomaiset katsovat, että kaikkien näiden vuosien jälkeen Italia ei olisi voinut legitimiin verottaa tällaisia pääomavoittoja kuten muissa uudelleenjärjestelyissä syntyneitä pääomavoittoja.
- (99) Komissio panee merkille, että lain 218/1990 nojalla toteutettuihin uudelleenjärjestelyihin liittyvillä ehdoilla ja säännöksillä oli tarkoitus lykätä kyseisten uudelleenjärjestelyjen seurauksena realisoituneiden pääomavoittojen verotusta, kuten myös mainitussa Italian valtiovarainministeriön päätöksessä todettiin. Komissio kuitenkin katsoo, että laissa 218/1990 säädetty osittain neutraali verotusjärjestely vastaa pääpiirteissään asetuksessa 358/1997 säädettyä täysin neutraalia verotusjärjestelyä jo realisoituneiden mutta vielä verottamattomien pääomavoittojen osalta. Koska nämä kaksi tilannetta ovat tosiasiallisesti rinnasteisia, lainsäätäjän olisi täytynyt kohdella niitä samalla tavoin säätäessään vuonna 2003 lykättyjen pääomavoittojen verottamisesta.
- (100) Lisäksi komissio katsoo, että vaikka mainitussa päätöksessä niin väitetään, alemman verokannan soveltamista ei voida pitää pelkästään korvauksena siitä, että laissa 218/1990 tarkoitetuista pankkisektorin uudelleenjärjestelyistä johtuvia, osakkeenomistajille osinkoina jaettuja pääomavoittoja verotettiin ankarammin kuin muista, neutraalissa verotusjärjestelyssä toteutetuista uudelleenjärjestelyistä johtuvia, osinkoina jaettuja pääomavoittoja. Komissio ei voi allekirjoittaa väitettä, koska erilaisten korvaavien verojen soveltaminen pääomavoittoihin ei aina johdu siitä, että osinkoina jaettuihin lykättyihin pääomavoittoihin sovellettava verorasitus olisi erilainen. Komissio toteaa, että tällaisen perustelun hyväksyminen merkitsisi, että yhtiöihin voitaisiin soveltaa erilaisia verokantoja vain siksi, että ne ovat osallistuneet tietyn tyyppisiin valtion suosiimiin uudelleenjärjestelyihin.
- (101) Komissio katsoo, että lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädetyn verotäsmäytysjärjestelyn soveltamisesta johtuvaa veroetua ei voida pitää vähämerkityksisenä. Määrittääkseen, onko kyseessä tuki, komission on verrattava kyseisen järjestelyn nojalla sovellettua nimellistä (alennettua) veroa veroon, joka olisi kannettu, jos kyseistä järjestelyä ei olisi ollut käytettävissä ja tuensaajaluottolaitokset olisivat täsmäyttäneet omaisuuseriensä veroperustat ja jakanee verotäsmäytyksistä syntyneet pääomavoitot osakkeenomistajilleen.
- (102) Lisäksi komissio katsoo, että valtion myöntämän taloudellisen edun väitetty vähäisyys ei ole riittävä syy sulkea pois mahdollisuutta, että etu olisi tukea. Komissio toteaa myös, että perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 15 päivänä joulukuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ⁽²¹⁾ säädettyä *de minimis* -poikkeusta ei ole mahdollista soveltaa, koska tutkittava toimenpide ei ole läpinäkyvä tuki, kuten asetuksessa edellytetään, ja koska Italian viranomaiset eivät ole noudattaneet asetuksessa säädettyjä ehtoja.

⁽²¹⁾ EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.

Perustelu järjestelyn luonteella

- (103) Italian viranomaisten ja asianaomaisten mukaan lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädettyä täsmäytysjärjestelyä voitaisiin perustella pankkisektorin ominaispiirteillä eikä se sen vuoksi olisi valtiontukea.
- (104) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan veroimenpide on valikoiva ainoastaan, jos verojärjestelmän tavoitteiden kannalta oikeudellisesti ja tosiasiallisesti samankaltaisissa tilanteissa tapahtuu perusteetonta syrjintää ⁽²²⁾, eikä "asianomaisten yritysten erilainen kohtelu [...] voi [...] automaattisesti merkitä sitä, että kyse on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta edusta" ⁽²³⁾.
- (105) Komissio katsoo, että tutkittavana oleva järjestely ei merkitse yleisen verotusjärjestelmän mukauttamista pankkitoiminnan erityispiirteisiin, vaan valikoivaa etua, joka parantaa kyseisten yritysten eli uudelleenjärjestelyissä mukana olleiden luottolaitosten kilpailukykyä.
- (106) Italian viranomaiset toteavat lisäksi, että kyseinen järjestely on vain uusi versio lain 342/2000 nojalla käyttöön otetusta järjestelystä, joka ei ollut valtiontukea, koska sitä sovellettiin kaikenkertyyppisten yritysten uudelleenjärjestelyiden seurauksena syntyneisiin voittoihin. Laissa 350/2003 säädettyä järjestelyä olisi verrattava laissa 342/2000 säädettyyn. Ensin mainittu ei Italian mukaan tuo jälkimmäiseen nähden mitään lisäetua. Kuten on edellä selitetty, komissio ei voi yhtyä tähän näkemykseen, koska laissa 350/2003 tarkoitetun täsmäytyksen soveltamisala on suppeampi kuin laissa 342/2000 säädetyn yleisen täsmäytyksen soveltamisala.
- (107) Edellä esitetyn perusteella komission päätelmä on, että lain 350/2003 nojalla tietyt luottolaitokset ovat saaneet erityistä etua, kun tiettyjen omaisuuserien luovutusten seurauksena syntyneisiin voittoihin on sovellettu yleisen verokannan sijaan erityistä korvaavaa veroa.

⁽²²⁾ Asia C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH v. Finanzlandesdirektion für Kärnten*, tuomio 8.11.2001 (Kok. 2001, s. I-8365).

⁽²³⁾ Asia C-53/00, *Ferring v. ACOSS*, tuomio 22.11.2001 (Kok. 2001, s. I-9067, 17 kohta).

Kilpailun vääristyminen ja vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

- (108) Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön ⁽²⁴⁾ mukaan toimenpiteen katsotaan vääristävän kilpailua, jos tuensaaja kilpailee muiden yritysten kanssa markkinoilla, jotka ovat avoimet kilpailulle. Lisäksi toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden välisen kaupan, kun valtion myöntämä taloudellinen tuki vahvistaa yrityksen asemaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa muihin, kilpaileviin yrityksiin verrattuna ⁽²⁵⁾.
- (109) Komissio katsoo, että huomattava tukisumma tosiasiallisesti vahvisti tuensaajien taloudellista asemaa pankkisektorilla, jossa ne kilpailevat kilpailulle avatuilla rahoituspalvelujen markkinoilla muiden yritysten kanssa, jotka tarjoavat palveluja yhteisön tasolla.
- (110) Lisäksi komissio katsoo, että kyseisille luottolaitoksille myönnetty etu saattaa vääristää kilpailua Italian pankkisektorilla nykytilanteessa, joka on otollinen pankkien yhdistymiselle. Tiedetyt italialaiset luottolaitokset saattoivat kuitata omaisuuserissään piileviin, taseeseen kirjattuihin pääomavoittoihinsa liittyvät verovelkansa maksamalla nimellisen (alennetun) veron, mikä on omiaan lisäämään näiden luottolaitosten houkuttelevuutta ja taloudellista arvoa mahdollisten sijoittajien ja ostajien silmissä. Tutkittavana olevan verojärjestelyn puitteissa myönnetty etu voi komission mielestä kohtuuttomasti muuttaa yritysostomarkkinoita Italian pankkisektorilla.
- 6.2 Soveltuvuus yhteismarkkinoille**
- (111) Siltä osin kuin tutkittavana oleva järjestely on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, on arvioitava, soveltuuko se yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen poikkeusten perusteella. Italian viranomaiset ja asianomaiset eivät ole esittäneet argumentteja, joilla ne olisivat vedonneet edellä mainittujen poikkeusten soveltamiseen tässä tapauksessa.
- (112) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisia poikkeuksia, jotka koskevat yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, tukea luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi ja tukea Saksan liittotasavallan alueille jaosta aiheutuneen taloudellisen haitan korvaamiseksi, ei voida soveltaa tähän asiaan.

⁽²⁴⁾ Asia T-214/95, *Vlaamse Gewest v. komissio*, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (Kok. s. II-717).

⁽²⁵⁾ Asia 730/79, *Philip Morris v. komissio*, tuomio 17.9.1980 (Kok. s. 2671, 11 kohta).

(113) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen perusteella tukea voidaan myöntää taloudellisen kehityksen edistämiseen sellaisilla alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vakaavuus on vakava ongelma. Sitä ei voida kuitenkaan soveltaa tähän asiaan, koska tukea ei myönnetä taloudellisen kehityksen edistämiseen tällaisilla Italian alueilla.

(114) Järjestelyä ei voida pitää EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädettyä Euroopan yhteistä etua koskevana hankkeena tai tukena, jolla on tarkoitus poistaa jäsenvaltion taloudessa olevan vakava häiriö, eikä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna tukena kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen.

(115) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla tuki, jolla edistetään tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehitystä, on hyväksyttävää, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Tästä on todettava ensinnäkin, että tutkittavana oleva tuki ei vastaa mitään niistä suuntaviivoista tai puitteista, joissa määritellään kriteerit, joiden täyttyessä määrättytyypisiä tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina. Erikseen on mainittava, että se ei vastaa tuolloin voimassa olleita yhteisön suuntaviivoja valtioneuvoston vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi⁽²⁶⁾. Toiseksi, koska veroetu on myönnetty jo toteutuneiden operaatioiden perusteella jälkeenpäin, sen ei voida katsoa toimivan kannustimena, mikä on edellytyksenä tämän poikkeuksen soveltamiselle.

(116) Sen sijaan komissio katsoo, että kyseinen verojärjestely on keventänyt verorasitusta, joka tuensaajaluottolaitoksiin olisi kuvattunkaltaisissa uudelleenjärjestelyissä tavallisesti kohdistunut, ja siksi sitä on pidettävä toimintatukena. Tällaista tukea ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, koska sillä ei edistetä tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehitystä eikä se ole ajallisesti rajoitettua eikä asteittain alenevaa eikä se rajoitu siihen, mikä on välttämätöntä tiettyjen taloudellisten haittojen korjaamiseksi.

(117) Siksi komission päätelmä on, että tutkittavana oleva järjestely ei sovellu yhteismarkkinoille.

6.3 Takaisinperintä

(118) Koska tukijärjestely on toteutettu odottamatta komission alustavaa hyväksyntää, se on perittävä takaisin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁷⁾ 14 artiklan mukaisesti. Verojärjestelyjä koskevan käytännön perusteella⁽²⁸⁾ komissio kuitenkin katsoo, että takaisinperinnän olisi kohdistuttava pelkästään siihen veron määrään, joka on jäänyt maksamatta, verrattuna määrään, joka tuensaajan olisi pitänyt maksaa, jos tuensaaja olisi soveltanut muita tuolloin käytettävissä olleita verojärjestelyjä. Komissio katsoo, että tutkittavana olevassa asiassa lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa tarkoitettu vaihtoehtoinen verotuksellinen uudelleenarvostusjärjestely ei ollut pelkästään hypoteettinen vaan järkevä vaihtoehto, jonka kyseiset tuensaajat olisivat voineet valita omaisuuseriensä tosiasiallisen arvon ottamiseksi huomioon verotuksessa⁽²⁹⁾.

(119) Lain 350/2003 2 §:n 25 momentti sisältää yleisen säännöksen, jonka mukaan yritysten realisoituneet voitot voidaan ottaa huomioon verotuksessa uudelleenarvostamalla taseessa 31 päivänä joulukuuta 2002 olevat omaisuuserät niiden tuolloiseen markkina-arvoon ja maksamalla niistä kolmessa erässä (50 prosenttia vuonna 2004, 25 prosenttia vuonna 2005 ja 25 prosenttia vuonna 2006) 19 prosentin korvaava vero, jos kyseessä on poistokelpoisten omaisuuserien uudelleenarvostus, ja 15 prosentin korvaava vero, jos kyseisistä omaisuuseristä ei tehdä poistoja. Tätä yleistä järjestelyä sovellettiin myös kyseisten uudelleenjärjestelyjen kohteena oleviin luottolaitoksiin. Vaikka täsmäytyksiä ja uudelleenarvostuksia ei voida rinnastaa toisiinsa, komissio katsoo, että jos täsmäytysjärjestelyä ei olisi ollut käytettävissä, kyseiset luottolaitokset olisivat todennäköisesti valinneet lain 350/2003 2 §:n 25 momentissa tarkoitettua yleisen uudelleenarvostusjärjestelyn.

(120) Edellä esitetyn perusteella komissio päätelee, että tuen takaisinperintä on rajattava pelkästään lain 350/2003 2 §:n 25 momentin nojalla uudelleenarvostetuista omaisuuseristä maksettavan veron (19 prosentin verokanta, jos kyseessä on kyseisten uudelleenjärjestelyjen kohteena olleiden luottolaitosten hallussa olevien poistokelpoisten omaisuuserien uudelleenarvostus, ja 15 prosentin, jos kyseisistä omaisuuseristä ei tehdä poistoja) ja saman lain 350/2003 2 §:n 26 momentin nojalla tosiasiallisesti maksetun veron erotukseen.

⁽²⁷⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ Ks. VI jakso komission päätöksessä 2006/748/EY, tehty 4 heinäkuuta 2006, valtioneuvoston päätöksessä N:o C 30/04 (ex NN 34/04), jonka Portugalin on myöntänyt vapauttamalla julkisten yritysten tietyt (liike)toimet yritysten myyntivoittoverosta (EUVL L 307, 7.11.2006, s. 219).

⁽²⁹⁾ Ks. asia C-148/04, Unicredito Italiano SpA / Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1, tuomio 15.12.2005 (Kok. 2005, I-11137, 113–119 kohta).

⁽²⁶⁾ EYVL C 288, 9.1.1999, s. 2.

7. PÄÄTELMÄT

- (121) Komissio toteaa, että Italia on pannut lain 350/2003 2 §:n 26 momentin täytäntöön sääntöjenvastaisesti EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa rikkoen. Tukijärjestely ei sovellu yhteismarkkinoille.
- (122) Myönnetyn tuen takaisinperintä on kohdistettava pelkästään määrään, joka vastaa maksetun summan ja sen summan erotusta, joka tuensaajan olisi täytynyt maksaa, jos siihen olisi sovellettu muita tuolloin voimassa olleita verojärjestelyjä.
- (123) Takaisinperittävä summa rajataan sen vuoksi lain 350/2003 2 §:n 25 momentin nojalla maksettavan määrän ja saman lain 350/2003 2 §:n 26 momentin nojalla tosiasiallisesti maksetun määrän erotukseen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa tarkoitettu poikkeuksellinen verojärjestely, jonka Italia on pannut täytäntöön, on yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea.

2 artikla

Italian on kumottava 1 artiklassa tarkoitettu tukijärjestely.

3 artikla

1. Italian on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta tuensaajilta voidaan periä takaisin tuki, jota on myönnetty niille ja asetettu sääntöjenvastaisesti niiden käyttöön soveltamalla lain 218/1990 nojalla toteutetuista uudelleenjärjestelyistä syntyneisiin pääomavoittoihin lain 350/2003 2 §:n 26 momentissa säädettyä korvaavaa veroa.

2. Takaisinperittävä summa rajataan sen määrän, joka tuensaajien olisi täytynyt maksaa, jos ne olisivat soveltaneet lain

350/2003 2 §:n 25 momentissa tarkoitettua verotäsmäytysjärjestelyä, ja saman lain 350/2003 2 §:n 26 momentin nojalla tosiasiallisesti maksetun määrän erotukseen.

3. Takaisinperintä on toteutettava viipymättä kansallisen lain-säädännön menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

4. Takaisinperittävästä tuesta on maksettava korkoa siitä lähtien, kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, sen tosiasialliseen takaisinperintään asti.

5. Korko lasketaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun säännösten mukaisesti.

4 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet. Kyseiset tiedot on toimitettava tämän päätöksen liitteenä olevalla kyselylomakkeella. Italian on ilmoitettava komissiolle neljän kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen täytäntöönpanemiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2008.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

LIITE I

Tiedot Italiassa yritysten uudelleenjärjestelyjen kohteena olleille luottolaitoksille verokannustimina myönnetystä valtiontuesta C 15/07 (ex NN 20/07) tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanosta

1. Tuensaajien määrä ja takaisinperittävän tuen kokonaismäärä

1.1 Miten yksittäisiltä tuensaajilta takaisinperittävän tuen määrä lasketaan

— pääoman osalta?

— korkojen osalta?

1.2 Mikä on kyseisestä ohjelmasta sääntöjenvastaisesti myönnetyn ja takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (bruttoavustusekvivalenttina, vuoden ... hintoina)?

1.3 Kuinka monelta tuensaajalta kyseisen järjestelyn puitteissa myönnettyä sääntöjenvastaista tukea on perittävä takaisin?

2. Tuen takaisinperimiseksi suunnitellut ja jo toteutetut toimenpiteet

2.1 Mitä toimenpiteitä on jo toteutettu ja mitä toimenpiteitä on suunnitteilla tuen välitöntä ja tehokasta takaisinperintää varten? Täsmentäkää tarvittaessa myös toimenpiteiden oikeusperusta.

2.2 Mihin mennessä tuen takaisinperintä saadaan päätöksen?

3. Yksittäisiä tuensaajia koskevat tiedot

Ilmoittakaa taulukossa seuraavat tiedot erikseen kustakin tuensaajasta, jolta tukijärjestelyn puitteissa myönnettyä sääntöjenvastaista tukea on perittävä takaisin.

Tuensaaja	Sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen määrä (*) Rahayksikkö: ...	Takaisinmaksettu määrä (°) Rahayksikkö: ...

(*) Tuensaajan käyttöön asetetun tuen määrä (bruttoavustusekvivalenttina, vuoden ... hintoina).

(°) Takaisinmaksettujen tukien bruttomäärä (korot mukaan luettuina).

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA
SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS BiH/13/2008,

tehty 29 päivänä heinäkuuta 2008,

jolla muutetaan päätöstä BiH/1/2004 kolmansien valtioiden osallistumisen hyväksymisestä Euroopan unionin sotilasoperaatioon Bosnia ja Hertsegovinassa ja päätöstä BiH/3/2004 osallistujien komitean perustamisesta Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettavaa Euroopan unionin sotilasoperaatiota varten

(2008/712/YUTP)

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 25 artiklan kolmannen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea on 21 päivänä syyskuuta 2004 tehnyt päätöksen BiH/1/2004 ⁽¹⁾ ja 29 päivänä syyskuuta 2004 päätöksen BiH/3/2004 ⁽²⁾
- (2) Sen jälkeen, kun Hondurasia, Guatemalaa, El Salvadoria ja Dominikaanista tasavaltaa oli pyydetty osallistumaan Althea-operaatioon, Väli-Amerikan valtioiden asevoimien konferenssin ylimmän neuvoston puheenjohtaja toimitti 2 päivänä huhtikuuta 2008 päivätyllä kirjeellään näiden neljän valtion osallistumistarjouksen.
- (3) Euroopan unionin operaation komentajan ja Euroopan unionin sotilaskomitean antamien, kyseisten maiden osallistumista koskevien suositusten perusteella Hondurasin, Guatemalan, El Salvadorin ja Dominikaanisen tasavallan osallistuminen olisi hyväksyttävä.
- (4) Kanadan, Marokon, Uuden-Seelannin ja Norjan peruttua osallistumisensa ja Bulgarian ja Romanian liittyttyä Euroopan unioniin päätösten BiH/1/2004 ja BiH/3/2004 liitteitä olisi tarkistettava.
- (5) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 6 artiklan mukaisesti Tanska

ei osallistu niiden Euroopan unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Tästä syystä Tanska ei osallistu operaation rahoitukseen.

- (6) Kööpenhaminassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto antoi 12 ja 13 päivänä joulukuuta 2002 julkilausuman, jossa todetaan, että Berliini plus järjestelyt ja niiden täytäntöönpano koskevat ainoastaan niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka ovat myös joko Naton jäseniä tai rauhankumppanuuden osapuolia ja jotka ovat näin ollen tehneet kahdenvälisen turvallisuussopimuksen Naton kanssa,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Korvataan päätöksen BiH/1/2004 liite seuraavasti:

"LIITE

1 ARTIKLASSA TARKOITETTUIEN KOLMANSIEN VALTIOIDEN
LUETTELO

- Albania
- Argentiina
- Chile
- Dominikaaninen tasavalta

⁽¹⁾ EUVL L 324, 27.10.2004, s. 20.

⁽²⁾ EUVL L 325, 28.10.2004, s. 64.

- El Salvador
- entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia
- Guatemala
- Honduras
- Sveitsi
- Turkki”.

2 artikla

Korvataan päätöksen BiH/3/2004 liite seuraavasti:

”LIITE

**3 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTUIJEN KOLMANSIEN
VALTIOIDEN LUETTELO**

- Albania
- Argentiina
- Chile

- Dominikaaninen tasavalta
- El Salvador
- entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia
- Guatemala
- Honduras
- Sveitsi
- Turkki”.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 2008.

*Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean
puolesta
Puheenjohtaja
C. ROGER*

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.